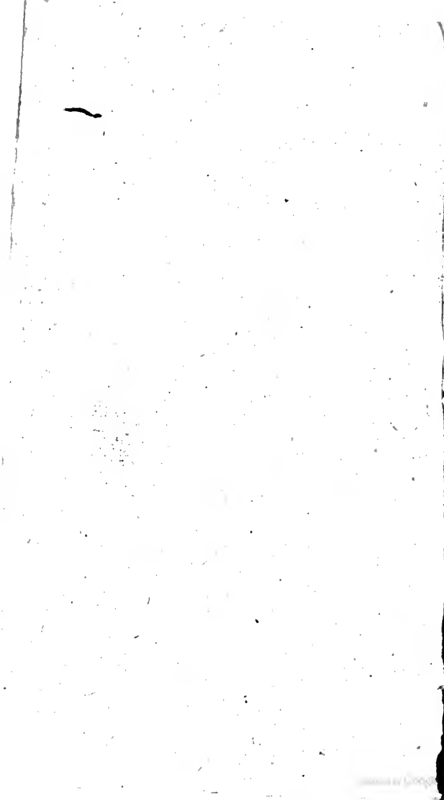

OFFICIA
ECCLESIAE PISTORIENSIS
PROPRIA
NEC NON
RECENTIORA BREVIARII ROMANI
QUAE A MULTIS DESIDERANTUR
ILLUSTRISSIMIS AC REVERENDISSIMIS
D.D. DIGNITATIBUS
ET
CANONICIS
INSIGNIS
ECCLESIAE CATHEDRALIS
PISTORIENSIS
DICATA.

SUPERIORUM PERMIS.

APUD HAEREDES ATTHONIS BRACALI 1795.

ILLUSTRISSIMIS AC REVERENDISSIMIS

DIGNITATIBUS

ET

CANONICIS

INSIGNIS

ECCLESIAE CATHEDRALIS

PISTORIENSIS.

Optatam jamdiu Divinorum Officiorum collectionem Vobis, Illustrissimi ac Reverendissimi Viri, merito inscribendam, dicandam-

damque existimamus: primum ut publicum aliquod demus singularis nostrae erga Vos observantiae monumentum: deinde ut munusculum Vestra Dignitate non indignum Civitatis, et Dioecesis Clerici benigno animo amplectantur. Antiqua enim approbata Sanctorum Officia, et novissima per sacram Rituum Congregationem concessa in unum collecta Vobis offerimus: idque gratum Vobis futurum speramus; nam in re Divinorum Officiorum quam Ecclesiasticae disciplinae tenaces fueritis haud obscure nuper ostendistis. Neque in eo solum vestrum enituit Divini cultus studium; quicquid etiam principi nostrae Civitatis Ecclesiae conferre ornamentum potest Vobis maxime cordi est. Id duo praecipue testantur Sacella Sanctissimi Sacramenti, et Jesu Cruci affixi titulo dicata: quorum alterum

Ve-

Vestra cura, alterum Vestro etiam aere splendidius restitutum: Ara maxima praesertim testatur, quam marmoream et elegantiorem Vestris sumptibus positam, erectamque conspicimus. Quae quidem omnia dum Dei gloriam, Ecclesiae nitorem, populi pietatem religionemque fovent, et augent; honorem Vobis laudemque quammaximam pariunt. Vos enim mirifice arguunt ab iis nequaquam degeneres, qui ex Vestro Amplissimo Ordine prodierunt eximia praestantes doctrina, et Sanctitate Viri, et vel alibi Episcopale gesserunt sanctissime munus, ut Lando Ecclesiae Vestrae Cathedralis Canonicus, et Clementis Papae V. ut vocant Capellanus, et Horatius Panciatichi in dicta Ecclesia Prioratus Dignitate insignitus, quorum alter ad Populoniensem, alter ad Fesulanum Episcopatum evectus

est

est, atque alias sustinuerunt laudabiliter Ecclesiae Dignitates; vel huic ipsi Dioecesi a decimo Christiani nominis saeculo ad haec usque tempora sapientissime praefuerunt: quos inter Rambaldum, Tracianum, Raynaldum de Comitibus Guidi, Soffridum, Gratiadeum Berlingherium, Guidalastem Vergellesium, Bartholomaeum Sigisbuldium, Barontium Ricciardium, Matthaeum Diamantium, Franciscum Frosinium ad majorem ejusdem Vestri Ordinis laudem juvat commemorare. Horum autem cum recte, et praeclare facta tam probe, ac studiose imitemini, quid ni speremus a Vobis illius etiam humanitatis argumenta qua aliorum Illi infirmitatem, inopiamque suo fovere tuerique praesidio, et ad majora atque utiliora semper capessenda excitare consueverunt? Patiamini igitur ut

Ve-

Vestro inscriptus nomine hic prodeat sacer Libellus; et facite ut Vestra Bonitas atque aequanimitas nostram adjuvet in dies, atque acuat industriam.

Humillimi et Obsequentissimi
Haeredes Atthonis Bracali.

DECRETUM

PISTORIEN. ET PRATEN.

SAnctissimus Dominus Noster PIUS VI. Pont. Max. ad preces Reverendissimi Episcopi Pistorien. et Praten., me infrascr. Secretario referente, potestatem fecit Capitulo et Clero utriusque suae Cathedralis infra Octavam Solemnitatis Corporis Christi recitandi quotidie Officium cum Missa de eadem Octava, exceptis diebus, in quibus occurrat Festum dupl. primae vel secundae classis.

Die 19. Februarii 1794.

J. CARD. ARCHINTUS PRAEFECTUS.

Loco ✠ Sigilli

D. Coppola S. R. C. Secretarius.

DECRETUM

PISTORIEN. ET PRATEN.

CUm a Sanctissimo Domino Nostro PIO VI. Pont Max die 19 Februarii labentis anni ad preces Reverendis. Episcopi Pistorien. potestas facta fuerit Capitulo et Clero utriusque ejus Cathedralis recitandi quotidie per totam Octavam Solemnitatis Sanctiss. Corporis Christi Officium cum Missa de eadem Octava, exceptis diebus, in quibus occurret fe-

festum dupl. primae, vel secundae classis: Modo idem Reverendiss. Episcop. iterum humillimis precibus postulavit a Sanctitate Sua, ut eamdem facultatem extendere dignaretur ad universum Clerum earumdem Dioecesum. Sanctitas Sua, me infrascripto Secretario referente, benigne annuit pro gratia praedictae extensionis ad Clerum saecularem, nec non ad Religiosos utentes Kalendario Dioecesano, exceptis pariter diebus in quibus occurret Officium dupl. pr. vel secund. classis.

Die 9. Julii 1794.

J. CARD. ARCHINTUS PRAEFECTUS.

Loco ✠ Sigilli

D. Coppola S. R. C. Secretarius.

DECRETUM

PISTORIEN. ET PRATEN.

SAnctissimus Dominus Noster PIUS VI. Pont. Max. ad preces Reverendis. Episcop. Pistorien et Praten., me infrascr. Secretario referente, benigne indulsit, ut in utraque praedicta Dioecesi a Clero Saeculari, nec non Religiosis, ac Monialibus utentibus Calendario Dioecesano quotannis recitari possint infrascripta Officia videlicet:

In feria III. post Sexagesimam Officium Passionis D. N. J. C. dup. maj.

In prima feria VI. Mensis Martii Quinque

que Vulnerum D. N. J. C. dup. maj.

In secunda Fer. VI. ejusd. Mensis Sacratissimae Spineae Coronae D. N. J. C. dup. maj.

In tertia Feria VI. ejusdem Mensis Pretiosi Sanguinis D. N. J. C. dup. maj. Dummodo in praedictis feriis non occurrat Officium ritus dupl, quo casu praedicta Officia transferantur ad primam diem non impeditam juxta Rubricas.

Praeterea die 18. Martii S. Gabrielis Archangeli dup. min.

Dominica II. Octobris Maternitatis B. M. V. dup. maj.

Dominica III. Octobris Puritatis ejusdem B. M. V dup. maj.

In die non impedita ab Officio IX. Lectionum, ab ipso Reverendissimo Episcopo Oratore designanda, Officium S. Emidii Episcopi et Martyris cum Oratione et Lectionibus II. et III. Noct., ac Missa propr. jam pro Civitate et Dioecesi Asculana approbat. dup. min.

Hac die 19. Februarii 1794.

J CARD. ARCHINTUS PRAEFECTUS.

Loco ✠ Sigilli

D. Coppola S. R. C. Secretarius.

COMMEMORATIONES
COMMUNES

Sive Suffragia Sanctorum quæ dicun. in Ecclesia Cathedrali Pistoriensi per Annum.

De Cruce in Feriali tantum Officio.
Ad Vesp. et Laud.

Ant. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

℣ Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟ Psalmum dicat nomini tuo Domine.

OREMUS.

PErpetua nos, quaesumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctae Crucis redimere dignatus es.

DE S. MARIA.

Quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesp. et Laud.

Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Commemorationem. ℣

℣ Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.
℟ Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatae Mariae semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Ab Oct. Epiph. usque ad Purif. dic.

℣ Post partum, Virgo inviolata permansisti.

℟ Dei Genitrix intercede pro nobis.

OREMUS.

Deus, qui salutis aeternae beatae Mariae virginitate foecunda, humano generi praemia praestitisti: tribue quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas.

Ant. Petrus Apostolus, et Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

℣ Constitues eos principes super omnem terram. ℟

℟ Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Laudes.

Ant. Gloriosi principes terrae, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

℣ In omnem terram exivit sonus eorum.

℟ Et in fines orbis terrae verba eorum.

OREMUS.

DEus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur erexit: et coapostolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede; ut amborum meritis aeternitatis gloriam consequamur.

DE S. ZENONE EP. ET MART. Totius Dioecesis Patr. et Eccl. Cath. Titul.

Ad Vesperas.

Ant. O Gemma fulgens, sanctitatis speculum, et decus Pontificum, sancte Christi Confessor Zeno, adesto gregi tuo in te confidenti; o Praesul gloriose, intercede pro nobis, ut tecum esse mereamur in coelis, Alleluja.

℣ Justus ut palma florebit.

℟ Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Laudes.

Ant. Acceptam beatus Zeno coronam

a Rege pauperibus distribuit, dicens: Si Dominus operatur excelsa, ipsi perpetuae laudes referantur, et gloria.

℣ Justus ut palma florebit.

℟ Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

OREMUS.

DEus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui atque Pontificis gloriosa confessione circumdas et protegis: concede propitius; ut cujus commemoratione laetamur, de ejusdem etiam protectione gaudeamus.

DE S. JACOBO APOSTOLO.
Civitatis Patrono.

Ad Vesperas.

Ant. Estote fortes in bello, et pugnate cum antiquo serpente, et accipietis regnum aeternum, Alleluja.

℣ Annuntiaverunt opera Dei.

℟ Et facta ejus intellexerunt.

Ad Laudes.

Ant. Vos, qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis.

℣ Annuntiaverunt opera Dei.

℟ Et facta ejus intellexerunt.

OREMUS.

ESto Domine plebi tuae sanctificator, et custos, ut Apostoli tui Jacobi

munita praesidiis, et conversatione tibi placeat; et secura mente deserviat.

Haec commem. omittitur in Laud. vig. s. Jacobi Ap. cum de eo fiat com. in orat. Officii.

PRO SALUTE VIVORUM.

Ad Vesp. et Laud.

Ant. Quiescat Domine ira tua a populo tuo, et recordare testamenti tui, et dic Angelo percutienti: cesset jam manus tua, ut non desoletur terra, et ne perdas omnem animam vivam.

℣ Adjuva nos Deus salutaris noster.

℟ Et propter gloriam nominis tui Domine libera nos.

OREMUS.

Deus, qui non mortem, sed poenitentiam desideras peccatorum: populum tuum, quaesumus, ad te converte propitius; ut, dum tibi devotus existit, iracundiae tuae ab eo flagella amoveas.

DE PACE.

Ad Vesp. et Laud.

Ant. Da pacem Domine in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis nisi tu Deus noster.

℣ Fiat pax in virtute tua.

℟ Et abundantia in turribus tuis.

ORE-

OREMUS.

DEus, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

Temp. Paschali. Ad Benedictus.

Ant. Crucifixus surrexit a mortuis, et redemit nos, alleluja.

℣ Dicite in nationibus, alleluja.

℟ Quia Dominus regnavit à ligno, alleluja.

Ad Magnificat.

Ant. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluja.

℣ Dicite ec.

℟ Quia ec.

OREMUS.

DEus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum ec.

KALENDARIUM
ECCLESIÆ PISTORIENSIS.
JANUARIUS.

Dominica post Octavam Epiphaniae Festum SS. NOMINIS JESU. Duplex secundae classis.

Cycl. Epact.	L D		D M
*	A	Kal.	✠ 1 Circumcisio D. N. J. C. et Oct. Nativ. dupl. 2. cl.
xxix	b	iv	2 Octava s. Stephani dupl.
xxviii	c	iii	3 Octava s. Joannis dupl.
xxvii	d	Prid	4 Octava ss. Innocentium m n dupl.
xxvi	e	Non	5 Vigilia Epiphaniae sem. *s. Telesphori P. et m.*
25 xxv	f	viii	✠ 6 Epiphania Domini dupl. 1. class.
xxiv	g	vii	7 d. 2. infr. Oct. semid.
xxiii	A	vi	8 d 3. infr. Oct. semid.
xxii	b	v	9 d. 4. infr. Oct. semid.
xxi	c	iiii	10 d. 5. infr. Oct. semid.
xx	d	iii	11 d. 6. infr. Oct. semid. *s. Hygini Pp. et m.*
xix.	e	Prid	12 d. 7. infr. Oct. semid.
xviii	f	Idib.	13 Octava Epiphaniae dupl.
xvii	g	xix	14 s. Hilarii Ep. C. et Eccl. Doct. semid. *s. Felicis Presb. et m.*
xvi	A	xviii	15 s. Pauli primi Eremitae C. dupl. *s. Mauri Abb.*

Cycl. Epact.	L D	D M	
xv	b	xvii	16 s. Marcelli Pp. et m. semid.
xiv	c	xvi	17 s. Antonii Abbatis dupl.
xiii	d	xv	18 Cathedra s. Petri Romae dupl. *s. Priscae v. et m.*
xii	e	xiv	19 s. Canuti Danorum Regis m. sem. (*ad libitum*) *s. Marii et soc. m*
xi	f	xiii	20 ss. Fabiani et Sebastiani mm. dupl.
x	g	xii	21 s. Agnetis v. et m. dupl.
ix	A	xi	22 ss. Vincentii, et Anastasii mm. sem.
viii	b	x	23 Desponsatio B. M V. cum s. Joseph dup. ma *s. Emerentianae v. et m.*
vii	c	ix	24 In Eccl. Cathedrali s. Feliciani Ep. et m. semid. Extra Cat. s. Timothei Ep. et m. semid.
vi	d	viii	25 Conversio s. Pauli Ap. dup. ma.
v	e	vii	26 s. Polycarpi Ep. et m. sem.
iv	f	vi	27 s. Joannis Chrysostomi E. C. et Eccl. Doct. dupl.
iii	g	v	28 s. Raymundi de Penafort C. (*d. as. ex 23. bujus sem. s. Agnetis secundo.*
ii	A	iv	29 s. Francisci Salesii Ep. et C. dup.
i	b	iii	30 s. Martinae virg. et m. semid.
*	c	Prid	31 s. Petri Nolasco C. dup.

FE-

FEBRUARIUS.

Feria iii. post Dom. in Sexagesima Officium Sacratissimae Passionis D N. J. C. dupl. ma. *Si vero concurrat cum duplici etiam minori transfertur in primam diem non impeditam, et fit de dupl. minori occurrente. Si vero concurrat cum semiduplici semiduplex transfertur in primam diem non impeditam.*

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxix	d	Kal.	1 s. Ignatij Ep. et m. sem.
xxviii	e	iv	✠ 2 Purificatio B. M. Virg. dupl. 2. cl,
xxvii	f	iii	3 In Cath. s. Timothei Ep. et m. sem. (*d. as. ex* 24. *Januarii*) *s. Blasii Ep. et m.* Extra Cat. de 2. d. infr. oct. semid. *pag.* 18
25 xxvi	g	Prid	4 s. Andreae Corsini Ep. et C dup.
xxv xxiv	A	Non	5 s. Agathae v. et m.
xxiii	b	viii	6 d 5. infr oct sem. *p.* 24. *s. Dorotheae v. et m.*
xxii	c	vii	7 s Romualdi Abbatis dup.
xxi	d	vi	8 s Joannis de Matha C. dup.
xx	e	v	9 Oct. Pur. B. M V. du. *p.* 28. Extra Cath tantum *s. Apoloniae v. et m.*
xix	f	iv	10 s. Scolasticae v. dup.
	g	iii	11 Septem Fundator, Ord.
xviii			Serv. B. M. V. du. *p.* 32.
xvii	A	Prid	12 In Cath. s. Apolloniae v. et m. (*d. as. ex* 9. *hujus*)

Cycl. Epact.	L D	D M	
			sem. *pag.* 37.
			Extra Cath. de fer.
xvi	b	Idib.	13 s. Catharinae de Riccis v. dupl. *pag.* 38.
xv	c	xvi	14 *s. Valentini Praesbyt. m.*
xiv	d	xv	15 *ss. Faustini, et Jovitae mm.*
xiii	e	xiv	16
xii	f	xiii	17 s. Alexii Falcon. C. dup.
xi	g	xii	18 *s. Simeonis Ep. et m.*
x	A	xi	19
ix	b	x	20
viii	c	ix	21
vii	d	viii	22 Cathedra s. Petri Antioch. dup. ma
vi	e	vii	23 *Vigilia* s Margaritae de Cortona dup.
v	f	vi	† 24 s. Matthiae Ap. dup. 2. cl.
iv	g	v	25
iii	A	iv	26
ii	b	iii	27
i	c	Prid.	28

MARTIUS.

Prima ex vi. Feriis hujus Officium v. Plagarum D. N. J. C. dup. ma.
Secunda ex vi. Feriis hujus Offic Sacratissimae Spineae Coronae D. N. J. C. dup. ma.
Tertia ex vi. Feriis hujus Offic. Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C. dup. ma.
Si vero concurrant haec Offic. cum duplici etiam minori transferuntur ut supra dict. est in Fer. iii. post Dom. in Sexag.

Fe-

Feria vi. post Dominicam Passionis Offic. vii. Dolorum B. M. V. dup. ma.

Cycl. Epact.	L D	D M		
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	s. Casimiri Reg. C sem. *s. Lucii Pp. et m.*
xxvi	A	iii	5	
25 xxv	b	Prid	6	
xxiv	c	Non	7	s. Thomae Aquinatis C. et Eccl. Doct. dupl. *ss. Perpetuae et Felic. mm.*
xxiii	d	viii	8	s. Joannis de Deo C. dupl.
xxii	e	vii	9	s. Franciscae Vid. Rom. dupl.
xxi	f	vi	10	XL. Martyrum semid.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	s. Gregorii Magni Pp. C. et Eccl. Doct. dupl.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	s. Patritii Ep. et C, sem.
xiii	g	xv	18	s. Gabrielis Archangeli dupl. *pag.* 48.
xii	A	xiv	19	† s. Joseph Sp. B. V. M. dup. 1. cl. totius Dominat. M. D. Etruriae Patroni.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	s. Benedicti Abbatis.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	

VI

Cycl. Epact.	L D	D M	
vi	g	viii	✠ 25 Annunciatio B. V. M. dupl. 2. cl.
v	A	vii	26 s. Baronti et Desiderii Conf. dupl. *pag.* 73.
iv	b	vi	27
iii	c	v	28
ii	d	iv	29
i	e	iii	30
*	f	Prid.	31

APRILIS.

Dom. iii. post Pascha Patroc. s. Joseph. totius Domin. M. D. Etr. Patroni dupl. 2. cl.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxix	g	Kal.	1 s Jacobi Majoris Apost. dupl. maj. *pag.* 77.
xxviii	A	iv	2 s. Francisci de Paula C. dupl.
xxvii	b	iii	3 Impr. Stigmat. in Corp. s. Catharinae Senen. virg. (*d. ass. ex Kal. huj.*) dupl. *pag* 82.
25 xxv i	c	Prid	4 s. Isidori Ep. C. et Eccl, Doct dupl.
xxv xxiv	d	Non	5 s, Vinçentii Ferrerij C.du.
xxiii	e	viii	6
xxii	f	vii	7
xxi	g	vi	8
xx	A	v	9
xix	b	iiii	10
xviii	c	iii	11 s. Leonis Magni C. et Eccl. Doct.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xvii	d	Prid	12 s. Zenonis Ep. et mart. dupl. ma. *pag*. 85.
xvi	e	Idib.	13 s. Hermenegildi Reg. et mart semid.
xv	f	xviii	14 *s. Tiburtii et socior. mm.*
xiv	g	xvii	15
xiii	A	xvi	16
xii	b	xv	17 *s. Aniceti Pp. et m.*
xi	c	xiv	18
x	d	xiii	19
ix	e	xii	20 s. Agnetis de Monte Politiano v. dupl. *pag*. 93.
viii	f	xi	21 s. Anselmi Ep. C. et Ec. Doct. dupl.
vii	g	x	22 s. Soteris, et Caii PP. et mm. semid.
vi	A	ix	23 In Cath. s. Georgii m. dupl. *pag*. 98. Exrra Cath. s. Georgii m. semid.
v	b	viii	24 s. Fidelis a Sigmaringa Protom. Ordinis Cappuc. dupl. *pag*. 98.
iv	c	vii	25 s. Marci Evangelistae du. 2. cl.
iii	d	vi	26 s. Cleti, et Marcellini PP. et mm. semid.
ii	e	v	27
i	f	iv	28 *s. Vitalis m.*
*	g	iii	29 s. Petri mart. dupl.
xxix	A	Prid	30 s. Catharinae Senensis v. dupl,

MAJUS.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxviii	b	Kal.	† 1 ss. Philippi et Jacobi Ap. dupl. 2. cl.
xxvii	c	vi	2 s. Athanasii Ep. C. et Eccl. Doct. dupl.
xxvi	d	v	3 Inventio s. Crucis dupl. 2. cl. *s Alexandri et soc. mm. in L. et Miss. priv. tantum.*
25 xxv	e	iv	4 s. Monicae vid. dupl.
xxiv	f	iii	5 s. Pii Papae V. C. dupl.
xxiii	g	Prid	6 s. Joannis ante portam Latinam dupl. ma.
xxii	A	Non	7 s. Stanislai Ep. et m. dup.
xxi	b	viii	8 Apparitio s. Michaelis Archangeli dupl. ma.
xx	c	vii	9 s. Gregorii Ep. Nazianz. C. et Eccl. Doct. dup.
xix	d	vi	10 s. Antonini Archiep. Florent. C. semid. *ss. Gordiani et Epimachi mm.*
xviii	e	v	11
xvii	f	iv	12 ss. Nerei Achillei, Pancratii, et Domitillae mm. semid.
xvi	g	iii	13
xv	A	Prid	14 *s. Bonifacii m.*
xiv	b	Idib.	15
xiii	c	xvii	16 s. Joannis Nepomuceni m. dupl.
xii	d	xvi	17 s. Paschalis Baylon Con. dupl. *pag.* 102.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xi	e	xv	18 s. Venantii m. dupl.
x	f	xiv	19 s. Petri Coelestini V. P. et C. dupl. *s. Pudentianae v. et m.*
ix	g	xiii	20 s. Bernardini Senensis C, semid.
viii	A	xii	21 Translatio s. Zenonis m. dupl. *pag.* 106.
vii	b	xi	* 22 s. Atthonis Pistoriensis Ep. et C. dup. ma. *pag.* 107.
vi	c	x	23 In Cath. s. Desiderii Ep. et m. dupl. Extra Cath. Humilianae de Cerchiis vid. (*d. ass. ex* 19 *hujus*) du.
v	d	ix	24 In Cath. B. Humilianae de Cerch. vid. (*d. as. ex* 19. *huj.*) dup. *p.* 110. Extra Cath. s. Ubaldi Ep. et C. (*d. ass. ex* 16. *hujus*) semid.
iv	e	viii	25 s. Mariae Matris s. Jacobi majoris Apost. du. *pag.* 115. *s. Urbani P. et m.*
iii	f	vii	26 s. Philippi Nerii C. dup. *s. Eleutherii P. et m.*
ii	g	vi	27 s. Mariae Magdalenae de Pazzis virg. dup. *s. Joannis P. et m.*
i	A	v	28 s. Gregorii P. VII.
*	b	iv	29 In Cath. s. Ubaldi Ep. et C. (*d. ass. ex* 16. *hujus*) semid.

 Extra

x

Cycl. Epact.	L D	D M	
			Extra Cath. s. Felicis a Cantalicio C. (*d. ass. ex* 21. *bujus*) Semid.
xxix	c	iii	30 In Cath s. Felicis a Cantalicio C. (*d. ass. ex* 21. *bujus*) semid. *s. Felicis P. et m.*
			Extra Cath. *s. Felic. P. et m.*
xxviii	d	Prid	31 *s. Petronillae virg.*

* Fest. cum praec. aud. Mis. in Civ. tant. ut in Synodo pag. 40.

JUNIUS.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxvii	e	Kal.	1
25 xxvi	f	iv	2 *ss. Marcellini, Petri, et Erasmi mm.*
xxv xxiv	g	iii	3
xxiii	A	Prid	4
xxii	b	Non	5
xxi	c	viii	6 s. Norberti Ep. et C. dup.
xx	d	vii	7
xix	e	vi	8
xviii	f	v	9 *ss. Primi et Feliciani mm.*
xvii	g	iv	10 s. Margaritae Scot. Reg. vid. semid.
xvi	A	iii	11 Dedicatio Eccl. Cathedr. Pistoriensis dup. 1. cl. *sed extra Civitatem sine Octava* *pag.* 115.
xv	b	Prid	12 s. Joannis a s. Facundo C. dupl. *s Basilidis et soc. mm.*

Cycl. Epact.	L D	D M	
xiv	c	Idib.	13 s. Antonii de Padua C. dupl.
xiii	d	xviii	14 s Basilii Magni Ep. C. et Eccl. Doct. dupl.
xii	e	xvii	15 s. Barnabae Apost. (*d. ass. ex* 11. *hujus*) dup. ma. *pag.* 115.
xi	f	xvi	16 In Cath. et in Civit. de 6. d. infr. oct. semid. *pag.* 115. Extra Cath. et Civit. de Feria.
x	g	xv	17 s. Petri de Pisis C. dup. *pag.* 116.
ix	A	xiv	18 In Cath. et Civit. Octava Ded. Eccl. du. *p.* 119. *ss. Marci et Marcelliani mm.* Extra *ss. Marci, et Marcelliani mm.*
viii	b	xiii	19 s. Julianae de Falconeriis virg. dupl. *ss. Gervasij et Protasij mm.*
vii	c	xii	20 *s. Silverii P. et m.*
vi	d	xi	21 s. Aloysii Gonzagae C. dupl.
v	e	x	22 In Cath. X. millium mm. Crucifix. dupl. *s. Paulini Ep. et C. pag.* 119. Extra Cath. *s. Paulini Ep. et C.*
iv	f	ix	23 *Vigilia.*
iii	g	viii	† 24 Nativitas s Joannis Baptistae dupl. 1. class.

Cycl. Epact.	L D	D M	
ii	A	vii	25 s. Guilelmi Eremitae C. dupl. *pag* 120.
i	b	vi	26 ss. Joannis et Pauli mm.
*	c	v	27 d. 4. infr. oct. sem.
xxix	d	iv	28 *Vigilia*. s. Leonis P. et C. semid.
xxviii	e	iii	✠ 29 ss. Petri, et Pauli Ap. dupl. 1. cl.
xxvii	f	Prid	30 Commemoratio s. Pauli Ap. dupl.

JULIUS.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxvi	g	Kal.	1 Octava Nativ. s. Joannis Bapt. dupl.
25 xxv	A	vi	2 Visitatio B. M. V. dupl. ma. *ss. Processi et Martiniani mm.*
xxiv	b	v	3 In Cath. s. Mustiolae v. et m. semid. Extra Cath. 5 d. infr. oct. Apost. semid.
xxiii	c	iv	4 d. 6. infr. oct. semid.
xxii	d	iii	5 d. 7. infr. oct. semid.
xxi	e	Prid	6 Octava Apost. dupl.
xx	f	Non	7 s. Romuli Ep. m. et primi Pistor. Catechistae dupl.
xix	g	viii	8 s. Elisabeth Reg. Portug. vid. semid.
xviii	A	vii	9
xvii	b	vi	10 Septem Fratr. mm. sem.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xvi	c	v	11 s *Pii P. et m.*
xv	d	iv	12 s. Joannis Gualberti Ab. dupl. *ss. Naboris et Felicis mm.*
xiv	e	iii	13 s. Anacleti P. et m. sem.
xiii	f	Prid	14 s. Bonaventurae Ep. C. et Eccl. Doct. dupl.
xii	g	Idib.	15 s. Henrici Imperatoris C. semid.
xi	A	xvii	16 B. M. V. de Monte Carmelo dupl. ma.
x	b	xvi	17 B. M. V Humilitatis du. *pag.* 124.
ix	c	xv	18 s. Camilli de Lellis C. dupl. *pag.* 135. *ss. Symphorosae cum vii. Filiis mm.*
viii	d	xiv	19 s. Vincentii a Paulo C. dupl. *pag.* 143.
vii	e	xiii	20 s. Hieronymi Æmiliani C du. *pag.* 147. *s. Margaritae v. et m.*
vi	f	xii	21 s. Alexii C. (*d. ass. ex* 17. *hujus*) semid. *s. Praxedis virg.*
v	g	xi	22 s. Mariae Magdalenae du.
iv	A	x	23 s. Apollinaris Ep. et m. dupl. *s. Liborii Ep. et Conf.*
iii	b	ix	24 *Vigilia . s. Christinae v. et m.*
ii	c	viii	✠ 25 s. Jacobi Apost. Civitatis Patroni dupl. 1. cl. *pag* 155. *de s. Christophoro* nihil.

Cycl. Epact.	L D	D M	
i	d	vii	† 26 s. Annae Matris B. V. M. dupl. ma.
*	e	vi	27 d 3. infr. oct. sem. *p.* 155. *s. Pantaleonis m.*
xxix	f	v	28 ss. Nazzarii, Celsi, Victoris P. mm. et Innocentii P. et C. semid.
xxviii	g	iv	29 s. Marthae virg. semid. *ss. Felicis P. Simplicii, Faustini et Beatricis mm.*
xxvii	A	iii	30 d. 6. infr. oct. tem. *pag.* 160. *ss. Abdon et Sennen mm.*
25 xxvi	b	Pr d	31 s. Ignatii Lojolae C. du.

AUGUSTUS.

Dominica infra Oct. Assumptionis B. V. M. s. Joachim Patris ejusdem dupl. ma.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxv xxiv	c	Kal.	1 Oct. s. Jacobi Ap. dupl. *p.* 164. *ss. Machabaeorum mm.*
xxiii	d	iv	2 s. Stephani P. et m. dupl. *pag.* 166.
xxii	e	iii	3 Inventio s. Stephani Protomart. semid.
xxi	f	Prid	4 s. Dominici C. dupl.
xx	g	Non	5 s. Mariae ad Nives dupl.
xix	A	viii	6 Transfiguratio D. N. J. C. dupl. ma. *ss. Xysti Felicissimi, et Agapiti mm.*

Cycl. Epact.	L D	D M	
xviii	b	vii	7 In Cath. s. Alberti C. du. *p*.172. *s. Donati Ep. et m.* Extra Cath. s. Cajetani C. dupl.
xvii	c	vi	8 ss. Cyriaci Largi et Smaragoli mm. sem.
xvi	d	v	9 *Vigilia*. s. Petri ad Vincula (*d. ass. ex Kal. hujus*) dupl. ma. *s. Romani m.*
xv	e	iv	† 10 s. Laurentii m. dupl. 2. cl.
xiv	f	iii	11 s. Ruffini Ep. et m. du. ma. *p.* 173. *ss. Tiburtii et Susannae mm.*
xiii	g	Prid	12 s. Clarae virg. dupl.
xii	A	Idib.	13 In Cath. s. Cajetani C. (*d. ass. ex* 7. *hujus*) dupl. *ss. Hippolyti et Cassiani mm.* Extra Cath. 4. die infr. oct. s. Laurent. semid.
xi	b	xix	14 *Vigilia*. 5. d. infr. oct. semid. *s. Eusebii c.*
x	c	xviii	✠ 15 Assumptio B. M. V. dupl. 1. class.
ix	d	xvii	16 s. Rochi C. dup. *pag.* 173.
viii	e	xvi	17 Octava s. Laurent. dup.
vii	f	xv	18 s. Hiacynti C. dup. (*d. as.* 16. *hujus*) *s. Agapiti m.*
vi	g	xiv	19 5. d. infr. oct. Assumpt. semid.
v	A	xiii	20 s. Bernardi Abb. dupl.

Cycl. Epact.	L D	D M	
iv	b	xii	21 s. Joann. Franciscae Fremiot de Chantal dupl. *pag.* 174.
iii	c	xi	22 Oct. Assumpt. B. M. V. dupl. *ss. Timothei Hippolyti, et Symphoriani mm.*
ii	d	x	23 *Vigilia*. s. Philippi Benitii C. dupl.
i	e	ix	† 24 s. Bartholomaei Apost. dupl. 2. cl.
*	f	viii	25 s. Ludovici Regis Franc. semid.
xxix	g	vii	26 s. Felicis Presbyteri Pistoriensis C. dupl. ma. *s. Zephirini P. et m. pag.* 178.
xxviii	A	vi	27 s. Joseph Calasanctii C. dupl. *pag.* 178.
xxvii	b	v	28 s. Augustini Ep. C. et Eccl. Doct. dupl. *s. Hermetis m.*
xxvi	c	iv	29 Decollatio s. Joannis Baptistae dupl. ma. *s. Sabinae m.*
25 xxv	d	iii	30 s. Rosae virg. Limanae dupl. *ss. Felicis et Adaucti mm.*
xxiv	e	Prid	31 s. Raymundi Nonnati C. dupl.

SE-

SEPTEMBER.

Dominica infra Oct. Nativit. B. V. M. Festum SS. Nominis Mariae dupl. ma.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxiii	f	Kal.	1 *s. Ægidii Abbatis. ss. XII. Fratruum mm.*
xxii	g	iv	2 s. Stephani Hungarorum Regis C. dupl.
xxi	A	iii	3 s. Emidii Ep. et m. dupl. *pag.* 185.
xx	b	Prid	4 s. Rosae de Viterbio v. du.
xix	c	Non	5 s. Laurentii Justiniani Ep
xviii	d	viii	6
xvii	e	vii	7
xvi	f	vi	✠ 8 Nativitas B. M. V. du. 2. cl. *s. Hadriani m. in Laudib. et Missis priv. tantum.*
xv	g	v	9 d. 2. infr. oct. semid. *s. Gorgonii m.*
xiv	A	iv	10 s. Nicolai de Tolentino C. dupl.
xiii	b	iii	11 d. 4. infr. oct. semid. *ss. Proti et Hiacynti mm.*
xii	c	Prid	12 d. 5. infr. oct. semid.
xi	d	Idib.	13 d. 6. infr. oct. semid.
x	e	xviii	14 Exaltatio s. Crucis dupl.
ix	f	xvii	15 Octava Nativ. B. V. M. *s. Nicomedis m.*
viii	g	xvi	16 ss. Cornelii et Cypriani Pp. mm. *ss. Euphemiae Luciae, et Gemiuiani mm.*

Cycl. Epact.	L D	D M	
vii	A	xv	17 Sacrarum Stlgmatum s. Francisci C. dup. 2. cl.
vi	b	xiv	18 s. Joseph a Cupertino C. dupl. *pag*. 191.
v	c	xiii	19 s. Januarii et soc. mm.
iv	d	xii	20 *Vigilia*. s. Eustachii et soc. mm. dupl.
iii	e	xi	† 21 s. Matthaei Ap. et Ev. dupl. 2. cl.
ii	f	x	22 s. Maria de Cervellione virg. dupl. *pag*. 203. *ss. Mauritii et soc. mm.*
i	g	ix	23 s. Lini P. et m. semid. *pag*. 207. Extra Cath. tant. s. Theclae v. et m.
*	A	viii	24 B. M. de Mercede dupl. ma.
xxix	b	vii	25 In Cath. s. Theclae v. et m. semid. Extra Cath. s. Thomae a Villanova Ep. et C. (*d. ass. ex* 18. *bujus*) sem.
xxviii	c	vi	26 In Cath. s. Thomae a Villanova Ep. et C. (*d. ass. ex* 18. *bujus*) sem. *ss. Cypriani et Justinae mm.* Extra Cath. ss. Cypriani et Justinae mm.
xxvii	d	v	27 ss Cosmae et Damiani mm. semid.
25 xxvi	e	iv	28 s. Venceslai Ducis Boem. m. semid.
xxv xxiv	f	iii	† 29 Dedicatio s. Michaelis Ar-

Ar-

Cycl. Epact.	L D		D M	
xxiii	g	Prid	30	s. Hieronymi Presbyteri C. et Eccl. Doct. dup. Arch. dupl. 2. cl.

OCTOBER.

Dominica quae vel occurrrrit in Kalend. vel prima est post Kalend. hujus, Solemnitas SS. Rosarii B. M. V. dupl. ma.

Dom. quae vel incidit in diem viii. Oct. vel prima ett post dictam diem, Festum Maternitatis B. V. M. dupl. ma.

Dom. quae vel incidit in diem xv. Octobr. vel prima est post dictam diem, Festum Puritatis B. V. M. dupl. ma.

Cycl. Epact.	L D		M D	
xxii	A	Kal.	1	s. Remigii Ep. et C. *ad libitum* semid. et simplex de praecepto.
xxi	b	vi	2	ss. Angelorum Custodum dupl.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	s. Francisci C. dupl.
xviii	e	iii	5	s. Placidi et soc. mm.
xvii	f	Prid	6	s. Brunonis C. dupl.
xvi	g	Non	7	*s. Marci P. et C., ss. Sergii, Bacchi, et Apuleii mm.*
xv	A	viii	8	s. Birgittae vid. dupl.
xiv	b	vii	9	ss. Dionisii Rustici, et Eleutherii semid.
xiii	c	vi	10	s. Francisci Borgiae C. semid.

xx

Cycl. Epact.	L D	D M	
xii	d	v	11
xi	e	iv	12
x	f	iii	13 s. Eduardi Reg. C. sem.
ix	g	Prid	14 s. Callisti P. et m. sem.
viii	A	Idib.	15 s. Theresiae virg. dupl.
vii	b	xvii	16
vi	c	xvi	17 s. Hedvigis vid. semid.
v	d	xv	18 s. Lucae Ev. dupl. 2. cl.
iv	e	xiv	19 s. Petri de Alcantara C. dupl.
iii	f	xiii	20 s. Joannis Cantii C. du. *pag.* 208.
ii	g	xii	21 In Cath. s. Ursulae, et soc. mm. dupl. *s. Hilarionis Abb.* Extra Cath. s. Hilarionis Abb. *Noct. fer. s. Ursule mm.*
i	A	xi	22
*	b	x	23
xxix	c	ix	24 s. Raphaelis Archang. du.
xxviii	d	viii	25 s. Cresci Omnionis, et Empti mm. (*d. ass. ex* 24. *hujus*) dupl. *ss. Chrysanti et Dariae mm. pag.* 215.
xxvil	e	vii	26 *s. Evaristi P. et m.*
xxvi	f	vi	27 *Vigilia.*
25 xxv	g	v	† 28 ss. Simonis et Judae Apost. dupl. 2. cl.
xxiv	A	iv	29
xxiii	b	iii	30
xxii	c	Prid	31 *Vigilia.*

NO-

NOVEMBER.

Dom. quae incidit in d. xv. Novembr. vel immediate post Fest. Patroc. B. V. M. du. ma.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xxi	d	Kal.	✠ 1 Omnium Sanctorum du. I. cl.
xx	e	iv	2 d. 2. infr. oct. Commem. Omnium Fidelium Defunctorum.
xix	f	iii	3 d. iii. infr. oct. semid.
xviii	g	Prid	4 s. Caroli Borromaei Ep. et C. dupl. *ss. Vitalis et Agricolae mm.*
xvii	A	Non	5 d. v. infr. oct. semid.
xvi	b	viii	6 d. vi. infr. oct. semid.
xv	c	vii	7 d. vii. infr. oct. semid.
xiv	d	vi	8 Octava Omn. ss. duplex. *Quatuor Coronator. mm.*
xiii	e	v	9 Dedicatio Basilicae Salvatoris dupl. *s. Theodori m.*
xii	f	iv	10 s. Andrae Avellini Conf. dupl. *ss. Triphonis Respicii et Nymphae mm.*
xi	g	iii	11 s. Martini Ep. et C. du. *s. Mennae m.*
x	A	Prid	12 s. Martini P. et m. sem.
ix	b	Idib.	13 s. Didaci C. semid.
viii	c	xviii	14
vii	d	xvii	15 s. Gertrudis virg. dupl.
vi	e	xvi	16
v	f	xv	17 In Cathedr. s. Gregorii Thaumaturgi Ep. et C. dupl.

Extra

Cycl. Epact.	L D	D M	
			Extra Cath. s. Gregorii Thaumaturgi Ep. et C. semid.
iv	g	xiv	18 Dedicatio Basilicarum Petri. et Pauli Apost. dupl.
iii	A	xiii	19 s. Elisabeth vid. dupl. *s. Pontiani P. et m.*
ii	b	xii	20 s Felicis de Valois C. dupl.
i	c	xi	21 Praesent. B.M.V. du. ma.
*	d	x	22 s. Ceciliae v. et m. du.
xxix	e	ix	23 s. Clementis P. et m. semid. *s. Felicitatis m.*
xxviii	f	viii	24 In Cath. s. Frigdiani Ep. et C. dupl. *s. Chrysogoni m. pag.* 215.
			Extra Cath. s. Joannis a Cruce C. du. *s. Chrys. m*
xxvii	g	vii	25 s. Catharinae v. et m. dupl.
25 xxvi	A	vi	26 In Cath. s. Joannis a Cruce C. (*d. ass. ex* 24 *hujus*) dupl. *s. Petri Alex. Ep. et m. pag.* 216.
			Extra Cath. s. Petri Alexandrini Ep. et m.
xxv xxiv	b	v	27
xxiii	c	iv	28
xxii	d	iii	29 *Vigilia. s. Saturnini m.*
xxi	e	Prid	† 30 s. Andreae Apost. du. 2, class.

DE-

DECEMBER.

Cycl. Epact.	L D	D M	
xx	f	Kal.	1
xix	g	iv	2 s. Bibianae v. et m. sem.
xviii	A	iii	3 s. Francisci Xaverii C. du.
xvii	b	Prid	4 Translat. Imaginis B. M. V. Humilitatis dupl. *s. Barbarae v. et m. p. 1.*
xvi	c	Non	5 s. Petri Chrysologi Ep. et C. et Eccl. Doct. dupl. *s. Sabbae Abb.*
xv	d	viii	6 s. Nicolai Ep. et C. du.
xiv	e	vii	7 s. Ambrosii Ep. C. et Ec. Doct. dupl. *Jejunium indictum in Synodo.*
xiii	f	vi	✠ 8 Ordinatio s. Zenonis Civ. et Dioec. Patr. et Eccl. Cath. Titularis dupl. 1. cl. *pag.* 1.
xii	g	v	9 Conceptio B. V. M, (*d. ass. ex* 8. *bujus*) dup. 2. class *pag.* 10.
xi	A	iv	10 Translat. Almae Domus Lauretanae dupl. ma. *s. Melchiadis P. et m.*
x	b	iii	11 s. Damasi P. et C. sem.
ix	c	Prid	12 s. Eulaliae v. et m. (*d. ass. ex* 10. *bujus*) du. ma.
viii	d	Idib.	13 s. Luciae v. et m.
vii	e	xix	14 d. vii. infr. oct. s. Zon. sem. comm. oct. Conc. *pag.* 10.

Cycl. Epact.	L D	D M	
vi	f	xviii	15 Octava s. Zen. dupl. et oct. Concept. B. V. M. *pag.* 14.
v	g	xvii	16 s. Eusebii Vercellensis E. et m. semid.
iv	A	xvi	17
iii	b	xv	18 Expect. Partus B. M. V. dupl. ma.
ii	c	xiv	19
i	d	xiii	20 *Vigilia* .
*	e	xii	† 21 s. Thomae Apost. du. 2. cl.
xxix	f	xi	22 In Cath. s. Bonifacii m. dupl. Extra Cath. de Feria .
xxviii	g	x	23
xxvii	A	ix	24 *Vigilia* . offic. ad Laud. et deinceps fit ut dup.
xxvi	b	viii	✠ 25 Nativitas D. N. J. C. dupl. 1. cl.
25 xxv	c	vii	† 26 s. Stephani Protom. du. 2. cl.
xxiv	d	vi	† 27 s. Joannis Ap. et Ev. dupl. 2. cl.
xxiii	e	v	† 28 ss. Innocentium mm. dupl. 2. cl.
xxii	f	iv	29 s. Thomae Cantuar. Ep. et m. semid.
xxi	g	iii	30 de Dom. infr. oct. Nat. vel de oct.
xx	A	Prid	† 31 s. Silvestri P. et Conf. dupl.

OFFICIA

FESTORUM MOBILIUM

INDEX FESTORUM MOBILIUM

*Ex Festis Mobilibus nonnulla sunt universalia, caetera particularia: haec tantum in lucem damus, et hoc signo * notamus.*

* Infra Oct. SS. CORPORIS CHRISTI fit semper de Oct. exceptis diebus in quibus oc. dupl. 1. vel 2. cl. ex Decr. 19. Febr. 1794. supra relato.

* Hoc privilegium extenditur etiam ad Clerum Saecularem et Regularem ex Decr. 9. Julii supra relato.

Dom. infr. Oct. Assumpt. B. M. V. JOACHIM PATRIS B. V. dup. ma.

Dom infr. Oct. Nativ. B. V. M. SS. NOMINIS MARIAE du. ma.

Dom. quae vel occurrit in Kalend. vel prima est post Kalendas Octobr. SS. ROSARII B. V. M. du. ma.

* Dom. quae incidit in d. viii. Oct. vel immediate post MATERNITATIS B. V. M. dupl. ma. *pag.* CLI.

* Dom. quae incidit in d. xv. Oct. vel immediate post PURITATIS B. M. V. dup. ma. *pag.* CXXXIX.

Dom. quae incidit in d. xv. Nov. vel immediate post PATROCINIUM B. V. M. dup. ma.

FER. III.

FERIA III. POST DOM. IN SEXAG.

OFFICIUM SACRATISS. PASSIONIS D. N. J. C. *Dupl. ma.*

Recitandum a Cler. tam Saecul. quam Regul. utriusque sexus.

AD VESPERAS.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Psal. 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea; * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus; * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psal. 119.

AD Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam.

Sagittae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: * habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Psal. 149.

ERipe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acue-

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem deijcies eos: in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

 Ant.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psal. 140.

DOmine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine ocu-

oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

Psal. 141.

VOce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine: * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

In-

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRatres hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. ℟ Deo gratias.

Hymnus.

MOerentes oculi spargite lacrymas;
Et luctu resonent intima cordium,
Illatas refero Numini ab impiis
Poenas et fera vulnera.
Accincta heu! gladiis turba satellitum
Arreptum Dominum fustibus impetit;
Nunc caedit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum Caput ictibus.

Haud

Haud finis sceleri; traditur improbo
 Christus Carnifici; nec mora, barbarus
 In Regem superum non timet, impio
  Ausu, vertere dexteram.

Audite o Populi; Numen amabile,
 Manante ex humeris, undique sanguine,
 Lictoris rabidi sustinet impetum,
  Et vocem premit innocens.

Quis non illacrymet; Jam nova condidit
 Tormenta indomitae Gentis iniquitas;
 Infingit cerebro; proh dolor! efferis
  Sertum vepribus asperum.

Heu crimen! trahitur, funibus improbis,
 Funesti Dominus supplicii ad locum;
 Illic oppetiit funere spiritum
  Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera vulnera,
 In terris resonet debita gloria;
 Sacrumque assidue Nomen in aethera
  Humanum genus efferat. Amen.

℣ Oblatus est, quia ipse voluit.
℟ Et livore ejus sanati sumus.

AD MAGNIFICAT.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

ORATIO.

OMnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humi-

militatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: Concede propitius, ut, sicut solemnem Commemorationem Passionis ejus celebramus, ita, et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum ec.

Ad Comp. et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur.

Sit laus Patri, ac Paraclyto,
Natoque Patris unico,
Nostrae dedit, qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem Crucifixum * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus ec.

Hymnus.

ASpice, infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore;
Aspice, immiti manus alma clavo
Finditur alte.
Hunc, velut parvi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones,
Cerne; crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.
Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Flectitur; clausis oculis, Redemptor
Spi-

Spiritum sacro, meritis onustum,
Fundit ab ore.
O cor, aes durum superas, gemendo,
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stipiti afflixit; tua culpa morti
Subdidit atrae.
Sit Deo aeternum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Astiterunt Reges terrae, et Principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psal. 2.

QUare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te. Po-

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tanquam vas figuli confriges eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astiterunt Reges terrae, et Ptincipes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psal. 3.

DOmine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae; * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi; * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exur-

exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non rimebo millia populi circumdantis me, * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa; dentes peccatoruw contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psal. 21.

DEus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute, mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt Patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me; * lo-

locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum; * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre; * spes mea ab uberibus matris meae; In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu; * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est; * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi; * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum; * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis; * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manns meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxi-

auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus, * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae; * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et

Et anima mea illi vivet; * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt coeli justitiam ejus, populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣ Oblatus est, quia ipse voluit.

℟ Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Rom.
Lectio i. *Cap.* 5. *et* 6.

COmmendat charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est; multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo, per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati salvi erimus, in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur, in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim, unius delicto, mors regnavit per unum; multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et justitiae accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum: Tu autem ec.

℟ Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣ Populе meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia parasti.

Lectio ii.

IGitur, sicut, per unius delictum, in omnes homines, in condemnationem; sic et per unius justitiam, in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim, per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi, ita, et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum; ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia, ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet, per justitiam, in vitam eternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. Tu autem ec.

℣ Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣ Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti ec.

Le-

Lectio iii.

QUid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus, in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo, per Baptismum, in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis, per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus: si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo. Tu autem.

℟ Ego propter te flagellavi Ægyptum, cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti * Qui, tanquam Agnus, cotam tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣ Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tanquam.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psal. 40.

BEatus qui intelligit super egenum, et pauperem, * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus, * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi Domine miserere mei, * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi, * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei, * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me; * numquid qui dormit non adjiciet, ut resurgat? Ete-

Etenim homo pacis meae, in quo speravi, * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me, * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me, * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum, fiat, fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Psal. 53.

DEus in nomine tuo salvum me fac; * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam; * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam: et non proposuerunt Deum ante conspecum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis, * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confi-

fitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me; * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die: adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psal. 55.

MIserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo; * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die, * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo; * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi, * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur, * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent; * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos; * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; *

po-

posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua; * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te; * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem; * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua; * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu; * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣ Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟ Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo s. Augustini Episcopi.

Serm. 41. *Dom. in palmis de Pass. Dom.*

Lectio iv.

ADmonet nos, Fratres charissimi, ad solemnitatem Dominicae Passionis ipse, in quo eam, nec muta clementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei, linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Dominus noster in statera Crucis pretium nostrae salu-

salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor, ita omnium Reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptae mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cecidit, ut omnes levaret, et quia debitum solus non habuit, recte foenus misericordiae pro debitoribus erogavit. Tu autem ec.

℟ Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣ Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti.

Lectio v.

PErpende inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annunciationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi

dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a faeditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit, ante culpam, quem sic diligit, post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuae perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo. Tu autem ec.

℟ Ego duxi te per desertum, quadraginta annis, et manna cibavi te: * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣ Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

EXpavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et coeli Regem Sol fugiens confitetur. Clamyde coccinea indui-

duitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc è diverso, ut membrorum vita Capitis sit corona. Quo vero sitire se in Cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit; sed è contra acetum malitiae porrigunt, quia vinum sapientiae, quod a Deo acceperunt, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura, jure superantur. Tu autem ec.

℟ Ego exaltavi te, magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣ Popule meus quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Psal.

Psal. 56.

MIserere mei Deus, miserere mei; * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo; * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum; Deum qui benefecit mihi.

Misit de Coelo, et liberavit me; * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam; et veritatem suam; * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum; dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae; * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super Coelos Deus; et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis; * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam; * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum; * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cythara; * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine; * et psalmum dicam tibi in Gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad Coelos misericordia tua; * et usque ad nubes veritas tua.

Exal-

Exaltare super Coelos Deus; * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psal. 63.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor; * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas; * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt, * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos; * dixerunt; Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates; * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui vide-

bant eos, et timuit omnis homo:

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram ut sagittent in occultis immaculatum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psal. 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea; * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius, * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Cla-

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi, * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam; * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea; * exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae, * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 84. *in cap.* 19. *Joannis ante medium.*

SCiens Jesus omnia consummata, ait, Sitio: Etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige, nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persequuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum; hoc est expiravit. Atqui non post inclinatum Caput expiratur; sed post expirationem Caput inclinatur. Hic autem contra óccidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium

mnium Dominum. Judaei autem Camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant; Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce Corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum Crura. Tu autem.

℟ Ego te potavi aqua salutis de petra; * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu ec.

Lectio viii.

VIdes quanti sit veritas? Per ea quae illi faciunt prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo Milites, et aliorum fregerunt Crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, dilectissime, quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Ego ante te aperui mare; * et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo. * Qui redemit Mundum in Sanguine suo.

℣ Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. E

tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit mundum.

Lectio ix.

NEque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec, et arcanum mysterium consummatum est, exivit enim Sanguis, et Aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt: sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, Sanguine, et Carne nutriti, hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum Calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas. Tu autem. Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per Hor. Ant.

Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis. *Ps.* Dominus regnavit *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Veni ad Montem myrrhae, et ad Collem thuris; tamquam Agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Consolantem me quaesivi, et non inveni: Dederunt in escam meam fel, et

in

in siti mea potaverunt me aceto.

Ant Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est; et inclinato capite, emisit Spiritum.

Capitulum. Ad Philip. 2.

FRatres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

HYMNUS.

SAevo dolorum turbine
 Jactatur, atris obrutus
 Poenis, acerba sustinens,
 Redemptor affixus Cruci.
Pedes, manusque horribili
 Clavi cruentant vulnere,
 Cor, vultus, artus, pectora,
 Sacro redundant sanguine.
Flet, orat, et clamans obit:
 Cor Matris ictum concidit:
 Heu mater! Heu Fili! dolor
 Ingrata frangat pectora.
Montes, sepulchra, saxaque,
 Scinduntur; arva, flumina,

Ru-

Rupes, et aequor contremunt,
Templique velum scinditur.
Sol, luna, coelum, sydera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae plangite.
Adstate maerentes Cruci,
Pedes beatos ungite
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.
Tu charitatis victima,
Ut nostra tollas crimina
Nobis salubri perficis
Adoptionem Sanguine.
Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu, et praemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, Corona in Patria. Amen.

℣ Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟ Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Ben. Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; sed unus Militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et Aqua.

Oratio Omnipotens sempiterne Deus. *ut supra. Ad Primam in* ℟ *br. dicitur.*

℣ Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam Ant. Veni ad montem Myrrhae. *Ca-*

Capitulum. Fratres hoc enim sentite in vobis, *ut supra*.

℟ *br*. Oblatus est, * Quia ipse voluit. Oblatus.

℣ Et livore ejus sanati sumus. Quia ipse voluit. Gloria Patri. Oblatus est.

℣ Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟ Sed pro nobis omnibus, tradidit illum.

Ad Sextam Ant. Foderunt manus meas.

Capitulum Zach. 13. 6.

QUid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet, his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟ *br*. Proprio Filio suo * Non pepercit Deus. Proprio Filio.

℣ Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus.

Gloria Patri. Proprio Filio.

℣ Factus est obediens usque ad mortem.

℟ Mortem autem Crucis.

Ad Nonam Ant. Cum accepisset Jesus.

Capitulum Is. 53. 1.

GEnerationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟ *br*. Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est.

℟ Mortem autem Crucis. Usque ad mortem. Gloria Patri. Factus est.

℣ Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟ Et attritus est propter scelera nostra.

In 2. Vesperis omnia ut in primis praeter sequentia.

℣ Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras;

℟ Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnificat Ant.

Deponens Joseph Corpus Jesu involvit Sindone, et posuit eum in monumento exciso; fuit planctus magnus in illa die; Mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte Primogeniti.

Oratio. Omnipotens sempiterne Deus, *ut supra.*

PRIMA EX VI. FER. MENSIS MARTII.

OFF. QUINQUE PLAGAR. D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psal.-

Psal. 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea; * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus; * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psal. 119.

AD Dominum cum tribularer clamavi, * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur

tibi, * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae: * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus, * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Psal. 139.

ERipe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde, * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris, * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu; * exau-

exaudi Domine vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum; * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo, * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Psal. 140.

DOmine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Po-

Pone Domine custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte si est dolor sicut dolor meus.

Psal.

Psal. 141.

VOce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine: * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam, * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me, * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. *Isaiae* 53.

CHristus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est pro-

pter

pter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. ℟ Deo gratias.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit;
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.
Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor,
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia;
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat;

Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣ Videbunt in quem transfixerunt.

℟ Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum et hominem condolens venerabatur.

ORATIO.

DEus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus Sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis quaesumus, ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in coelis. Per eumdem Dominum.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum in Cruce confixum, quin-

quinque plagis vulneratum: * Venite, adoremus.

Psal. Venite, exultemus.

Hymn. Pange lingua gloriosi, *ut supra*.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psal. 10.

IN Domino confido, quomodo dicitis animae meae, * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo; * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt, * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium; * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis et sulphur et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit; * aequitatem vidit vultus ejus.

Ant.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psal. 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum.

Psal.

Psal. 23.

DOmini est terra et plenitudo ejus: * orbis terrarum et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundavit eum, * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales, * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales; * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ant. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum.

℣ Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟ Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap.* 53.

QUis credidit auditui nostro, et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum despectum et novissimum virorum, Virum dolorum et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despectus: unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟ Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, in remissionem peccatorum.

℣ Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo.

Le-

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi Agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate.

℟ Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus propè per Sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣ A Domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris. Ipse.

Lectio iii. *Cap.* 63.

QUis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumen-

mentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meae venit: circumspexi et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit qui adjuvaret.

℞ In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum. * Pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quae in coelis, sive quae in terris sunt.

℣ Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens. Pacificans. Gloria Patri. Pacificans.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psal. 21.

DEus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies, * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo, * opprobrium hominum et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis, * et

in

in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam, * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel, * quoniam non sprevit neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me, * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt

eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum, * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psal. 65.

JUbilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine: * in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei, * terri-

ribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: * ibi laetabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in aeternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum, * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam, * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis; * reddam tibi vota mea, quae distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam et misericordiam suam a me.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Ant. Vulnus et livor et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

Psal. 75.

NOtus in Judaea Deus, * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum: * scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De

De coelo auditum fecisti judicium; * terra tremuit et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum principum: * terribili apud reges terrae.

Ant. Vulnus et livor et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

℣ Vere languores nostros ipse tulit.

℟ Et dolores nostros ipse portavit.

De Serm. S. Bernardi Abbatis.

Lib. de Passione Domini Cap. 41.

Lectio iv.

CAptus est Jesus post plurimas illusiones tam Judaeorum quam Gentium, post Sanguinis plures effusiones; clavis immitibus manibus simul et pedibus perforatur, et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere et respice rosam Passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae caritatis. Contendunt passio et caritas: ista ut plus ardeat; illa, ut plus rubeat. ℟

℟ Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

℣ Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut.

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum, nunquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit propter mixturam aquae; quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit Sanguis et aqua.

℟ Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur.

℣ Novissime autem inimica destruetur mors. Et.

Ex eodem D. Bernardo.

Serm. de Passione Domini.

Lectio vi.

Respice Domine Sancte Pater de Sanctuario tuo et de excelso coelorum habitaculo: et intuere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiae nostrae. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℟ Videmus Jesum, propter passionem mortis, gloria et honore coronatum. * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣ Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum, per passionem consummari. Ut. Gloria Patri. Ut.

IN III. NOCTURNO.

Ant Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psal. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomi-

ni

ni ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium: afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli et exultet terra, commoveatur mare et plenitudo ejus: * gaudebunt campi et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit, * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psal. 96.

DOminus regnavit exultet terra, * laetentur insulae multae.

Nubes et caligo in circuitu ejus: * justitia et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus, * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus, * audivit et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram, * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas Sancto-

ctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino, * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

Psal. 97.

CAntate Domino canticum novum, * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate et exultate et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flu-

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini, * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

℣ Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟ Attritus est propter scelera nostra.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia jam consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.
Lib. 12. *Comment. in Joan.*

CUm ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quicquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum Caro Christi Sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, na-

turali quodam et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus praecordia urentes.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quae data est nobis in Christo. Qui.

Lectio viii.

CONsummatum esse ait impietatis Judaicae modum et impotentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii aut contumeliae genus praetermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait; sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum ac vivorum dominaretur: ipsam pro nobis mortem suscepit; communem hanc naturae passionem sustinuit in carne sua. Cum autem Jesum caput inclinasse comperissent, et jam eum expirasse putarent, frustra ejus non crura confringi existimant, sed cum adhuc mortuum esse non nihil diffiderent, Lancea latus ejus perfodiunt, unde cruor

aqua

aqua mixtus scaturit, quod Eulogiae mysticae et sancti Baptismatis imago quaedam erat atque primitiae. Christi enim est vere et a Christo sanctum Baptisma, et mysticae Eulogiae vis ex sancta nobis carne prodiit.

℟ Dignus es Domine accipere librum et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo, * In Sanguine tuo.

℣ Fecisti enim nos Deo nostro regnum et Sacerdotes. In. Gloria Patri. In.

Nona Lectio dicitur de Homil. Fer.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. Verè languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psal. Dominus regnavit.

Cum reliq. de Dominica.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Cap. Christus vulneratus, *ut supra.*

Hymn.

Hymnus.

LUstra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas,
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam;
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣ Videbunt in quem transfixerunt.

℟ Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Benedictus.

Ant. Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

Oratio Deus, qui Unigeniti, *ut sup.* *Postea fit comm. Feriae.*

Ad Primam.

Ant. Vere languores.

Ad Absol. Capit. dicitur Cap. Nonae: Tradidit Christus, *ut infra.*

Ad Tertiam.

Ant. Ipse autem.

Cap. Christus vulneratus, *ut supra.*

℟ *br* Foderunt manus meas * Et pedes meos. Foderunt.

℣ Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

℣ O vos omnes, qui transitis per viam.

℟ Attendite et videte dolorem meum;

Ad

Ad Sextam.

Ant. Alligavit Dominus.

Capitulum. *Isaiae* 50.

FAciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus; et ideo non sum confusus.

℟ *br.* Vere languores nostros * Ipse tulit. Vere.

℣ Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

℣ Disciplina pacis nostrae super eum.

℟ Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam.

Ant. O vos omnes.

Cap. *Isaiae* 53.

TRadidit Christus in morte animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟ *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣ Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse.

℣ Oblatus est quia ipse voluit.

℟ Et non aperuit os suum.

In 2. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis. Postea fit commem. feriae.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Ego sum vestra Redemptio: manus meaee, quae vos fecerunt, clavis con-

confixae sunt: propter vos flagellis caesus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, et acetum porrexerunt; in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus, et sepultus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in aeternum.

ORATIO.

DEus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque vulnera ejus Sanguinis effusione humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis, quaesumus, ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in Terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in Coelis. Per eumdem Dominum.

SECUNDA EX VI. FERIIS MENSIS MARTII.

OFF. SACRATISSIMÆ SPINEÆ CORONÆ D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. Dilectus meus candidus, *cum rel. de Laud.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom., et loco ultimi.*

Psal.

Psal. Laudate Dominum omnes gentes.

Cap. *Cant.* 3.

EGredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

EXite Sion filiae,
Regis pudicae virgines,
Christi Coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.
Horret revulsis crinibus
Spinis cruentatum caput,
Et vultus ille decolor
Mortem propinquam respicit.
Quae terra sulcis invia,
Dumis rigens et sentibus
Lugubre munus protulit,
Quae saeva messuit manus?
Christi rubescens Sanguine
Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus
Spina est triumphis aptior.
Culpis satae mortalium
Te, Christe, spinae vulnerant:
Evelle nostras, cordibus
Tuasque nostris insere.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

✠

℣ Plectentes Coronam de spinis.
℟ Posuerunt super caput ejus.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo.

ORATIO.

PRaesta, quaesumus omnipotens Deus; ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi Coronam ejus spineam veneramur in Terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in Caelis: Qui tecum vivit et regnat.

Postea fit commem. Feriae.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem Spinis coronatum: * Venite, adoremus.

Ps. Venite exultemus.

Hymn. Exite Sion filiae. *ut supra.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psal. I.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non ste-

stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet, * et omnia, quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic, * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Ant. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psal. 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et pro-

projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confriges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

Psal. 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiae me: * in tribulatione dilatasti mihi.

Mi-

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium.

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo,

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

℣ Gloria et honore coronasti eum Domine.

℟ Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio i.

QUis credidit auditui nostro, et brachium Domini cui revelatum est?

Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum; despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟ Maledicta Terra in opere hominis: * Spinas et tribulos germinavit Christo.

℣ Quia comedit Adam de ligno, ex quo praeceperat Deus, ne comederet. Spinas.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et

de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus es de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

℟ Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur.

℣ Dixit ergo Moyses: vadam, et videbo visionem hanc magnam. Et.

Lectio iii.

ET dabit impios pro sepultura, et divites pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longęvum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit Justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

℟ Ecce ignis et ligna, Deus providebit sibi * Victimam holocausti.

℣ Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem. Victimam. Gloria Patri. Victimam.

IN

IN II. NOCTURNO.

Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti me.

Psal. 5.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo, * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua, * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti me.

Ant. Minuisti eum paullo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Psal. 8.

DOmine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elevata est magnificentia tua * super Coelos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo Coelos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus, * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paullo minus ab Angelis

lis, gloria et honore coronasti eum, * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Ant. Minuisti eum paullo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

Ps. In Domino confido. *pag.* LXVI.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

℣ Posuisti Domine super caput ejus.

℟ Coronam de lapide pretioso.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. *in Epiphania Domini.*

Lectio iv.

EGredimini filiae Sion, vobis dicimus, filiae Sion, animae saeculares, debiles, delicatae, filiae, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis

e

ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiae ad libertatem spiritualis intelligentiae. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriae: siquidem coronatus est et a noverca sua corona spinea, et corona miseriae, coronandus a familia sua corona justitiae, quando exibunt Angeli, et tollent de Regno ejus omnia scandala; quando venient ad judicium cum senioribus populi sui; cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona gloriae, sicut ait Psalmista: Gloria et honore coronasti eum Domine. Videte eum filiae Sion in diademate, quo coronavit eum mater sua.

℟ Cum apparuerit Princeps pastorum, quo percusso dispersae sunt oves gregis, * Percipiemus immarcescibilem gloriae coronam.

℣ Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriae Regni sui. Percipiemus.

Serm. 42. in Cantica.

Lectio v.

EGo, fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quae

mihi

mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus et amaritudinibus Domini mei colligare, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam abundantiae suavitatis horum eructabo, quoad vixero; in aeternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est: nemo tollet eum a me, inter ubera mea commorabitur. Haec meditari dixi sapientiam; in his justitiae mihi perfectionem constitui; in his plenitudinem scientiae, in his divitias salutis; in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis; ex his rursum suavis unctio consolationis. Haec me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter laeta tristiaque vitae praesentis via regia incedenti tutum praebent utrobique ducatum, hinc inde mala imminentia propulsando. Haec mihi conciliant mundi Judicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repraesentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terrae.

℟ Accepit regnum decoris: * Et diadema speciei.

℣ Deus exaltavit illum, et dedit illi no-

nomen, quod est super omne nomen : Et diadema.

Lectio vi.

HÆc propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis; haec in corde semper, sicut Deus scit; haec stylo meo admodum familiaria, sicut apparet; haec mea sublimior interim philosophia, scire Jesum, et hunc Crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem laetus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in Cruce. Illud sublimius, istud suavius; panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet ubera matrum, et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos, dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis, quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiae Sponso, qui est super omnia Deus benedictus in saecula. Amen.

℟ Arcam de lignis Sethim deaurabis auro mundissimo intus et foris: * Faciesque supra coronam auream per circulum.

℣.

℣ Pones in Arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque. Gloria. Faciesque.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam coronatus est in monte sancto tuo.

Ps. Domine, quis habitabit. *pag.* LXVII.

Ant. Ingressus sine macula ec.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Psal. 20.

DOmine in virtute tua laetabitur rex, * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis; * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te, * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quo-

Quoniam rex sperat in Domino, * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes, * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua, * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psal. 22.

DOminus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbrae

umbrae mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus; * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam; * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini * in longitudinem dierum.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

℣ Corona aurea super caput ejus.

℟ Expressa signo sanctitatis.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 50. de Diversis.

VIdete filiae Sion regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille: et significat Jesum Christum no-

strum verum Salomonem, qui est Salomon, idest, pacificus in exilio: Ecclesiastes, idest, concionator in judicio: Idida, idest, dilectus Domini in regno, tibique rex. In exilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus: In exilio amabilis, in judicio terribilis, in Regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua Est autem haec corona misericordiae, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriae, et in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quae se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

℟ Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Sethim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum.

℣ Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Lectio viii.

Coronabit eum familia sua corona justitiae, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, idest, spinea, et compungantur; videant eum filiae Sion, animae affectuosae, in corona misericordiae, et imitentur; videbunt eum impii in corona justitiae, et peribunt, videbunt eum Sancti in corona

na gloriae, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per Gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus tamquam sponsus è thalamo processit ex utero matris.

℟ Christus sciens dolorem et infirmitatem, spinis coronatus: * Ipse est, qui coronat vos in misericordia et miserationibus.

℣ Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. Ipse, Gloria Patri. Ipse.

Lectio nona, dicitur de Homilia Feriae.

AD LAUDES.

Et per Horas Ant.

Dilectus meus candidus et rubicundus, comae capitis ejus sicut purpura regis vincta canalibus.

Ps. Dominus regnavit.

Cum reliq. de Dominica.

Ant. Requievit super eum spiritus timoris Domini: corona sapientiae et exultationis decoravit illum.

Ant. Induit eum Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiae quasi sponsum decoratum corona.

Ant. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Ant. Rex aeternae gloriae pro nobis coronatus, benedicet coronae anni benignitatis suae.

Capitulum. *Cant.* 3.

EGredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

LEgis figuris pingitur
Christi Corona nobilis:
Implexa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.
Arcam corona cinxerat,
Mensaeque sacrum circulum,
Aramque thure fumidam
Corona nectit ambiens.
Christi dolorem conscia
Salve Corona gloriae,
Gemmis et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.
Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

℣ Eris corona gloriae in manu Domini.

℟ Et diadema Regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus.

Ant. Exivit Jesus portans spineam coronam, et purpureum vestimentum.

Oratio. Praesta quaesumus. *pag.* XCI.

Postea fit commem. Feriae.

Ad Primam.

Ant. Dilectus meus.

Ad Absol. Capitul. dicit. Capitulum Nonae.

Ad Tertiam.

Ant. Requievit super eum.

Cap. Egredimini, et videte. *ut supra.*

℟ *br.* Eris corona gloriae * In manu Domini. Eris corona.

℣ Et diadema regni in manu Dei tui. In manu Domini. Gloria Patri. Eris.

℣ Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟ Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Sextam.

Ant. Induit eum.

Capitulum. *Apoc. 6.*

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens, ut vinceret.

℟ *br.* Gloria et honore coronasti eum

Domine. Gloria et honore.

℣ Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.

℣ Tuam coronam adoramus Domine.
℟ Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Nonam.

Ant. Rex aeternae gloriae.

Capitulum. *Isaiae* 28.

IN die illa erit Dominus exercituum corona gloriae, et sertum exultationis residuo populi sui.

℟ *br.* Tuam coronam * Adoramus Domine. Tuam coronam.

℣ Tuam gloriosam recolimus passionem. Adoramus. Gloria Patri. Tuam coronam.

℣ Plectentes coronam de spinis.
℟ Posuerunt super caput ejus.

In 2. Vesp. dicuntur omnia, ut inprimis.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Et genu flexo ante eum, illudebant ei dicentes, Ave Rex Judaeorum: et expuentes in eum acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

Oratio. Praesta quaesumus. *pag.* XCI.

Postea fit commem. Feriae.

TERTIA EX VI. FERIIS MENSIS MARTII.

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua.

Ps. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom. et loco ultim.*

Psal. Laudate Dominum omnes gentes.

Ant. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Ant. Vestitus erat veste aspersa Sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

Ant. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capitulum.

FRatres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et per-

perfectius tabernaculum non manu factum, idest non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

FEstivis resonent compita vocibus:
Cives laetitiam frontibus explicent:
Taedis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri et senes.
Quem dura moriens Christus in arbore,
Fudit multiplici vulnere Sanguinem,
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.
Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.
Clamorem validum summus ab Æthere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.
Hoc quicumque stolam Sanguine proluit,
Abstergit maculas, et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.
A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat, meta sed ultima
Tangatur; tribuet nobile praemium,
Qui cursum Deus adjuvat.

No-

Nobis propitius sis Genitor potens,
Ut quos Unigenae Sanguine Filii
Emisti, et placido flamine recreas,
Coeli ad culmina transferas. Amen.
℣ Redemisti nos Domine in Sanguine tuo.
℟ Et fecisti nos Deo nostro Regnum.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Accessistis ad Sion montem, et Civitatem Dei viventis, Jerusalem Coelestem, et Testamenti novi Mediatorem Jesum, et Sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel.

ORATIO.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quaesumus, salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in Terris, ut fructu perpetuo laetemur in Caelis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti.

Et fit commemoratio Feriae.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dei Filium, qui suo nos redemit Sanguine ✝ Venite, adoremus.

Ps.

Ps. Venite, exultemus.

Hymnus.

IRa justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit Orbem,
Noe in Arca sospite:
Mira tandem vis amoris
Lavit Orbem Sanguine.
Tam salubri Terra felix
Irrigata pluvia
Ante spinis quae scatebat,
Germinavit flosculos:
Inque nectaris saporem
Transiere absinthia.
Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis Agni vulnerati
Haec fuit victoria.
O scientiae supernae
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Praedicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus.
Quando culpis provocamus
Ultionem Judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis praesentia:

In-

Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina .
Te redemptus laudet Orbis
Grata servans munera ,
O salutis sempiternae
Dux et auctor inclyte ,
Qui tenes beata Regna
Cum Parente , et Spiritu . Amen .

IN I. NOCTURNO .

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Ps. Quare fremuerunt Gentes. *pag.* xcii.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat: et factus est sudor ejus, sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Ps. Domine, quid multiplicati. *pag.* xxxiv.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat: et factus est sudor ejus, sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens Sanguinem justum.

Psal. 15.

COnserva me Domine, quoniam speravi in te: * Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae et calicis mei: * tu es qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum, * insuper et usque ad noctem, increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper, * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno; * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * dele-

lectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens Sanguinem justum.

℣ Redemisti nos Domine.

℟ In Sanguine tuo.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lectio i.

CHristus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per Sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem, introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et taurorum et cinis vitulae aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi Testamenti Mediator est, ut, morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant,

qui

qui vocati sunt, aeternae haereditatis.

℟ Jesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est. * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes.

℣ Nondum enim usque ad Sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus.

Lectio ii.

UBi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est; alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato Legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa Ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum Legem mundantur. Et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟ Moyses sumptum sanguinem respersit in populum, * Et ait: hic est sanguis Foederis, quod pepigit Dominus vobiscum.

℣

℣ Fide celebravit Pascha, et sanguinis effusionem, ne qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et.

Lectio iii.

HAbentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, idest Carnem suam, et Sacerdotem magnum super Domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine Fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda teneamus fidei nostrae confessionem indeclinàbilem (fidelis enim est, qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum.

℟ Vos, qui aliquando eratis longe facti estis prope in Sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣ Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in Coelis sunt. Ipse.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Ps.

Psal. 22.

DOminus regit me , et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbrae , mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es .

Virga tua et baculus tuus; * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam ; * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, * et calix meus inebrians quam praeclarius est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae .

Et ut inhabitem in domo Domini * in longitudinem dierum.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere tradidit illis Jesum flagellis caesum .

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua , lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a Sanguine justi hujus.

Psal. 29.

EXaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me .

Do-

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus, * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam.

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut canet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus in aeternum confitebor tibi.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a Sanguine Justi hujus.

Ant. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos et super filios nostros. *Psal.* 63.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt* firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos :* dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos, * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et spe-

rabit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos et super filios nostros.

℣ Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟ Emundat nos ab omni peccato.

Sermo S. Joannis Chrysost.

Lectio iv.

VUltis Sanguinis Christi audire virtutem? redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Aegypto, nocte media, Aegyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judaeorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira Divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum. f 2

℟ In timore incolatus vestri conversamini: * Scientes, quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis.

℣ Sed pretioso Sanguine, quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio v.

NAm sicut regnantium statuae, quae sine caussa sunt, et sermone, nonnumquam ad se confugientibus hominibus, anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus perviderer, transjecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed Fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi Templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit extemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutare virtutem? volo, unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce

pro-

processit: Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, approximat miles: Latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit et Sanguis. Unum Baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: Exiit Sanguis et aqua; sed exiit aqua primum, et Sanguis: Quia primum Baptismate diluimur, et postea Mysterio dedicamur.

℟ Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro.

℣ Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum. Glorificate.

Lectio vi.

LAtus miles aperuit, et Templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum praeclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere Sanguis et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi Mystica atque secretalis oratio. Dixi Baptismatis symbolum et Mysteriorum, aquam illam et Sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiri-

tus

tus Sancti. Per Baptisma, inquam, et Mysteria, quae ex latere videnrur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus et de ossibus ejus sumus: Latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo latere Deus fecit feminam procreari: sic et de suo latere, Christus aquam nobis et Sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

℟ Commendat caritatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est.

℣ Multo igitur magis nunc justificati in Sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Exivit ergo Jesus, portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Psal. 73.

UT quid Deus repulisti in finem, * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?

Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

Re-

Redemisti virgam haereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in Sancto.

Et gloriati sunt, qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa, * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta, * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus, * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante saecula: * operatus est salutem in medio terrae.

Tu confirmasti in virtute tua mare: *

con-

contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Aethiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes, * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terrae: * aestatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino, * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum, * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt ascendit semper.

Ant. Exivit ergo Jesus, portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Ant. Et bajulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae locum: ubi crucifixerunt eum. *Psal.*

Psal. 87.

DOmine Deus salutis meae, * in die clamavi et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius, * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, * in tenebrosis et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi.

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua,*et justitia tua in terra oblivionis.

Et ego ad te Domine clamavi, * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam, * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae, * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Et bajulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae locum: ubi crucifixerunt eum.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

Psal. 93.

Deus ultionum Dominus, * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui judicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores, Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur et loquentur iniquitatem * loquentur omnes, qui operantur injustitiam.

Populum tuum, Domine, humiliaverunt,* et haereditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt, * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo, * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet; * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine, * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis, * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam, * et haereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium, * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me, * paullo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus; * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis laborem in praecepto?

Captabunt in animam justi, * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adjutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum; et malitia eorum disperdet eos, * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

℣ Christus dilexit nos.

℟ Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii.

IN illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

VIgilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit: ut illic quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiae

clesiae manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum: aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere Arcae ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quae non erant Diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in Cruce dormivit: ut inde formaretur ei conjux, quod de latere dormientis efluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

℟ Hic est, qui venit per aquam et Sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sanguine.

℟ In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris. Non.

Lectio viii.

TEnebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviebant. Sed redempti sunt a captivitate. Vendere

dere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium. Fudit sanguinem suum, et emit Orbem Terrarum. Quaeritis, quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus Orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟ Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus.

℣ Remissionem peccatorum, secundum divitias Gratiae ejus, quae superabundavit in nobis. In. Gloria. In quo.

Nona Lectio Hom. et com. Fer.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Et per Horas.

Ant. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Psalmi de Dominica.

Ant. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione

tione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Ant. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte.

Ant. Et ipsi vicerunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum Verbi sui.

Ant. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Cap. Fratres, Christus *ut supra*.

Hymnus.

SAlvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora;
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.
Nitore stellas vincitis,
Rosas odore et balsama,
Pretio lapillos indicos,
Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus,
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.
Quot Jesus in Praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat Cruoris guttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit Spinea,
Clavi retusa cuspide

Pe-

Pedes manusque perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat Sanguinis.
Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.
℣ Justificati in Sanguine Christi.
℟ Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus.

Ant. Erit Sanguis agni vobis in signum, dicit Dominus: Et videbo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio ut supra.

Et fit commem. Feriae.

Per Horas. Ad Primam. in ℟ br.

℣ Qui tuo nos Sanguine redemisti.

Ad

Lectio br. ut infra ad Nonam.
Accipiens Moyses Sanguinem.

Ad Tertiam.

Ant. Hi sunt, qui venerunt.
Cap. Fratres, Christus. *ut supra.*
℟ *br.* Redemisti nos Domine * in Sanguine tuo. Redemisti.
℣ Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. In. Gloria Patri. Redemisti.
℣ Sanguis Jesu Christi Filii Dei.
℟ Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam.

Ant. Ideo sunt.

Capitulum.

SI sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; Quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?
℟ *br.* Sanguis Jesu Christi Filii Dei * Emundat nos. Sanguis.
℣ Ab omni peccato. Emundat nos. Gloria Patri. Sanguis.
℣ Christus dilexit nos.
℟ Et lavit nos in Sanguine suo.

Ad

Ad Nonam.

Ant. Beati.

Capitulum.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: hic Sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟ *br.* Christus dilexit nos, et lavit nos * In Sanguine suo. Christus.

℣ Et fecit nos Regnum et Sacerdotes Deo et Patri. In Sanguine suo. Gloria Patri. Christus.

℣ Justificati in Sanguine Christi.

℟ Salvi erimus ab ira per ipsum.

IN II. VESPERIS.

Ant. Psal. Cap. et Hymnus ut in primis. Sed loco ult.

Psal. 147. Lauda Jerusalem Dominum.

℣ Te ergo, quaesumus, tuis famulis subveni.

℟ Quos pretioso Sanguine redemisti.

Ad Magn. Ant. Habebitis autem hunc diem in monumentum: et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno.

Oratio ut supra.

Et fit comm. Feriae.

DO-

DOMINICA QUÆ INCIDIT IN VIII. DIE OCTOBR. VEL IMMEDIATE POST PURITATIS B. M. V.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus. Sicut lilium.
Psal. de S. M. ut in ejus Officio parvo.

Capitulum. *Sap. c. 4.*

O Quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymnus.

PRaeclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Coelestis aulae janua,
Spes nostra, coeli gaudium;
Inter rubeta lilium
Columba formosissima,
Virgo e radice germinans
Nostro medelam vulneri;
Turris Draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,

Flu-

Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Haec conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣ Cum jucunditate virginitatem beatae Mariae semper Virginis celebremus.

℞ Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Nihil inquinatum in eam incurrit: candor est lucis aeternae, et speculum sine macula.

ORATIO.

DA, quaesumus omnipotens aeterne Deus, ut purissimae Virginis Mariae integerrimam virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione, puritatem mentis et corporis consequamur.

Deinde fit commem. Dominicae oc.

Ad Matutinum.

Invit. Virginitatem Deiparae celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hy-

Hymnus .

O Stella Jacob fulgida,
Solis instar splendida
Aurora qua nil purius
Refulget inter sidera.
Stolis amictae candidis
Tibi catervae caelitum
Plaudunt, sacraeque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra et alba lilia:
Candor et horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus assonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis praeconia.
Jesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Antiphonae, et Psalmi Noct. ut in ejus Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

℣ Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa.

℟ Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Le-

EGo flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus, inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiae Jerusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles, similis est dilectus meus capreae hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni.

℟ Dilectus meus mihi, et ego illi qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

℣ Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt. Pulchra.

Le-

Lectio ii. *Cant. c.* 4.

QUam pulchra es, amica mea, quam pulchra es, oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de monte Galaad, dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in illis, donec aspiret dies, et inclinentur umbrae vadam ad montem myrrhae, ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

℟ Surge propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hyems transiit, imber abiit et recessit: Flores apparuerunt in terra nostra.

℣ Surgam, et circuibo civitatem, per vicos et plateas quaeram, quem diligit anima mea. Jam.

Lect. iii. *Eodem c.* 4. 2.

VEni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capi-

Amana, de vertice Sanir et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum in uno oculorum, in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, soror mea sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℟ Adjuro vos filiae Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo. * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum?

℣ Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis.

IN II. NOCTURNO.

℣ Post partum Virgo inviolata permansisti.

℟ Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lect. iv. *Lib. 2. post initium.*

SIt vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaque beatae Mariae

riae, de qua, velut in speculo, refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi tamquam in exemplari, magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quae corpus sine corporis contagione generavit?

℟ Beatissima Virgo María hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi; * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad caelos.

℣ Ad te clamamus exules filii Hevae: recordare nostri Sanctissima Virgo. Per.

Lectio v.

DE ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in preces pauperis spem reponens: intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quaerere: nullum laedere, bene velle

omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

℟ Beata Maria tantae extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quem elegerat creavit, de qua crearetur elegit.

℣ Ipsa est stella ex Jacob, cujus radius universum orbem illuminat. Deus.

Ex S. Petro Chrysologo.

Lectio vi. *Serm.* 143.

HAec dedit caelis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, recepit Virgo, salutem saeculi reditura. Vere benedicta Virgo, quae et virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: vere benedicta, quae et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quae et divini germinis suscepit gloriam, et regina extitit totius castitatis.

℟ Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque; * Quod nascetur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei.

℣ Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum

tuum

tuum. Virtus. Gloria Patri. Quod.

IN III. NOCTURNO.

℣ Invenisti gratiam apud Deum.
℟ Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. *c.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homil. S. Bernardi Abbatis.

Homil. 2. *super Missus est.*

NOvum canticum illud, quod solis dabitur in regno Dei cantare virginibus, ipsam Virginum reginam, immo primam inter ceteras esse cantaturam, nemo est, qui ambigat. Puto autem illam praeter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam atque elegantiori carmine laetificaturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos deponere vel exprimere modulos ne ipsarum quidem Virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quae sola de partu, et partu divino gloriatur. Glo-

riatur, dixi, de partu non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem Deus enim est, quem peperit, et qui Matrem suam in caelestibus donaturus gloria singulari, in terris praevenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter et intacta conciperet, et pareret incorrupta.

℟ Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: * Ecce Virgo concipiet et pariet Filium; et vocabitur nomen ejus Emmanuel.

℣ Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Ecce.

Bno. Cujus Festum colimus ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

DEum hujusmodi decebat nativitas, qua non nisi de Virgine nasceretur. Talis congruebat et Virgini partus, ut non pareret, nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret, nasciturus de homine talem sibi ex omnibus debuit deligere immo condere matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque esse Virginem, de qua immaculata procederet, omnium maculas purgaturus.

Vo-

Voluit et humilem, de qua mitis et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis praerogaverat meritum. Ut igitur, quae Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter et paritura, Sancta esset corpore, accepit donum virginitatis, ut esset et mente, accepit donum humilitatis. ¶ O admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem! O feminam singulariter venerandam super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, Virginem carne, Virginem mente, Virginem professione; Virginem denique, qualem describit Apostolus, mente et corpore Sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam; sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi praeparatam, ab Angelis servatam, a Patribus praefiguratam, a Prophetis promissam.

℟ Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣ Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo. Sola. Gloria Patri. Sola.

Na-

Nona Lectio Hom. Dominicae occurr.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.

Psal. Dominus regnavit. *cum rel. de Dom.*

Ant. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Ant. Quam pulchra es, amica mea quam pulchra es!

Ant. Una est columba mea, perfecta mea.

Ant. Viderunt eam filiae Sion et beatissimam praedicaverunt.

Cap. O quam pulchra est.

Hymn. O gloriosa, Virginum.

℣ Specie tua et pulchritudine tua.

℟ Intende, prospere procede, et regna.

Ad Benedictus.

Ant. Sancta et immaculata Mariae virginitas, quibus te laudibus efferam nescio, quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Jesum Christum.

Oratio. Da quaesumus, *ut supra.*

IN II. VESPERIS.

Ad Magn. Ant. Beata Dei Genitrix

Ma-

Maria, Virgo perpetua; sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

DOMINICA QUAE INCIDIT IN DIEM XV. OCTOBR. VEL IMMEDIATE POST OF.

PURITATIS B. M. V.

Invenies supra *pag.* cxxxix.

MATERNITATIS B. M. V.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. de Laud. Beata es.

Psal. consueti de S.M. ut in ejus officio parvo.

Capitulum. *Eccl. c.* 24.

QUi creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus Ave maris stella.

℣ Benedicta tu in mulieribus.

℟ Et benedictus fructus ventris tui.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Cum jucunditate Maternitatem beatae Mariae semper Virginis celebremus.

ORATIO.

DEus, qui de beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam

Genitricem Dei credimus; ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commem. Domin. occ.

In fine Hymnorum ad Laudes, et Horas dicitur.

Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum.

Invit. Maternitatem Beatae Mariae Virginis celebremus:* Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

CÆlo Redemptor praetulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra,
Mortale corpus induit.
Haec Virgo nobis edidit
Nostrae salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Poenas crucemque pertulit.
Spes laeta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Haec quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces parentis excipit,
Votisque Natus annuit,
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria,

Quae

Quae Matris intactum sinum,
Ditavit almo Germine;
Laus sit per omne saeculum. Amen.

Antiphonae et Psalmi Noct. ut in ejus Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

℣ Specie tua et pulchritudine tua.
℟ Intende, prospere procede, et regna.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap. 24.*

EGo ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in caelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum caeli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui: et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor.

℟ Felix es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est sol justitiae Christus Deus noster, per quem salvati et redempti sumus.

℣ Maternitatem beatae Mariae Virgi-

nis cum gaudio celebremus. Ex qua.

Lectio ii.

TUnc praecepit et dixit mihi Creator omnium; et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟ Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui coelum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

℣ Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et

qua-

quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Et ego quasi therebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℞ Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas: * Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis sancta Dei Genitrix.

℣ Sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa. Gloria. Speciosa.

IN II. NOCTURNO.

℣ Diffusa est gratia in labiis tuis.

℞ Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ex Sermone S. Leonis Papae.
Ser. 1. de Nat. Dom.

Lectio iv.

Virgo regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conci-

ciperet mente quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio didicit Angelico, nec damnum credidit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam praeeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata foecunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte factus est homo.

℟ Gloriosae Virginis Mariae Maternitatem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit quae, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi.

℣ Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Ser. 2. de Nat. Dom. *Lectio v.*

INgreditur haec infima Jesus Christus Dominus noster de coeli sede descendens, et a paterna gloria non recedens, no-

novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi: ante tempora manens esse coepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo peperit, Virgo permanserit.

℟ Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣ Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio vi.

OPortuit ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris et sanctitatis hospitium divini

Spi-

Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem; ut Virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimae fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem Diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus foecundavit: et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sordie conceptio, haec inde purgationem traxit unde concepit.

℟ Benedicta inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

℣ Respexit humilitatem Ancillae suae, et fecit mihi magna qui potens est. Unde. Gloria Patri. Unde.

IN III. NOCTURNO.

℣ Fecit mihi magna qui potens est.
℟ Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Le-

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt Parentes ejus. Et relqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.
Homil. 1. de Laud. Virg. Matris.

DEum et Dominum Angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli, testante David: qui fecit Angelos suos spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, Majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paullo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus, Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariae.

℟ Beata es, Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino, perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣

℣ Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Lectio viii.

MIrare utrumlibet, et elige, quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminae obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignum, quae etiam praeit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare! De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas. Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis Auctori. ¶ Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit foecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas; et incomparabilis prorsus foecunditas, quam virgi-

ginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non haesitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit foecunditas in virgine, aut in Matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas. Nisi quod indubitanter horum singulis praeferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: Vos sacrae virgines in Virgine foecunditatem. Imitamini omnes homines Dei matris humilitatem.

℞ Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣ Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et. Gloria Patri. Et.

Nona Lect. Hom. Dominicae oc.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant.

Ant. Beata es Virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem.

Ps. Dominus regnavit. *cum reliq. de Dom.*

Ant. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

Ant. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

Capitulum. *Eccl.* 24.

QUi creavit me, requievit in tabernaculo meo; et dixit mihi, in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

TE Matèr alma Numinis
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Daemonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus,
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A Te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu tibi sit gloria,

Qui

Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣ Germinavit radix Jesse, orta est stella ex Jacob.

℟ Virgo peperit Salvatorem, te laudamus Deus noster.

Ad Benedictus.

Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio ut supra.

Deinde fit comm. Dominicae oc.

Ad Horas, Ant. et Oratio, ut in Laud. reliqua ut in Officio B. M. in Sabbato.

Ad Primam in ℟. *br.*

Qui natus.

In 2. Vesp. omnia ut in primis.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster.

Deinde fit comm. Dominicae oc.

OFFICIA
PROPRIA
SANCTORUM.

IV. DECEMBRIS.

TRANSLAT. IMAGINIS B. M. V. HUMILITATIS.

Offic. ut in die XVII. Julii excepta 3. Antiph. tertii Nocturni cujus loco dicitur Antiph. Angelus Domini.

VIII. DECEMBRIS.

ORDINATIO S. ZENONIS EP. ET M.

Civit. et Dioecesis Patroni, et Eccl. Cath. Titularis. Dup. 1. cl. cum oct. Omnia ut in Com. Conf. Pont. praeter ea quae sequuntur propria.

AD VESPERAS.

Antiph. Sanctitatis, et doctrinae, *cum reliquis de Laudib. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi Ps.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capit. *Eccl.* 44.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

Hymnus.

SAncto Zenoni Praesuli
Hymnum novum deferimus,
Qui evitavit saeculum,
Adeptus Christi gratiam.
Qui in adolescentia
Dei praecepta tenuit,
Stipemque largam jugiter
Erogavit pauperibus.
Instar Petri Apostoli
Piscandi arte usus est;
Veronae gemma Praesulum,
Pater Pistoriensium.
Crebris quoque jejuniis
Carnis extinxit vitia;
Saepe docendo populum
Effecit mirabilia.
Rogemus ergo pariter
Confessorem Altissimi,
Ut ipse nobis impetret
Pacem, et indulgentiam.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, et in perpetuum. Amen.

℣.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

℟. Stolam gloriae induit eum.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Dum sanctus Zeno Pontificatus honore polleret, meritis non paucis existens, Gallieni filiam a daemonii infestatione sanavit.

ORATIO.

DEus, qui nos beati Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cujus solemnitate laetamur, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Fit commem. Feriae occurr. tantum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessorum Dominum, * Venite adoremus. *Psal.* Venite, exultemus Domino. *Hymn.* Sancto Zenoni Praesuli, *ut supra in Ves. Ant. Psalmi, et ℣. Nocturnorum de Communi Conf. Pontif.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Epistola 1. *beati Pauli Apostoli ad Timotheum.* Fidelis sermo. *de eodem Communi.*

℟. I. Hic est sacer Antistes Zeno, quem Dominus sanctitate, et sapientia decoravit: * Cujus praeclara fulserunt in terris miracula, et in coelis adeptus est Angelorum commercia.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. Cujus.

℟. II. In secretiori parte Oratorii continuis jejuniis, et crebris orationibus a Domino petebat: * Ut sibi dignaretur aditum praedicationis aperire.

℣ Iste est, qui cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum. Ut sibi.

℟. III. Ingrediente Christi Confessore palatium, facto Crucis signo, daemon clamare coepit: * Tu Zeno expellis me.

℣. Super aspidem, et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem, et draconem. Tu Zeno. Gloria Patri. Tu Zeno.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ZEno Episcopus Veronensis, cum ab ineunte aetate sanctitatis signa praebuisset, monachi vitam egit. Qui cum Veronae in Monasterio in jejuniis, et orationibus, et vigiliis se exercéret, à Deo petiit, ut ostium verbi ad converten-

tendos populos infideles sibi aperiretur. Factus Episcopus, plurimos doctrina, sanctitate, miraculis ab idolorum cultura ad verum Christi cultum convertit. Ejus sanctitas in expellendis ex humanis corporibus immundis spiritibus maximè enituit. Quo in genere dum in Athesi fluvio piscaretur, daemonem, qui bubulcum in plaustro sedentem unà cum bobus simul junctis praecipitem agebat, signo Crucis effugavit, et hominem semivivum repertum a morte eripuit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

GAllieni quoque filiam a daemone dirè vexatam, accersitus ab Imperatore, liberavit. Eo miraculo Gallienus permotus, aurea eum corona donavit, et facultatem concessit liberè Christum praedicandi. At ille, corona in pauperes erogata, Veronam reversus, liberius Christi fidem pervulgare, et Gentilium idóla insectari coepit. Sed cum propterea Gentilium sacerdotes adversus eum conclamarent, vir sanctus doctrinam suam miraculo comprobavit. Nam homi-

minis cadáver, quod tunc fortè in fluvio volutabatur, longè vocavit, et ei vitam cum omnium admiratione restituit. Quo miraculo universa penè civitas, simulacris Deorum rejectis, Christi fidem suscepit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Invéni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

EAm urbem vir Dei sanctis institutis, assiduisque sermonibus, quoad vixit, in Christiana conversatione detinuit. Scripsit sermones, et alia opuscula non minus doctè, quam piè. Ad extremum Veronae martyrio coronatus est pridie Idus Aprilis sub Valeriano, et Gallieno Principibus, persecutione octava. In cujus honorem Ecclesia aedificata est, de qua Sanctus Gregorius illud mirum dictu refert: Quòd cum Athesis fluvius usque ad supremas Ecclesiae fenestras excrevisset, et valvae patérent, aqua intus non influxit, sed ut paries constitit; ita ut plurimi, qui aquis supervenientibus in ea inclusi erant, inde aquam haurirent, et minime deflueret.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas vir-

virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Lectiones de Homilia s. Gregorii Papae in Evang. Homo peregrè proficiscens. *De Comm. Conf. Pont. cum suis* ℟℟. *ut in Breviario.*

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Sanctitatis, et doctrinae optimis incrementis, sanctus Zeno in populis Pastor efficitur. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis.*

Antiph. Crebris jejuniis, et orationibus Dominum postulabat, ut ostium praedicationis sibi aperiretur.

Antiph. Sacerdos Dei Zeno sedebat super lapidem, et artis Apostolicae documenta sequens, piscabatur in flumine.

Antiph. Dum exercitio piscationis fungeretur in fluvio, vidit hominem in plaustro demergi, quem signo Crucis a Satanae invasione liberavit.

Antiph. Christi Domini Sacerdos ab omni daemonica obsessione sanam restituit filiam Regis.

Ca-

Capitulum. *Eccl.* 44.

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

Hymnus.

JEsu Redemptor omnium,
Perpes corona Praesulum,
In hac die clementiùs
Indulgeas precantibus.
Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit,
Hujus celébrat annua
Devota plebs solemnia.
Qui ritè mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Æternitatis praemio
Potitur inter Angelos.
Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

AD

AD BENEDICTUS.

Antiph. Acceptam beatus Zeno coronam a Rege, pauperibus distribuit, dicens: Si Dominus operatur excelsa, ipsi perpetuae laudes referantur, et gloria.

Oratio. Deus, qui nos, *ut supra. Et fit commem. Feriae occurr.*

Ad Horas, Antiph. sumuntur ex Laud. supra: Capitula, et ℟℟. brevia de Com. Conf. Pontif.

IN II. VESPERIS.

Antiph. Sanctitatis, et doctrinae, *cum reliquis de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi, Psalm.* Memento Domine David. *Capitulum, et Hymnus, ut supra in* 1. *Vesperis.*

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. O Gemma fulgens, sanctitatis speculum, et decus Pontificum, sancte Christi Confessor Zeno, adesto gregi tuo in te confidenti; o Praesul gloriose, intercede pro nobis, ut tecum esse mereamur in coelis, alleluja.

Oratio, ut supra. Deinde fit commemor.

Conceptionis B. M. V. Antiph. ut in 1. *Vesp. Festi, postea Feria occurr.*

In fine Hymnor. Completorii, et Hor. ac etiam per tot. Oct. dicitur; Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

DIE IX. DECEMBRIS.

CONCEPTIO B. M. V.

(dies ass. ex hesterna die). *Dup.* 2. *class. Omnia ut in Breviario. Comm. Fer. occur. tant., et in* 2. *Vesp. s. Melchiadis.*

XIV. DECEMBRIS.

VII. Dies infra Oct. S. Zenonis semid. omn. ut in festo praeter Lectiones quae ut infra. Com. oct. Concept. & fer. ad Mag. Ant. ut I. *ves. & etiam commem. de Concept.* Gloriosae Virg. *ut in* 1. *Vesp.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scr. oc. ℟℟ *pr. ut supra in die Festo.*

IN II NOCTURNO.

Lectiones de Sermone s. Maximi Episcopi. Beati Patris Zenonis merita. *Cum suis* ℟℟ *de communi Conf. Pont.* 2. *Noct. ut in Breviario.*

IN

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia s. Joannis Chrysostomi.
In Genes. cap. 18. *Homil.* 41. *circa init.*

NObis non satis est, quod extra damnum sumus, et quod nostrum est implemus; sed volumus, ut et vos ex dinumeratis pecuniis multum negotiemini, ut ne obnoxii fiatis supplicio, quod luit ille, qui talentum recondidit, et dominicam pecuniam non solum non multiplicavit, sed et ipsam in terra defódit. Tales enim sunt, qui sermones audiunt: talentum enim hoc vocat, et pecuniam: neque operam dant, ut fructum afferant.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

SEd forte dixerit quispiam, parabolam istam talentorum de doctoribus esse dictam: nec ego hoc nego. Verum si diligenter eam intueamini, scietis, quod doctores quidem debent dinumerare pecuniam: sed vos non solum eam servare, sed, et similiter negotiari debetis. Et quare ille, qui duo attulit talenta, eumdem consequitur honorem, quem ille, qui talenta quinque attulerat? Merito; augmentationem enim, et imminutionem non vel hujus diligentia, vel illius negligentia fecit, sed concreditorum quantitas. Nam quod ad diligentiam attinet, ambo pares fuerunt, proinde et eamdem dignitatem assecuti sunt.

℟ Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣ Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

VErum alius ille nihil tale fecerat: sed quid? Accessit, dicens: Cognosco te, quod austerus homo sis, metens ubi non seminas, et congregans ubi non spargis; et veritus abii, et occultavi ta-

talentum in terra. O nequitiam servi! o insignem ignaviam! Nam non solum jussa contempsit, et nihil negotiatus est talento sibi concredito, sed et pro talento accusationem attulit. Ita enim solet malitia, obtenebrat rationem, et eum, qui semel a via aberravit, per abrupta praecipitem dat.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commem. Oct. Concept. B. M. V. et Feriae.

Vesperae duplic. de die Oct. Ordinat. s. Zenonis Ep. et omnia dicunt. sicut in 1. *Vesp. Festi, cum commem. diei Oct. Concept. B. M. V. ut in* 1. *Vesp. Festi, Antiph.* Gloriosae Virginis. ℣ Conceptio est hodie. *Oratio* Famulis tuis *et postremo Fer.*

Si dies Octava Ordinat. s. Zenonis Ep. inciderit in Dominic. tertiam Adventus, fit Officium de Dominica hoc modo: Vesperae in Sabbato praecedenti dicunt. de Feria, ut in Psalterio, scilicet, Ant. Benedictus. *Psalmi de Sabbato, et a Capitulo fit de Dominica, cum commem. diei Oct. Ordinat. s. Zenonis Ep. ut in* 1. *Vesp. Festi, deinde diei Oct. Concept. B. M. V. sicut in* 1. *Vesp. Festi, sine Precibus ad Completorium propter Octavam.*

Sequenti die fit de Dominica praedicta cum commem. Oct. Ordinat. s. Zenonis Ep.

et

et Oct. Concept. B. M. V. in Laudib. et 2. Vesp. et non dicunt. Preces ad Primam, nec ad Completorium.

XV. DECEMBRIS.

Octava s. Zenonis Ep., et Octava Concept. Omnia ut in Festo s. Zenonis praet. Lectiones quae ut infra. Com. Concept. et fer.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. oc. ℟℟ propr. ut in die. Si autem hac die occurrat Feria 4. Quatuor Temp. Lect. 1. Noctur. erunt de Ep. 1. Beati Pauli Ap. ad Timotheum Fidelis sermo *de Comm. Conf. Pont. et Lectio 9. de Homilia Feriae.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Gregorii Papae.
Pastor. Curae Parte 2. c. 1. *Lect. iv.*

TAntum debet actionem populi actio transcendere praesulis, quantum distare solet a grege vita pastoris. Oportet namque, ut metiri se solicitè studeat, quanta tenendae rectitudinis necessitate constringitur, sub cujus aestimatione populus grex vocatur. Sit ergo necesse est cogitatione mundus, actione praecipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proxi-

ximus, prae cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiae erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum solicitudine non relinquens.
℟ Inveni David. *ut supra.*

Ibid. P. 1. *c.* 9. *et* 10. *Lectio v.*

CONsiderandum quoque est, quia cum curam populi electus praesul suscipit, quasi ad aegrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus corpore passiones vivunt, qua praesumptione percussum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille igitur modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritaliter vivit; qui prospera mundi postponit: qui nulla adversa pertimescit: qui sola interna desiderat: cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur.
℟ Posui adjutorium. *ut supra.*

Ibid. c. 8. *Lectio vi.*

UNde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione defi-

finitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quaerit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis caeterorum subjectione pascitur, laude propria laetatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quaeritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant.

℟ Iste est. *ut supra*.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.
Lib. 2. de vocat. Gent. c. 2. post med.

DAtur unicuique sine merito unde tendat ad meritum: et datur ante ullum laborem unde quisque mercedem accipiat secundum suum laborem.

Quod

Quod ita esse etiam Evangelicae veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem dicitur, quod homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis substantiam suam, et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, idest, secundum propriam et naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum: quia aliud est posse operari, aliud operari; et aliud est posse habere charitatem, aliud habere charitatem.

℟. Amavit. *ut supra*.

Lectio viii.

NOn itaque omnis reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est; quia reparabilem et sanabilem esse, de natura est; reparatum autem et sanatum esse, de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis suae, quem in eis distributor substantiae praevidebat, dispar creditus est numerus talentorum, non meriti remunerationem, sed operis accepere materiam.

℟. Sint lumbi. *ut supra*.

Lectio ix.

IN qua duorum servorum vigilantissima industria non solum gloriosis laudi-

dibus honestatur, sed etiam in aeterna Domini sui gaudia intrare praecipitur. Tertii vero pigrum otium, et desidiosa nequitia sic punitur, ut et vituperationis dedecoretur opprobrio, et portione, quam acceperat, exuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem . .

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commem. diei Oct. Concept. B. M. V. et Feriae .

In 2. Vesp. fit commem. diei Oct. Concept. B. M. V. ut in 2. Vesp. Festi, postea s. Eusebii Ep. et mart. ac Feriae.

XXII. DECEMBRIS.

In Ecclesia Cathedr. tantum s. Bonifacii M. cujus sacri Corporis ossa ibidem honorifice asservantur. Dup. Omnia de Comm. 1. m. 2. loco lect. 1. noct. de Script. accur. com. fer.

XXIV. JANUARII.

In Ecclesia Cath. tantum s. Feliciani Ep. et M. sem. Omnia de Comm. 1. m. 1. l. Lect. 1. noct. de scr. occurr.

III. FEBRUARII.

In Cath. s. Timothei Ep. et M. (dies ass. ex 24. Januarii) *sem. commem. oct. et s. Blasii.*

Extra Cath. de 2. die infr. Oct. Purif. sem. omnia ut in die Festo, praet. lect. ut infr.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurrente.

I. ℟. Adorna thalamum tuum Sion, et suscipe regem Christum, * Quem virgo concepit, virgo peperit; virgo post partum, quem genuit, adoravit.

℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit Dominum. Quem.

II. ℟. Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, * Sicut scriptum est in lege Domini: Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur.

℣. Obtulerunt pro eo Domino par turturum, aut duos pullos columbarum. Sicut.

III. ℟. Obtulerunt pro eo Domino par turturum, aut duos pullos columbarum, * Sicut scriptum est in lege Domini.

℣. Postquam autem impleti sunt dies purgationis Mariae, secundum legem Moysi, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. Sicut. Gloria Patri. Sicut.

IN

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Episcopi.
Serm. 18. *de Sanctis, in medio.*

Lectio iv.

EXultat Maria, et matrem se laeta miratur, et de Spiritu Sancto se peperisse gaudet: nec quia peperit innupta, terretur; sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O faemina super faeminas benedicta, quae virum omnino non novit, et virum suo utero circumdedit! Circumdat virum Maria, Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum, serpenti consentiendo. O felix obedientia, o insignis gratia! quae dum fidem humiliter dedit, coeli in se opificem corporavit. Hinc promeruit gloriam, quam ipsa postmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℟. Simeon justus et timoratus expectabat redemptionem Israel: * Et Spiritus Sanctus erat in eo:

℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et Spiritus.

Lectio v.

O Beata Maria, quis tibi dignè valeat

leat jura gratiarum ac laudum praeconia rependere, quae singulari tuo assensu mundo succurristi perdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quae solo tuo commercio recuperandi aditum invénit? Accipe itaque quascumque exíles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones: et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis.

℟. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum Domine.

℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

Lectio vi.

SIt per te excusabile quod per te ingerimus: fiat impetrabile quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redóna quod rogamus, excusa quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, et in te beatissima nostrorum est

ex-

expectatio praemiorum. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Purificationem.

℟ Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus in templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens: * Nunc dimittis Domine servum tuum in pace.

℣ Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamavit, dicens. Nunc. Gloria Patri. Nunc.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo tempore: Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Orat. 7. int. 17 Declam. Patrum circa med.

TAmetsi virgo nulla purgatione egéret: attamen, ne lex calcari videretur, adduxerunt puerum Jesum in Jeru-

rusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Ubi corporeae expiationis mentio habetur, ibi lex Moysi tribuitur: ubi verò oblationis sanctae, ibi, sicut in lege Domini scriptum est, dicitur. Hoc autem discrimen ea de causa non constituitur, quasi lex Moysis non sit lex Domini (quidquid enim Propheta Spiritu Sancto afflatus, de re quapiam disserens loquitur, Dominus suggerit) nihilominus, quod expiatio corporeum typum praeseferret, Moysis sanctio appellatur.

℟ Suscipiens Jesum in ulnas suas Simeon, exclamavit, et dixit: * Tu es verè lumen ad illuminationem Gentium, et gloriam plebis tuae Israel.

℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. Tu.

Lectio viii.

Contra vero, quod omne primogenitum Domino sisteretur, Evangelista, quod primo ex utero enatum erat, honorans, secundum legem Domini sisti perhibet. Sicut scriptum est in lege Domini: Omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur. Hoc decretum, et haec lex, totaque decreti

et

et legis ratio et causa ob eum posita est, qui uterum aperturus erat. Nulla enim sive brutorum animantium, sive hominum primogenita comperta sunt unquam quae aperirent vulvam; quare tantum primogenita erant. Quem autem virgo peperit, is solus uterum aperuit.

℟ Senex puerum portabat, puer autem senem regebat: * Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum, quem genuit, adoravit.

℣ Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens, benedixit Dominum. Quem. Gloria Patri. Quem.

VI. FEBRUARII.

V. die infra Oct. sem. omnia ut in festo. Lection. vero ut infra.

IN I. NOCTURNO.

Lectio de Script. occ. ℟℟ *ut in 2. die.*

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Epiphanii Episcopi adversus haereses.

Lib. 3. haer. 78. post med. *Lectio iv.*

BEata mater Dei Maria per Hevam significatur, quae per aenigma accepit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata est, etiam postquam audivit: Terra es, et in terram reverteris, post transgressionem.

Et

Et mirum est, quod post transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra: hìc autem verè a Maria haec vita mundo genita est, ut viventem gigneret, et fieret Maria mater viventium. Per aenigma igitur Maria mater viventium appellata est.

℟ Simeon ec. *ut in 2. die*.

Lectio v.

HEvae datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem: Mariae verò datum est a Deo, ut pareret nobis Agnum, et ovem, et ex gloria ipsius Agni et ovis fieret nobis velut a vellere in sapientia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva etiam mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum: Maria verò causa vitae, per quam genita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advenit in mundum: et ubi abundavit peccatum, ibi superabundavit et gratia: et unde illata est mors, illinc processit et vita, ut vita pro morte fieret: et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobedientiam transgressa est: e contrario per Virginem

obedientia gratiae facta est, annuntiato adventu in carne de coelo, et vita aeterna.

℟ Responsum ec. *ut in 2. die*.

Lectio vi.

DE Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum et matrem suam, et adhaerebit uxori suae: et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: Mysterium hoc magnum est; ego autem dico in Christo et Ecclesia. Et vide scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dixit, formavit: de Heva verò non formatam esse, sed aedificatam. Accepit enim, inquit, unam de costis ejus, et aedificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria effor masse sibi ipsi corpus, ab ipsa verò costa aedificatam esse Ecclesiam, in eo quod punctum et apertum est ipsius latus, et mysteria sanguinis et aquae, pretia redemptionis facta sunt.

℟ Cum inducerent ec. *ut in 2. die*.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 2.*

IN illo tempore: Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem

lem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Tom. 7. in die Purific. Deiparae.

PRaecepit Dominus in lege, ut, qui posset, agnum pro filio vel filia, simul et turturem sive columbam offerret; qui verò non sufficeret ad offerendum agnum, duos jam turtures, vel duos columbae pullos offerret. Ergo Dominus noster per omnia memor salutis, non solum homo fieri, cum Deus esset, sed etiam cum dives esset, pauper fieri dignatus est pro nobis, ut nos sua paupertate simul et humanitate, divitiarum et divinitatis suae donaret esse participes.

℟ Suscipiens ec. *ut in 2. die.*

Lectio viii.

SEd libet paulisper intueri, cur hae maxime volucres in hostiam Domino jubentur offerri. Nam et Abraham Patriarcha tanto ante legem has in holocaustum Domino legitur obtulisse: et in plerisque legis caeremoniis, qui mundandus esset, per has jubebatur mundari. Columba ergo simplicitatem, turtur indicat castitatem: quia et columba simplicitatis, et castitatis amator est

turtur; ita ut si conjugem casu perdiderit, non aliam ultra quaerere curet. Merito ergo turtur et columba Domino offeruntur in hostiam, quia nimirum simplex et pudica fidelium conversatio gratum est illi sacrificium justitiae.

℟. Senex ec. *ut in 2. die.*

Nona lectio de s. Dorothea virg. et mart. ut in Breviar. cum commem. ejusd. in Laud. ℣. Specie tua. *Vesp. dupl. de s. Romualdo Abb. (In Hymno mutat. tert.* ℣. *) comm. oct. Purific. B. M. V.*

IX. FEBRUARII.

Octava Purific. B. M. V. omnia ut in die festo.

In Cath. omittitur 9. lectio s. Apolloniae et ejus loco legatur ut infra Non totus.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occurr ℟℟. *ut in 2. die*

IN II. NOCTURNO.

De expositione s. Gregorii Papae in libros Regum.

In 1. Regum 1. *Lect. iv.*

FUit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine beatissima semper Virgo Maria, Dei genitrix, designari. Mons quippe fuit, quae omnem electae crea-

turae

turae altitudinem electionis suae dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quae ut ad conceptionem aeterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solium Deitatis erexit? Hujus enim montis praecellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus praeparatus mons domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariae supra omnes Sanctos refulsit.

℟. Simeon. *ut supra*.

Ex Epistola s. Leonis Papae ad Pulcheriam Augustam.

Epist. 13. *ante med.* *Lect. v.*

SAcramentum reconciliationis nostrae ante tempora aeterna dispositum, nullae implebant figurae: quia nondum supervenerat Spiritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera, aedificante sibi sapientia domum, Verbum caro fieret: et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, et con-

consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et Matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uníret, sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

℟. Responsum. *ut supra.*

De expositione s. Basilii Episcopi in Isaíam Prophetam.

In c. 8. *post init.* *Lect. vi.*

ACcessi, inquit, ad Prophetissam, et in utero accepit, et peperit Filium. Quòd Maria Prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per praenotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariae, quae Prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo; quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis ejus verbis, non utique contentiosè negaveris eam fuisse Prophetissam, quod Domini Spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbraverit ei.

℟. Cum inducerent. *ut supra.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lect.

Lect. vii. *Cap. 2.*

IN illo tempore: Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia s. Joannis Chrysostomi.
Ex Orat: 7. inter 17. Declam. Patrum.

LUmen ad revelationem Gentium. Cur lumen? quia Gentes in tenebris versabantur, et quia rursum obscurata, tetrisque peccatorum tenebris obducta, per illud illustranda, et expianda erant. Et gloriam plebis tuae Israel. Hìc gloria, illic revelatio. Hìc doctrinae initium, illic disciplinae persecutio. Ast objecerit hìc forte quispiam: dic quaeso, ubinam sunt Israelitae? Ecce habes Petrum, habes Paulum, habes Joannem, habes tria millia, habes quinque millia, habes Ecclesiam Jerosolymitanam, habes eos praeterea Judaeos, qui inter Gentes dispersi fidem susceperant.

℟. Suscipiens Jesum. *ut supra.*

Lectio viii.

ITaque asservabatur in populo illo fidei semen, neque simul universus pessum ivit, absit: neque simul omnes Judaei in interitum ruerunt, sed plurimi. Neque id

id mirum: nam et nunc quoque infelici hac rerum constitutione, beatáque vocatione multi quidem sunt vocati, pauci vero electi. ¶ Non totus itaque populus ille simul interiit, non totus depravatus est, non totus in infidelitate permansit, non totus persecutus est Apostolos. Crediderunt enim per Apostolos simul tria millia, extra mulieres et parvulos, et facta est Jerosolymis Ecclesia admodum numerosa.

℞. Senex. *ut supra*.

Nona Lectio de s. Apollonia v. et m. ut in Brev. et comm. ejusd. in Laud. ℣. Specie tua. *In 2. Vesp. fit comm. de s. Scholastica Virg. or. propr. ut in Brev.*

XI. FEBRUARII.

BEATORUM VII. FUNDATORUM ORDINIS SERVORUM B. M. V. *dup.*

Omnia de Communi Conf. non Pontif. praeter ea, quae hic assignantur propria.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui in jugem memoriam Dolorum Sanctissimae tuae Genitricis per Septem Beatos Patres nova Servorum ejus Familia Ecclesiam tuam foecundasti: concede nobis famulis tuis, in hac lacrymarum valle degentibus, ita ejusdem moestissimae Matris

tris socios cum ipsis esse passionum in terris, ut perpetuae consolationis consortes fieri mereamur in Coelis. Qui vivis, et regnas.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Libro Ecclesiastici. Laudemus viros gloriosos et parentes nostros, *de Communi Conf. Pontif. 2. loco, ut in Breviar.* ℟℟. *verò de Com. Conf. non Pont.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

DEcimo tertio Christiani nominis saeculo inter alios Florentinos Patricios septem erant avorum sanguine opibusque illustres, at virtutibus spectatis suis longè illustriores, nuncupati, ut Religioni nomen dedére, Bonfilius Monáldius, Bonajuncta Manétti, Manéttus Antellensis, Amidéus de Amidéis, Uguccio Ugucciónius, Sosténeus de Sosténeis, demum Alexius è Falconériis. Cùm hi trigesimo tertio supra millesimum ac bis centesimum annum, auspicatissimo Assumptae Virginis Festo, in Sodalitio quodam, cui titulus Laudensium erat, Augustissimae Dei Genitrici, prout par erat, laudes exsolverent, ab eádem dulcissimè iis apparente, inopínè moneri se sentiunt ad sublimioris vitae genus, post-

habito mundo, amplectendum: absolutisque idcirco, quibus dabant operam, laudibus, confestim pérciti in unum, collatisque mutuò consiliis, supernis Dei vocantis, vocantisque Deiparae oraculis parére mox decreverunt. Quod et sedulo factum est ab iisdem; nam consulto statim maturè Urbis Episcopo, post, fortunae abdicatis bonis, erogatisque amplè in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam aediculam secesserunt natalitio die amantissimae ipsorum Parentis, ut vitae sanctioris primordia optimè inírent, qua die mortalibus orta, sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

SIc septem Beati Viri charitatis foedere devincti eádem in domo semet uníerant; cùm ecce per urbem visos, statim Domino sic disponente, moventeque infantíles voces Deipara ex infantium

tium ore, ac lactentium, inter quos tum puer erat sanctus Philippus Benitius, vix quintum mensem ingressus, se Mariae clamari Servos insperatò est auditum. Quanta tunc, et exinde amoris flamma in Dominam suam, cujus, ignaris ipsis, declarati Servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur, quòd sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari, maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, et obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeò jucundi gratique ei fuére, ut cùm vitaturi populi plausum, in Senarium Montem ab ipsa iis praeostensum habitaturi tetenderint, ibique Crucifixum Jesum, moestissimamque Matrem dolentes assiduè recolerent, apparuit illa eis, habituque lúgubri assignato in memoriam Dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos consecravit.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus lorícam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ITa cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post

 non-

nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis, clarissimum illud Praedicatorum Ordinis decus sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit; et audita inspectáque simul non fucata sanctimonia ipsorum, ita Dei amici se coeperunt mutuò diligere, ut familiarissimè versarentur invicem secum, seseque alternè fovérent. Inter caetera porrò illud accidit, quòd sperante inclyto Martyre, honorem Deo non modicum, magnum Terris commodum proditum iri, si, propitia Virgine, longè lateque propagarentur, unà cum ipsis impensè eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se Viros illos septem, et qui venturi erant post eos, inter Mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, et commiserandis poenis jam latis suis amarissimis construendum Ordinem esse ad sui honorem, et gloriam. Hoc prodigioso Virgineo decreto animati humillimi Patres, non quia suae mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata facerent supremae eorum Reginae, quae nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, institúere deinceps Sacrum Servorum Ordinem decreverunt, non tam ut primi ejus Fundatores, quam ut Coele-
stis

stis suae Fundatricis Ministri obsequentes; quos proinde Dominus, ut Servos bonos et fideles suos, ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit. Novissimè verò Benedictus decimus tertius ejus Instituti Professor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos haeres amoris, Pontifex renunciatus, eorum miram Institutionem, ut inclaresceret Orbi, lectionibus his recenséri peramanter consuluit, ac mandavit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectiones de Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri in Ev. Nolite timere pusillus grex. *de Com. Conf. non Pontif. 2. loco.*

XII. FEBRUARII.

In Cath. s. Apolloniae V. et M. (d. ass. ex 9. hujus) *semid. omnia de Com. v. et m.* 1. *loco. Lect.* 1. *noct. de Scr. occ.*

occ. In 2. noct. 4. lectio propria sumenda ex Breviario in d. 9. hujus. 5. de Serm. s. Ambrosii Quoniam hodie. *6.* Haec nubes, aera, ec.

XIII. FEBRUARII.

S. CATHARINÆ DE RICCIIS V. ORD. PRÆDIC. *Dup.*

Omnia de Com. Virg.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui Beatam Catharinam Virginem tui amore succensam Passionis contemplatione clarescere voluisti: ejus intercessione concede; ut Passionis mysteria devotè recolentes, ejus fructum percipere mereamur. Qui vivis, et regnas, ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scr. occur., si celebretur extra Quadragesimam. Si verò in Quad. Lect erunt de Epist. B. Pauli Ap. ad Corinth. De Virginibus. *ut in eod. Com.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Catharina nobili Familia de Ricciis Florentiae nata, vel ab ineunte aetate piam indolem praematurè ostendit. In suburbano Monasterio sancti Petri de

de Monticéllis, ubi morum disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi Crucifixi Imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, ejus Passionem meditabatur. Ad Monasterium postea sancti Vincentii Ordinis sancti Dominici in Civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, saeculi deliciis contemptis, ibídem religiosum institutum professa est.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

CHarítate in Deum fervens, orationi ferè assiduè vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus, et modicae quieti supérerat, in ea insumens; utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena, et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque, et herbis vescens, interdum verò solo pane et aqua contenta

tenta. Proximorum aeternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat: tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in poenarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia, et regularis observantiae zelo Moniales diù rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem sanctimoniam informans; quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abjectissima quaeque opera sponte obiret, ac infirmis praecipua charitate, et summo studio inserviret.

℟ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

SUpernorum Charismatum copia singularis in ea enituit, annulo desponsationis, sacrisque Stigmatibus, quae non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurium annorum spatio quinta et sexta Feria in altissimam contemplationem rapta, singulos Redemptoris cruciatus in Passione toleratos ex ordine in cor-

corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, sanctum Philippum Nerium Romae commorantem videre promeruit, ejusque colloquio frui. Extasum, Raptuum, coelestium Visionum, ac Prophetici luminis dono illustris, futura praedixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiae Sacramentis munita, anno a Christo nato millesimo quingentesimo nonagesimo, aetatis sexagesimo nono, quarto nonas Februarii in Coelum migravit. Eam deinde Benedictus decimus quartus Pontifex Maximus solemni ritu sanctarum Virginum Fastis adscripsit anno salutis millesimo septingentesimo quadragesimo sexto.

℟. Afferentur Regi Virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia s. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum Coelor. *ut in Comm. Virg.*

XVII. FEBRUARII.

BEATI ALEXII DE FALCONERIIS CONFESSORIS. *Dup.*

Omnia de Communi Confess. non Pontific. praeter ea, qua sequuntur.

AD VESP. ET AD MATUT.

Hymnus.

DEcora lux Etruriae,
Hospes perennis gloriae
Alexi, quo te supplices
Laeti precemur cantico?
Sodalium qui coetui
Junctus sacrato foedere,
Novo refulgens ordine,
Addis Mariae servulos.
Et jam coronae proximus,
Tendens in altum lumina,
Adesse, quem speraveras,
Christum puellum conspicis.
Te nunc superni Numinis
Amor, Fides, Spes, omnium
Simulque Virtutum chorus
Sistit polorum sedibus.
Aeterne rerum Conditor,
Aeterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

ORA-

ORATIO.

DEus, qui Beatum Alexium Confessorem tuum inter caeteras egregias dotes, singularis pudicitiae, atque eximiae humilitatis laude decorare dignatus es: concede nobis famulis tuis; ut ejus imitatione a carnalibus illecebris abstinentes, mundana omnia despicere, ac coelestia solum appetere studeamus. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Libro Eccl. Beatus vir, *ut in Com. Confess. non Pontific. secundo loco.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ALexius ex nobili Falconeria Gente anno Christianae aerae ducentesimo circiter supra millesimum Florentiae natus, post puerilem aetatem piis honestisque moribus paterna domo actam, liberalibus primum studiis, mox Patriae curis addictus, ac summis Magistratibus functus, insignem apud omnes prudentiae ac pietatis laudem obtinuit. Cum verò afflictis Reipublicae rebus ob intestina Civium dissidia, quibus componendis sedulam operam navabat, non nisi superna ope subveniri posse intelligeret,

in

in quodam Sodalitio, quod Laudensium vocabant, Dei Genitrici laudibus impensiùs vacans, totum se Domino mancipare constituit; quippe die quadam Assumptae Deiparae sacra, coelesti visione recreatus, atque ad sanctioris vitae propositum capessendum divinitùs se vocari, eádem praemonente Deipara, cognoscens, communicato consilio cum sex aliis praeclarissimis ejusdem Sodalitii civibus, abdicatis patriis honoribus, ac facultatibus in pauperes erogatis; divinae vocationi confestim obtemperavit. Alia deinde, ac prope Evangelica vivendi forma suscepta, in ruralem quamdam aediculam unà cum Sodalibus secessit, veluti novae militiae tyrocinium facturus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

IN hoc secessu conceptum animi fervorem omnium mundanarum rerum contemptu, ac summa sui ipsius dejectione confovére studens, adeò civium ocu-

oculos in se convertit, ut plurimi de suis reformandis moribus cogitarent. Cum autem novi hi Christi milites eximium erga Coelorum Reginam, quam tamquam Matrem omni obsequio prosequebantur, devotionis studium, veluti tésseram praeseferrent, éaque propter communi omnium voce Mariae Servi appellarentur, illud admirabile contigit, quòd incedentem per Urbem aliquando Alexium intuens Beatus Philippus Benitius puerulus, adhuc nondum quintum mensem egressus, soluta repente lingua, atque ad matrem conversus, ecce, inquit, Mariae Servus: da illi eleemosynam, mater. Hoc divino testimonio confirmati, in Montem, quem Senárium dicunt, annuente Civitatis Episcopo, profecti sunt, ibique iterum eis apparente, ac docente Beatissima Virgine, deposita cinerea, quam antea sumpserant, veste, pulláque indui, in jugem dolorum memoriam compatientis Virginis patienti Filio, tantis sub auspiciis Ordinis Servorum ejusdem Deiparae fundamenta jecére. Horum autem fama permotus beatus Petrus Martyr, Florentiae tunc degens, cum duos ex illis Bonfilium atque Alexium super forma suscepti instituti alloquutus esset, sequenti nocte Deipara per visionem se illi os-

tendente, sub nigro pallio septem Viros, tégere ac fovére, Alexium inter hos, quem pridie viderat, agnóvit.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loríçam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lnctio vi.

VIrginitatem, quam perpetuò coluit, jejuniis, vigiliis, laboribus, aliisque corporis afflictationibus illibatam custodire contendit. Christianae verò humilitati tantum studuit, ut cum tam apud Cives, quam apud Socios magnae auctoritatis esset, eoque hortante, difficillima quaeque absolverentur, vilioribus semper ministeriis, etiam aetate gravis, incumbens, Sacerdotio initiari, licet doctrina praestaret, ac praefecturas suscipere modestissime recusaverit. Cultus erga Dei Matrem propagandi ardore incensus, Clarissimo Falconerio Fratri auctor fuit magnificam aedem in honorem Annunciatae ab Angelo Virginis a fundamentis excitandi Florentiae, in loco, quem Cafágium dicunt, ubi Sacellum eidem dicatum Almae Virgini diù ante coluerat, ibique Imaginem illius ab Angelo salutatae pingi curaverat.

In

In hac autem pictura Deiparae vultum, quem nullo artis praesidio Pictor exprimere poterat, orante cum aliis Sociis Alexio caelitus perfectum fuisse tradunt. His in operibus ultra senium provectus, junioresque in duris vitae asperitatibus aemulari satagens, appropinquante tandem sui transitus hora, nudis tabulis recubans, adstantes sibi Angelos columbarum specie, ac Puerum Jesum venustissimam coronam pulcherrimis intextam floribus capiti suo imponentem vidit; quos laetus admodum circumstantibus Fratribus ostendens, meritis ac laboribus plenus, decimum supra centesimum annum agens, obdormivit in Domino, multis postea a Deo signis, ac perpeti populorum veneratione clarus. Quibus permotus Benedictus Papa decimus tertius in ejus anniversaria celebritate Officium proprium recitari praecepit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN

IN III. NOCTURNO.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri in Evang. Nolite timere pusillus grex. *de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.*

XVIII. MARTII.

S. GABRIELIS ARCHANGELI. *Dup.*

Si celebretur in Quadrag. fit comm. et dicitur 9. Lect. de Feria occurrente.

Si vero celebretur post Pascha, additur Alleluja, *et Psal. Nocturnor. dicuntur sub prima Ant. illius Noctur.*

AD VESPERAS.

Ant. Ingresso Zacharia. *cum reliq. de Laudibus Ps.* 109. Dixit Dominus *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi. Ps.* 116. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. *Dan. 9.*

ECce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

Hymnus.

CHriste Sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanae Sator et Redemptor,
Coe-

Coelitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.
Angelus pacis Michael in aedes
Coelitus nostras veniat, serenae
Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella releget.
Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amica Coelo,
Quae triumphator statuit per Orbem,
Templa revisat.
Angelus nostrae medicus salutis
Adsit è Coelo Raphael, ut omnes
Sanet aegrotos, dubiosque vitae
Dirigat actus.
Virgo Dux pacis Genitrixque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat; simul et micantis
Regia Coeli.
Praestet hoc nobis Deitas Beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Gloria Mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram Templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem, dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.

ORATIO.

DEus, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuae Mysterium, Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut qui Festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in Coelis: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commem. Feriae, si celebretur in Quadragesima.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Archangelorum Dominum, * Venite, adoremus.

Ps. 94. Venite, exultemus.

Hymnus Christe, Sanctorum, *ut supra.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Psal. 8.

DOmine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum, et ultórem.

Quo-

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam, et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria, et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves, et boves universas insuper, et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Dixit Angelus Gabriel ec.

Antiph. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me. *Psal.* 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quae perfecisti, destruxe-

runt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Ant. Ecce vir Gabriel ec.

Antiph. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram: et tetigit me, et statuit me in gradu meo.

Psal. 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat: Qui

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Ant. Cumque Gabriel ec.

℣. Stetit Angelus juxta aram Templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta.

Lectio i. *Dan. 9.*

EGo Daniel, cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea et peccata populi mei Israel, et prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei, adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo; ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem.

℟. Cum oraret Daniel, et confiteretur peccata sua, et peccata populi sui, * Ecce Archangelus Gabriel cito volans teti-

tigit eum in tempore sacrificii vespertini.

℣. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce.

Lectio ii.

SEptuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consumetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt; et rursum aedificabitur platea, et muri in angustia temporum.

℟. Locutus est Gabriel Danieli, et dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es.

℣. Tu autem animadverte sermonem, et intellige visionem. Ego.

Lectio iii.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, et non erit ejus

jus populus, qui eum negaturus est: et civitatem et Sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo; et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium, et erit in Templo abominatio desolationis, et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio.

℟. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit: * Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

℣. Gabriel fac me intelligere istam visionem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Daniel. Gloria. Daniel.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

Psal. 18.

COeli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non

Non sunt loquelae, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terrae verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam: * a summo coelo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam praestans parvulis.

Justitiae Domini rectae, laetificantes corda: * praeceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel, et favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc im-

immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo,

Et erunt, ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Gabriel Angelus ec.

Ant. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis.

Psal. 23.

DOmini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est istê Rex gloriae? * Domi-

nus fortis, et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ant. Et dixit Zacharias ec.

Ant. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare.

Psal. 33.

BEnedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte, * quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo. Ti-

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua, ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suo-

suorum: * et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Respondens autem ec.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Homilia de Laudibus Virginis super Missus est. *Lectio iv.*

MIssus est Angelus Gabriel a Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex caussa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum Fortitudo Dei dicitur, et quia non ab aliquo alio forte excellentiore se (ut assolet) Spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est, a Deo. Vel ideo dictum est, a Deo, ne cui, vel Beatorum Spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantae inter suos inveniri potuerit excellentiae, ut tali et nomine dignus haberetur, et nuntio.

℟ Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans a dextris altaris incensi.

℣.

℣ Cumque ingressus in Templum Domini incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Lectio v.

NEc discordat nomen a nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens aut incongruum videatur, Dominum et nuntium communi censeri vocabulo, cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis caussa. Aliter quippe Christus fortitudo vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupative, Christus autem etiam substantive.

℟ Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

℣ Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectio vi.

CHristus Dei virtus et dicitur et est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superve-

veniens, ipsum suo brachio debellavit, et sic ei vasa captivitatis potenter eripuit. Angelus vero fortitudo Dei appellatus est, vel quod hujuscemodi meruerit praerogativam officii, quo ejusdem nuntiaret adventum virtutis: vel quia Virginem natura pavidam, simplicem, verecundam, ne miraculi novitate expavesceret; confortare deberet, quod et fecit: Ne timeas, inquiens Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur: immo, quia tale illi negotium injungitur, recte tali nomine designatur.

℟ Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec evangelizare: * Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant.

℣ Pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur tempore suo. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

In 3. Nocturno.

Ant. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psal. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus. An-

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur caeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate: * et populos in veritate sua.

Ant.

Ant. Missus est ec.

Ant. Gabriel Angelus Mariae dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua.

Psal. 96.

DOminus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae: * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Lae-

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Aut. Gabriel Angelus &c.

Ant. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est. *Psal.* 103.

Benedic anima mea Domino: * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia, et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum. * renovabitur ut aquilae juventus tua.

Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem coeli a terra, * corroboravit misericordiam suam super timentes se. Quan-

Quantum distat ortus ab occidente:* longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se:* quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est, quoniam pulvis sumus: * homo sicut faenum dies ejus, tamquam flos agri, sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab aeterno, et usque in aeternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum,* his, qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius,* ad faciendum ea.

Dominus in coelo paravit sedem suam:* et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus:* potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus:* in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Ant. Suscipe verbum ec.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ℟

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 3.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Juliani Archiepis. Toletani.

Lib. 2. contra Judaeos statim post princ.

SAcramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter et Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit; et Maria Angelo sibi praedicenti Christum ex se nascendum, et credidit et assensit. Haec tria per Angelum dicta, et completa videmus. Jam ergo sollicite intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariae et Mariae apparuit, ipsi quoque Danieli illa praedixerit.

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum: et expavescit Virgo de lumine. * Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum;

ec-

ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius.

℣. Quae cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio: et ait Angelus ei. Ne timeas.

Lectio viii.

EQuidem ipse Daniel in prophetiae suae volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit: Daniel, animadverte sermonem, et reliqua, quae ibi commemorantur. Item his temporibus secundum Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariae; Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare.

℟. Gaude Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti; * Quae Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum Virgo Deum et hominem genuisti, et post partum, Virgo inviolata permansisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quae Gabrielis. Gloria. Quae Gabrielis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschae, quia tunc dicitur sequens.

Lectio ix.

QUod etiam de Beatae Mariae Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriel a Deo, in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Jam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gabriel fuerit, qui et praefixa illa tempora Danieli de Christi nativitate aperuit, et partum Virginis praesentem esse monstravit. Ad tempus itaque praefinitum occurrit, et ólim a se dicta, operis efficientia completa esse convincit; et illic fidelis in prophetia hebdomadarum, et hic fidelis per mysterium revelatum.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Et per Horas, Ant.

INgresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus stans a dextris altaris incensi.

Ps. 92. Dominus regnavit. *cum reliquis.*

Ant. Ait autem Angelus: Ne timeas Za-

Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Ant. Ego sum Gabriel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Ant. Gabriel Angelus locutus est Mariae, dicens: Ecce concipies in utero, et paries Filium, et vocabis nomen ejus Jesum.

Ant. Dixit autem Maria ad Angelum. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriel Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et Virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Cap. Ecce vir Gabriel. *ut supra*.

Hymnus.

PLacare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuae ad Tribunal gratiae
Patrona Virgo postulat.

Et vos beata, per novem
Distincta gyros agmina,
Antiqua cum praesentibus,
Futura damna pellite.

Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus,
Ut unus omnes unitum
Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,

San-

Sancto simul Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

℣ Stetit Angelus juxta aram templi.

℟ Habens thuribulum aureum in manu sua. *Ad Benedictus Ant.*

Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, et ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem, et multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim praeibit ante faciem Domini parare vias ejus.

Oratio. Deus, qui inter. *ut supra*.

Et fit commem. Feriae, si celebretur in Quadragesima. *Ad Tertiam Ant.*

Ait autem Angelus. *Cap.* Ecce vir Gabriel. *ut supra*.

℟ *br.* Stetit Angelus * Juxta aram Templi. Stetit.

℣ Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit.

℣ Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟ De manu Angeli.

Ad 6. Ant. Ego sum Gabriel.

Capitulum *Dan. 9.*

EGo autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es; septuaginta hebdomades abbreviatae sunt, ut finem accipiat peccatum, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum.

℟.

℟ *br.* Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Domini. Ascendit.

℣ De manu Angeli. In. Gloria Patri. Ascendit.

℣ In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟ Adorabo ad Templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad 9. Ant. Dixit autem Maria.

Capitulum. Dan. 9.

SCito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt.

℟ *br.* In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu.

℣ Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam. Gloria Patri. In conspectu.

℣ Adorate Deum.

℟ Omnes Angeli ejus.

Vesp. de s. Joseph C. cum com. s. Gabriel. et fer.

Ant. Archangelus Gabriel ait ad Mariam; Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria; Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

℣ In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟

℟. Adorabo ad Templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Oratio Deus qui inter ceteros *ut sup.*

Et fit com. Feriae, si celeb. in Quadr.

Si fest. s. Joseph transferatur, in 2. Vesp. s. Gabrielis, omnia ut in primis, et loc. ult.

Ps. 137. Confitebor tibi Domine in toto corde meo; * quoniam audisti.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Antiphona ad Magnificat, et Oratio ut supra.

XXVI. MARTII.

SS. BARONTII, ET DESIDERII CC.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. praeter ea, quae sequuntur.

In Hymn. Iste Confessor. *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

DEus, qui nos beatorum Barontii et Desiderii Confessorum tuorum annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut quorum natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dom.

Et fit somm. Feriae, si vnerit in Quad.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima, Lect. de Libro Sapientiae. Justus si morte praeoccupatus. *ut in Com. Conf. non Pontif. aliàs, de Script. occurr.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

In Orat. de s. Philogonio, tom. 3.

BEatorum Barontii et Desiderii dies, quorum festivitatem celebramus, ad ipsorum rectè factorum enarrationem linguam nostram evocavit: síquidem hodie Beati isti ad tranquillam, omnisque perturbationis expertem vitam transierunt: eóque navigium appulerunt, ubi deinceps non poterunt metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cùm Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens, dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate?

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Le-

Lectio v.

QUòd si hìc, ubi morbi, ubi insectationes, ubi praematurae mortes, ubi calumniae, ubi invidiae, ubi perturbationes, ubi irae, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiae, ubi quotidianae solicitudines, ubi perpetua sibique succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeamus, si quis páululùm ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam rectè composuerit: multò magis, postquam hinc demigraverimus, facilè compotes erimus ejus boni, cùm haec omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram ínvehens, innuméraque gignens bella.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus lorícam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

QUamobrem maximopere gratulor horum Sanctorum felicitati, quòd

quamquam translati sunt, atque hanc, quae apud nos est, civitatem reliquerunt, tamen in alteram adscripti sunt civitatem, nempe Dei: et digressi ab hac Ecclesia, ad illam pervenerunt, quae est primogenitorum descriptorum in coelis: ac relictis hisce festis, transierunt ad celebritatem Angelorum. Etenim quòd et civitas sursum sit, et Ecclesia, et celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad civitatem Dei viventis, Jerusalem coelestem, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in coelis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectiones de Homilia s. Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri. *de Communi Conf. non Pont.*

Si hoc Festum celebretur in Quadrag. Lect. 9. erit de Homilia Feriae occurr. cum ejus com. in Laud. ac 2. Vesperis.

I.

I. APRILIS.

S. JACOBI APOSTOLI. *Dup. maj.*

Omnia de Communi Apost. praeter ea, quae sequuntur propria.

Si autem celebretur tempore Pasch. omnia dicunt. de Comm. Apost. temp. Pasch. praeter Orationem, et Lectiones.

ORATIO.

Esto Domine plebi tuae sanctificator et custos: ut Apostoli tui Jacobi munita praesidiis, et conversatione tibi placeat, et secura mente deserviat. Per Dominum nostrum ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Epistola prima ad Corinthios. Sic nos existimet homo; *De comm. Ap.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Jacobus Zebedaei filius, Joannis Apostoli germanus frater, Galilaeus, inter primos Apostolos vocatus cum fratre, relictis patre ac retibus, secutus est Dominum, et ambo ab ipso Jesu Boanerges, idest, tonitrui filii, sunt appellati. Is unus fuit ex tribus Apostolis, quos Salvator maximè dilexit, et te-

testes esse voluit suae Transfigurationis, et interesse miraculo, cum Archisynagogi filiam a mortuis excitavit, et adèsse, cum secessit in montem Oliveti, Patrem oraturus, ante quam a Judaeis comprehenderetur.

Lectio v.

POst Jesu Christi ascensum in coelum, in Judaea, et Samaria ejus divinitatem praedicans, plurimos ad Christianam fidem perduxit. Mox in Hispaniam profectus, ibi aliquos ad Christum convertit; ex quorum numero septem postea Episcopi a beato Petro ordinati, in Hispaniam primi directi sunt. Deinde Jerosolymam reversus, cum inter alios Hermogenem magum fidei veritate imbuisset, Herodes Agrippa Claudio Imperatore ad regnum elatus, ut a Judaeis gratiam iniret, Jacobum libere Jesum Christum Deum confitentem, capitis condemnavit. Quem cum is qui eum duxerat ad tribunal, fortiter martyrium subeuntem vidisset, statim se et ipse Christianum esse professus est.

Lectio vi.

AD supplicium cum raperentur, petiit ille a Jacobo veniam: quem Jacobus osculatus, Pax, inquit, tibi sit:
Ita-

Itaque uterque est securi percussus, cum paulo ante Jacobus paralyticum sanasset. Corpus ejus postea Compostellam translatum est, ubi summa celebritate colitur, convenientibus eo religionis et voti causa ex toto terrarum orbe peregrinis. Memoria ipsius natalis octavo Kalendas Augusti, qui translationis dies est, ab Ecclesia celebratur, cum ipse hodierna die primus Apostolorum Jerosolymis, profuso sanguine, testimonium Jesu Christo dederit.

Si verò Festum transferat. tunc in fine hujus sextae lect. relictis illis verbis, hodierna die, *dicat.* Kalendis hujus.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* 20. *c.*

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Matth.

NOn turbetur quisquam, si adeo imperfectos dicimus Apostolos fuisse: nondum enim mysterium crucis erat consummatum, nondum gratia Spiritus

in

in corda ipsorum infusa. Quòd si virtutem ipsorum discere cupis, quales post datam gratiam Spiritus fuerint, considera; et videbis omnem ab illis perversam affectionem fuisse superatam. Hac enim de causa eorum modò imperfectio revelatur, ut apertè percipere possis, quales subitò per gratiam effecti fuerunt. Quòd igitur nihil spiritale petebant, nec de coelesti regno quidquam cogitabant, perspicuum est. Sed tamen inspiciamus etiam quomodo accedant, et quid dicant. Volumus, inquiunt, ut quodcumque petierimus, facias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respondit: non ignorans certè, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicamentum apponat.

Lectio viii.

Illi verò cùm erubescerent, et verecundia prohiberentur, quoniam humano affectu eò devenerant, seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes, interrogaverunt. Progressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent, et ita demum ea, quae volebant, dixerunt. Volebant autem, ut conjicio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum hujus consessus impetrare, et praeponi quidem se caeteris scie-

sciebant; Petrum verò sibi praeferri formidantes, dicere ausi sunt: Dic ut unus a dextris, alter a sinistris sedeat. Et urgent dicentes: Dic. Quid igitur ipse? Ut significaret eos nihil petere spiritale, sed nec scire quidem quid postulent: non enim petere auderent, si scirent: Nescitis, ait, quid petatis: nescitis quàm magnum hoc sit, quàm mirabile, ac ipsas superiores excedens virtutes.

Lectio ix.

ET adjecit: Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum; et baptismo, quo ego baptizor, baptizari? Perpendis, quomodo statim ab hac opinione ipsos removit, contraria eis disserens. Nam vos, inquit, de honoribus, et de coronis mecum agitis: ego vero de luctamine, atque sudore dissero. Non praemiorum hoc tempus est, nec illa gloria mea modo apparebit: sed caedis, ac periculorum tempus praesens est. Perspice autem, qualiter ipso interrogationis modo, et hortatur, et allicit. Non enim dixit: Potestisne caedem subire, potestisne vestrum effundere sanguinem? sed, Quonam pacto potestis bibere calicem? Deinde alliciens, inquit: Quem ego bibiturus sum: ut ipsa cum eo communicatione laborum promptiores redderentur.

III. APRILIS.

IMPRESSIONIS SACRORUM STIGMATUM IN CORPORE S. CATHARINÆ SENENSIS V. ORD. PRÆD.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO.

DA, quaesumus omnipotens Deus: ut qui beatae Catharinae virginis tuae sacra Stigmata colimus, et annua solemnitate laetemur, et tantae virtutis proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum, ec.

Si venerit in Quadrag. fit commem. Fer. occurr.

IN I. NOCTURNO.

In Quadrag. Lect. de Epist. B. Pauli Apost. ad Corinth. De Virginibus. *ut in Com. Virg. aliàs de Script. occurr.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CAtharina, Virgo Senensis, post susceptum beati Dominici habitum, quem Sorores de Poenitentia gestare solent, Divino amore succensa, orationibus

bus, piisque meditationibus mentem suam jugiter nutriebat. Praesertim sacra Dominicae Passionis Mysteria meditari consueverat: ac tanto spiritu erga illa ferebatur, ut in iisdem contemplandis per plures horas singulis diebus detineretur. Communione Altaris, quae illi fermè quotidiana fuit, toto cordis affectu suscepta, mox in aera extolli videbatur. Dum autem his Divinis contemplationibus pascebatur, pluribus gratiis donata est, ac etiam sacris Stigmatibus insignita.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

CUm namque Pisis immoraretur, die Dominico, refecta cibo coelesti, et in extasim rapta, vidit Dominum Crucifixum magno cum lumine advenientem, et ex ejus Vulnerum cicatricibus quinque radios ad quinque loca sui corporis descendentes. Ideòque mysterium advertens, Dominum precata, ne cicatrices apparerent; continuò radii colorem sanguineum mutaverunt in splendi-

dum, et in forma purae lucis pervenerunt ad manus, pedes, et cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibiliter patiebatur, ut nisi eum Deus minuisset, brevì se crederet morituram.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Propterea.

Lectio vi.

HAnc itaque gratiam amantissimus Dominus nova gratia cumulavit: ut sentiret dolorem, illapsa vi vulnerum, et cruenta signa non apparerent. Quod ita contigisse cum Dei famula Confessario suo Raymundo retulisset; ut oculis etiam repraesentaretur, radios in imaginibus beatae Catharinae ad dicta quinque loca pertingentes, pia Fidelium cura pictis coloribus expressit. Dein vero Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus Ordinis Praedicatorum, ut eorumdem corda in Christi Crucifixi amorem inflammarentur, universo Praedicatorum Ordini tantae rei memoriam anniversaria solemnitate celebrari concessit.

℟ Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione.

℣

℣ Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile erit regnum coelorum decem virginibus. *de com. Virg.*

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriae occurr. si celebretur in Quadrag. & de ea fit commem. in Laudib. ac secundis Vesp.

XII. APRILIS.

S. ZENONIS EPISCOP. ET M. *Dup.*

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, omnia dicunt. de Comm. unius Mart. praeter ea, quae hìc assignantur. IX. Lectio legit. de Homil. Feriae occurr. cum commem. ejusd. Fer. in utrisq. Vesp. et Laudibus.

Si autem celebretur tempore Pasch. exceptis propriis, ut infra, ex quibus Hym. termin. cum ℣ Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui à mortuis ec. *atque ad Antiphonas, et* ℟℟ *propr. addit.* Alleluja, *omnia dicunt. de Comm. unius Mart. temp. Pasch. In* 1. *et* 2. *Noct. Lect. legunt. ut infra, sed in* 3. *Noct. legunt. de Homil. in Evangel.* Ego sum vitis vera. *de Comm. unius Mart. temp. Pasch.*

AD VESPERAS.

Antiph. Sanctitatis, et doctrinae. *cum reliquis de Laudibus*, *Psalm.* Dixit Dominus. *cum reliq. de Dominica*, *et loco ultimi*, *Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Hymnus.

SAncto Zenoni Praesuli
Hymnum novum deferimus,
Qui evitavit saeculum
Adeptus Christi gratiam.
Qui in adolescentia
Dei praecepta tenuit,
Stipemque largam jugiter
Erogavit pauperibus.
Instar Petri Apostoli
Piscandi arte usus est;
Veronae gemma Praesulum,
Pater Pistoriensium.
Crebris quoque jejuniis
Carnis extinxit vitia;
Saepe docendo populum
Effecit mirabilia.
Rogemus ergo pariter
Confessorem Altissimi,
Ut ipse nobis impetret
Pacem, et indulgentiam.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,

Cum

Cum Spiritu Paraclito,

Et nunc, et in perpetuum. Amen.

Ad Magnificat, *Ant.* Dum sanctus Zeno Pontificatus honore polleret, meritis non paucis existens, Gallieni filiam a daemonii infestatione sanavit.

ORATIO.

DEus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Communi unius Mart. Hymn. Sancto Zenoni. *ut supra. Antiph. Psalmi, et ℣. Nocturn. de eodem Comm.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Actibus Apostolorum. A Mileto. *de Comm. unius Mart.*

℟. I. Hic est sacer Antistes Zeno, quem Dominus sanctitate, et sapientia decoravit: * Cujus praeclara fulserunt in terris miracula, et in coelis adeptus est Angelorum commercia.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. Cujus praeclara. ℟.

℟. II. In secretiori parte Oratorii, continuis jejuniis, et crebris orationibus à Domino petebat: * Ut sibi dignaretur aditum praedicationis aperire.

℣. Iste est, qui cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum. Ut sibi.

℟. III. Ingrediente Christi Confessore palatium, facto Crucis signo, daemon clamare coepit: * Tu Zeno expellis me.

℣. Super aspidem, et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem, et draconem. Tu Zeno. Gloria Patri. Tu Zeno.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ZEno Episcopus Veronensis, cùm ab ineunte aetate sanctitatis signa praebuisset, monachi vitam egit. Qui cùm Veronae in Monasterio in jejuniis, et orationibus, et vigiliis se exercéret, à Deo petiit, ut ostium verbi ad convertendos populos infideles sibi aperiretur. Factus Episcopus, plurimos doctrina, sanctitate, miraculis ab idolorum cultura ad verum Christi cultum convertit. Ejus sanctitas in expellendis ex humanis corporibus immundis spiritibus maximè enituit. Quo in genere dum in Athesi fluvio piscaretur, daemonem, qui bubulcum in plaustro sedentem una cum bo-

bobus simul junctis praecipitem agebat, signo Crucis effugavit, et hominem semivivum repertum a morte eripuit.

Lectio v.

GAllieni quoque filiam a daemone dire vexatam, accersitus ab Imperatore, liberavit. Eo miraculo Gallienus permotus aurea eum corona donavit, et facultatem concessit liberè Christum praedicandi. At ille, corona in pauperes erogata, Veronam reversus, liberius Christi fidem pervulgare, et Gentilium idóla insectari coepit. Sed cum propterea Gentilium sacerdotes adversus eum conclamarent, vir sanctus doctrinam suam miraculo comprobavit. Nam hominis cadaver, quod tunc forte in fluvio volutabatur, longe vocavit, et ei vitam cum omnium admiratione restituit. Quo miraculo universa pene civitas, simulacris Deorum rejectis, Christi Fidem suscepit.

Lectio vi.

EAm urbem vir Dei sanctis institutis, assiduisque sermonibus, quoad vixit, in Christiana conversatione detinuit. Scripsit sermones, et alia opuscula non minus docte, quam piè. Ad extremum Veronae martyrio coronatus

est

est pridie Idus Aprilis sub Valeriano, et Gallieno Principibus, persecutione octava. In cujus honorem Ecclesia aedificata est, de qua Sanctus Gregorius illud mirum dictu refert: Quod cum Athesis fluvius usque ad supremas Ecclesiae fenestras excrevisset, et valvae paterent, aqua intus non influxit, sed ut paries constitit; ita ut plurimi, qui aquis supervenientibus in ea inclusi erant, inde aquam haurirent, et minime deflueret.

IN III. NOCTURNO.

Lect. de Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Si quis venit ad me, et non odit patrem suum. *De Communi unius Mart. ut in Breviar.*

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. Sanctitatis, et doctrinae optimis incrementis, Sanctus Zeno in populis Pastor efficitur.

Ps. Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Crebris jejuniis, et orationibus Dominum postulabat, ut ostium praedicationis sibi aperiretur.

Ant. Sacerdos Dei Zeno sedebat super lapidem, et artis Apostolicae documenta sequens piscabatur in flumine.

Ant.

Ant. Dum exercitio piscationis fungeretur in fluvio, vidit hominem in plaustro demergi, quem signo Crucis a satanae invasione liberavit.

Ant. Christi Domini Sacerdos ab omni daemonica obsessione sanam restituit filiam Regis.

Capitulum. *Jac.* 1. *b.*

BEatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

INvicte martyr, unicum
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens coelestibus.
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitae repellens taedium.
Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis;
Nos solve vinclis saeculi
Dono superni Numinis.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne saeculum. Amen.
℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus Ant. Acceptam beatus Zeno coronam a Rege pauperibus distribuit, dicens: Si Dominus operatur excelsa, ipsi perpetuae laudes referantur, et gloria.

Si vero celebretur Temp. Pasch.

Capitulum. *Sap. 5.*

STabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus ut supra sed in fine, Deo Patri sit gloria ec.

℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluja.

℟. Mors Sanctorum ejus, alleluja.

Ant. Acceptam. *ut supra cum* Alleluja *in fine.*

Oratio. Deus qui nos. *ut supra.*

IN II. VESPERIS.

Ant. Sanctitatis, et doctrinae. *cum reliq. de Laudib. Ps.* Dixit Dominus. *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi, Ps.* Credidi. *Hymn.* Sancto Zenoni. *ut in primis vesp.*

Ad Mag. Ant. O gemma fulgens, sanctitatis speculum, et decus Pontificum, sancte Christi Confessor Zeno, adesto gregi tuo in te confidenti; o Praesul gloriose intercede pro nobis, ut tecum esse mereamur in coelis. *Oratio ut supra.*

XX. APRILIS.

S. AGNETIS DE MONTE POLITIANO V.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. praeter ea, quae hìc habentur propria.

ORATIO.

DEus, qui Beatam Agnetem Virginem tuam coelesti rore saepe perfundere, et orationis ejus loca, diversis enatis floribus, decorare dignatus es: concede propitius, ut ejus precibus perpetuo tuae benedictionis rore conspersi, aeternitatis fructus percipere mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

AGnes, Virgo Ordinis Sancti Dominici, in pago quodam Montis Politiani ab obscuris, sed piis ac locupletibus est orta parentibus; cujus ortum insignem omnibus reddidit illustre miraculum; quod in conclavi, dum è matris alvo prodíret, accensae cereae faces divinitùs apparuerunt, portendentes lu-

lucem, quam orbi terrarum allatura esset. Infantula, neglectis lusibus, saepe in remotum aliquem locum se abdebat, ut sese totam Jesu Christo, quem Sponsum elegerat, ex animo commendaret. Quodam die Montem Politianum à suo pago petens, in collem venit, qui in urbis pomoerio est, ubi meretrices quaedam agebant. Illic virgo infantula rostris et unguibus à quibusdam tetris, sordidisque corvis appetíta est; tanquam praesagientibus daemonibus, illam suis conatibus olim acriter adversaturam. Nonum agens annum multis precibus à parentíbus impetravit, ut in coenobio Virginum, cui nomen à Sacco est, in ipso Monte Politiano, totam suo se Sponso dicaret; in quo tanta animi alacritate coepit in precationibus, sacris lectionibus, aliisque religiosis exercitationibus tempus omne consumere, ut etiam corporis necessitatíbus, quod posset, subtraheret. Modestiam, obedientiam, humilitatem in primis coluit. Mentis integritatem, et corporis pudicitiam adeò adamavit, ut ad tantum thesaurum faciliùs, et tutiùs conservandum, tenellum corpus jejuniis, vigiliisque conficeret.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluja.

℣.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

ET ne lucerna ardens sub modio latéret, sed super candelabrum poneretur; Agnes Dei nutu ad instituendum novum sacrarum Virginum coenobium in oppido, vulgò Procèno, intra fines agri Orvièti cum sua magistra Margarita delecta est. Mox eidem coenobio propter eximiam vitae sanctitatem, senilemque prudentiam, licèt quintum decimum annum nondum egisset, Summi Pontificis jussu invíta praeficitur. Tunc omnium studia virtutum ardentiùs colere coepit. Per annos quindecim, quos hìc vixit, quotidie jejunavit, solo pane et aqua satis contenta. Sed et lectus nuda humus, cervícal durum saxum ipsi fuit. Deum frequenter orabat, ut regendo Monasterio aetatis suae imbecillitatem divina virtute firmaret; et ab oratione ac divinarum rerum contemplatione, nonnisi magno cum animi dolore, avocabatur. Saepe autem ejus pallium, cùm ab oratione surgeret, inventum est candido rore conspersum, cujus roris guttae singulae crucis figuram habebant. Quin etiam templi ara primaria, et totum pavimentum

tum

tum eo die, quo Christi sponsam Episcopus, praesente universo clero et populo, consecravit, simili rore conspersum est. Interdum quoque locum, quem orando flexis genibus tangebat, enati subito flores, violaeque pulcherrimae ornarunt. Inter orandum à Beatissima Dei Matre filium Jesum, gerentem formam lactentis infantis, suo complexu quondam accepit: atque ab ejus collo pendentem tenui filo crucem dono habuit, quae in templo asservatur, in quo corpus Virginis conditum est.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae, alleluja.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

CUm verò in gravissimum morbum incidisset, ad Balnea propinqui oppidi Clanciáni ducta est: ac vix aquas attigerat, cùm coelesti quodam rore concreto, et instar nivis candido conspersae sunt, cujus singulae particulae crucis forma figuratae erant. Tunc quoque ex novo fonte aqua profluit, quae omnium generum morbos curare incoepit. Ac in coenobium reversa, ingravescente morbo, sacras sorores, deplorantes matris è vi-

vita discessum, consolata, et ad concordiam, et votorum observantiam simul exhortata est: sentiensque se ad coelestes nuptias á suo Sponso vocari, manus in coelum sustulit, ac Domino spiritum commendavit, anno millesimo tercentesimo decimo septimo, die vigesima Aprilis. Cujus corpus, miram odoris suavitatem efflans, ad se visendum omnes invitavit: ac è summis manibus et pedibus pretiosum liquorem emittens, vestes ipsas madefécit: multisque miraculis commendatum in hunc usque diem integrum conspicitur, divinisque honoribus afficitur. Ad quod visendum sancta Catharina Senensis, quae acceperat à Deo, se parem in coelo cum beata Agnete gloriam habituram, cùm venisset, pedes osculari voluit; sed jacentis corporis pes alter in os usque sanctae Catharinae divina vi erectus est. Iterumque post aliquod tempus sancta Catharina ad beatae Agnetis corpus reversa, cùm ad caput corporis sese demisisset, manna toto illo loco pluere coepit, in figuram Crucis formatum, sicut decidere solitum erat, cùm Agnes in hac vita orabat.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione, alleluja.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua

intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia s. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum coelorum decem Virginibus. *ut in Comm. Virg.*

XXIII. APRILIS.

In Cath. s. Georgii m. dup.

Extra Cath. s. Georgii m. semid. ut in Brev.

XXIV. APRILIS.

S. FIDELIS A SIGMARINGA M.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. temporis Paschalis, praeter ea, quae hic assignantur.

ORATIO.

DEus, qui Beatum Fidelem Seraphico Spiritus ardore succensum in verae Fidei propagatione Martyrii palma, et gloriosis miraculis decorare dignatus es, ejus quaesumus meritis, et intercessione, ita nos per gratiam tuam in Fide, et Charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur: Per Dominum.

Lect. I. Noct. de script. occur.

Le-

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Fidelis in Oppido Sveviae Sigmaringa ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte aetate singularibus naturae, et gratiae donis ornatus praefulsit. Egregiam quippe sortitus indolem, morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiae, et Juris utriusque lauream emeruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere coepit. Nobilium exinde Virorum, varias Europae Provincias lustrantium comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit irae motu perturbari. Juris praeterea, et justitiae strenuus propugnator, post reditum in Germaniam, celebre sibi nomen acquisivit in Advocati munere, in quo tamen cum Fori pericula esset expertus, tutiorem aeternae salutis viam ingredi deliberavit, et superna vocatione illustratus paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minores Cappuccinos adscribi petiit. ℟. Lux perpetua ec.

Lectio v.

PIae petitionis compos redditus, mundi, suique contemptor insignis in ipso statim tyrocinio, magisque cum solemnis Professionis vota in gaudio Spiritus Domini nuncupasset, in Regulari observantia omnibus admirationi fuit, et exemplo. Orationi maximè, et sacris litteris vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam Heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis Coenobii Praefectus constitutus, prudentia, justitia, mansuetudine, discretione, et humilitatis laude, munus sibi demandatum exercuit. Arctissimae Paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, è Coenobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigilias, et flagella salutari seipsum prosequens odio, in alios amorem, quasi mater in filios ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentiis ad assidua charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis consilio, et opere adeo praeclare se gessit, ut Pater Patriae meruerit appellari.

℟. In septis suis &c.

Lectio vi.

DEiparae Virginis, et Rosarii cultor eximius, illius praecipue, aliorumque Sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in Catholicae Fidei obsequium vitam sibi, et Sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei Providentia factum est, ut fortis Christi Athleta Praeses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de propaganda Fide pro Rhaetia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto, hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus Haereticis ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica effulserit totius illius gentis Ecclesiae, et Christo reconciliandae. Prophetiae dono praeditus futuras Rhaetiae calamitates, suique necem ab Haereticis inferendam saepius praedixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se praeparasset, die vigesima quarta Aprilis Anni millesimi sexcentesimi vigesimi secundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab Haereticis qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad praedicandum invitaverant, concione tumul-

multuarie interrupta, per verbera, ac vulnera eidem crudeliter inflicta gloriosam mortem magno, et alacri corde perpessus, Primitias Martyrum memoratae Congregationis proprio Sanguine consecravit; pluribus signis, et miraculis exinde clarus praesertim Curiae, et Veldhirchii, ubi summa Populi veneratione illius Reliquiae asservantur.

℟. Filiae Jerusalem ec.

In 3. *Nocturno*, Homilia S. Augustini Episcopi *in Evangelium* Ego sum vitis vera, et Pater meus ec. *de Communi Martyrum tempore Pasch. primo loco*.

XVII. MAII.

S. PASCHALIS BAYLON C. *Dup.*

ORATIO.

Deus, qui Beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis, et Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti; concede propitius, ut quam ille ex hoc Divino convivio spiritus percepit pinguedinem, eamdem et nos percipere mereamur. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PAschalis Baylon, pauperibus, piisque parentibus in Oppido Turris Formosae Seguntinae Dioecesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futurae sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum coelestium apprime studiosam, pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodia transegit; quam ille vivendi rationem ideo praecipue diligebat, quod humilitati fovendae, ac innocentiae conservandae in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantaque apud coaevos, et socios, florebat auctoritate, et gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens ac desidiam excitans, velut omnium parens, et magister maximo studio coleretur, ac amaretur: Beatus etiam tum a plerisque appellatus.

℟. Honestum fecit ec.

Lectio v.

QUi vero in saeculo, terra nempe deserta, et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitae severioris instituto, atque in

Or-

Ordine Minorum Strictioris Observantiae Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum tanquam seraphicae perfectionis exemplar ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans, ardua quaeque, et abjecta domus ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redegit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorem in dies ad anteriora extendebat. ℟. Amavit eum ec.

Lectio vi.

DEiparam Virginem, cujus clientelae se ab ineunte aetate dicaverat, tanquam matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum difficile dictu est quam ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere

re-

retinere visus est, dum jacens in feretro ad sacrae Hostiae elevationem bis oculos reseravit et clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter haereticos publicè palamque professus, multa, et gravia ob eam causam perpessus est: crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Saepe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore coelestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, et illiteratus de mysteriis fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus eadem qua praedixerat hora feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem, quo natus fuerat, Festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus, aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita quam post mortem clarum Paulus Quintus Pontifex Max. illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

℟ Iste Homo ec.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Sint lumbi. *de Com. Conf. non Pontif.*

XXI. MAII.

TRANSLAT. S. ZENONIS EP. ET M.

Duplex.

ORATIO.

DEus, qui nos B. Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa Confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cujus Translationem colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Omnia de Comm. 1. *Mart.*

Si vero celebretur tempore Pasch. Lectiones 1. *Noct.* A mileto. *cum resp. propriis ut XII. Aprilis* pag. 87.. 2. *Noct. propriae ut ibidem* pag. 88.. 3. *Noct. Hom. in Evang.* Ego sum vitis vera. *de Comm.* 1. *Mart.. Ad Laudes Antiph. propriae ut ibidem* pag. 90. *Cap. et Hymn. de Comm. mm. temp. Pasch.*

Si vero celebretur extra temp. Pasch. Lect. 1. *Noct.* A mileto. *cum propr. resp. ut supra notatur*, 2. *Noct. propriae* pag. 88.. 3. *Noct. Hom. in Evang.* Si quis venit ad me. *de Comm.* 1. *M. Pont.* 1. *loco.*

Ad

Ad Laudes Antiph. propr. pag. 90. *Cap. et Hymn. de Comm.* 1. *m.*

XXII. MAII.

S. ATTHONIS EP. ET C. *Dup. Maj.*

Omnia de Communi Conf. Pontif. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO.

DA, quaesumus, omnipotens Deus: ut Beati Atthonis Confessoris tui, atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Timotheum. Fidelis sermo. *de Comm. Conf. Pontif.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ATtho, natione Hispanus, patria Pacensis, literis et moribus cultissimus, jam aetate provectus in Italiam venit, ut sacra Romae monumenta inviseret, et Sanctorum Apostolorum limina adoraret. Exinde sacrum Montis Cassini Archisterium, et Camaldulensem adiit Eremum, ex quibus in Dei amorem ita exarsit, ut caetera Sanctorum lo-

loca cupidiùs exoptaret videre; sed Vallemumbrosam aggressus, Monachorum ibi degentium religione, et sanctitatis viva imagine delectatus, relicto saeculo, et cucullum indutus, Sanctissimi Patris Benedicti legibus, ac Vallumbrosanis strictioribus institutis se devóvit.

℟. Invéni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

TAnta in eodem Coenobio sub sancti Bernardi Abbatis et Cardinalis directione, virtute et apud omnes existimatione profécit, ut, assumpto ad Episcopatum Parmensem Bernardo, mortuoque Theodorico ejus Vicario, viro sanctissimo, post quinquennium, à quo habitum sumpserat Monasticum, omnium votis, et praecipuè ejusdem sancti Bernardi precibus, Abbas, et totius Vallumbrosanae Congregationis Generalis electus sit. Quo in munere, et alios ad sui imitationem provocavit, et multis Monasteriis cónditis, sacrum vitae rigorem mirificè propagavit. Fama sanctitatis ejus ubique diffusa, à Pistoriensi-

bus

bus ex eádem Congregatione successivè quartus Episcopus, post Hildebrandum, instantissimè deposcitur. Quod munus jubente Summo Pontifice, invítus licèt, et multùm reluctans, admittere coactus, de Monachicis nihilominùs studiis atque exercitiis nihil praetermisit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DIvino cultui addictissimus, Horis omnibus tam diurnis, quam nocturnis semper interfuit. Aegrotos, ut verum Pastorem decet, diligentissimè fovit, afflictos, viduas, pupillos ac pauperes recreavit, quos ope ac opera juvit, sanctisque moribus instituit. Ecclesiam suam ad annos viginti gubernavit, ita ut ea tempestate, in qua schismata plura regnarunt, in Anglicano Concilio Matthaeus quidam Cardinalis sancti Georgii publicè dixerit: Romana et Apostolica Sedes beatá foret, si Atthonis Pistoriensis Episcopi duceretur moderamine gubernaculi. Ejus inter merita haud minimum fuit impetratio reliquiarum sancti Jacobi Apostoli a Didaco

daco Archiepiscopo Compostellano, quem deinceps Pistorienses Urbis suae Tutelarem sibi adoptaverunt. Demum meritis plenus, ac senio confectus, insignibus a Deo miraculis honoratus, inter Monachorum suorum manus sanctam efflavit animam anno millesimo centesimo quinquagesimo quinto. Cujus sacrum corpus post centum octuaginta annos integrum repertum, coelestis odoris suavitate fragrantissimum; adhuc incorruptum in Ecclesia Episcopali quiescit.

℟ Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣ Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Homo peregrè proficiscens. *de eodem Communi*.

XXIII. MAII.

In Cath. s. Desiderii Ep. m. dup. De Comm. mm. 1. *loco*.

XXIII. *vel* XXIV. MAII.

B. HUMILIANAE DE CERCHIIS VID.

Duplex.

In Cath. XXIV. Maii (dies ass. ex 21. hujus). *Ex-*

Extra Cath. vero XXIII. ejusdem (d. ass. ex 21. hujus).

ORATIO.

OMnipotens sempiterne Deus, dulcedo cordium, et praemium Beatorum, qui beatam Humilianam tuo amore succensam suavissima contemplationis dulcedine replevisti: concede propitius; ut ejus meritis, et imitatione tibi jugiter adhaerentes, tuae celsitudinis speciem contemplari perpetuò mereamur. Per Dominum nostrum ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv

HUmiliana ex vetustissima Cerchiorum Familia Florentiae nata, ab ineunte aetate se totam Deo mancipavit. Cum sexdecim esset annorum, Parentum voluntati obtemperans, nupsit ejusdem Patriae Civi, nobilitate quidem pari, indole vero ac moribus longè impari; à quo annos quinque, quibus ipsi copulata fuit, duriùs habita, insignia per id tempus exempla dedit cùm propriae mansuetudinis, tum charitatis erga virum; cui in extremis laboranti, mul-

multoque nummi foenore praegravato, ut illáta damna reficeret, dotem suam heroica liberalitate dicitur obtulisse. Conjuge vita functo, paternam domum rediit; ibique secundis nuptiis constantissimè recusatis, vetustam despectamque turrim elegit, in qua reliquum vitae suae tempus transigeret; atque ut arctiùs coelesti Sponso jungeretur, a Fratribus Minoribus spiritualis ejus vitae ducibus ac magistris, Habitum Tertii Ordinis Beati Francisci omnium prima Florentiae in Ecclesia Sanctae Crucis petiit humiliter et obtinuit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

EO in loco atque habitu mirum, quantùm virtute profecerit. Patientia fuit admirabili; bonis enim omnibus per summam injuriam spoliata, à patre et consanguineis contumeliis affecta, a famula gravi vulnere in fronte sauciata, à Deo etiam diútinis infirmitatibus, veluti aurum in igne, probata: omnia aspera non modò summa oris et animi leni-

lenitate, verùm etiam cum gratiarum actione perferre consuevit. Misericordia quoque in pauperes singulari; quos ut pasceret atque indueret, cibos non semel vestesque sibi ipsi detraxit: neque erubuit nobilis Matrona pro sacris virginibus victum emendicare. Tanto autem in Deum fervebat amore, ut ob ejus gloriam vel sanguinem fundere, vel igne absúmi, vel alio quovis poenarum genere excruciari vehementer optaret. Quod ardens quidem sed irritum martyrii desiderium assiduis gravibusque sui corporis castigationibus explevit. Altissimae contemplationis suavitate divinitus superfusa quàm frequentissimè in extasim rapiebatur; nec raro meruit beatorum spirituum, atque ipsius Christi Domini tum praesentia, tum colloquio, tum etiam supernis revelationibus et favoribus recreari.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Deiparam Virginem, Coelitesque omnes impensè coluit. Dono lacrymarum et prophetico spiritu insigníta, mi-

miraculis etiam claruit; nam et plures infirmi, ipsa orante, convaluére, et aqua modò in vinum, modò in oleum conversa est. Morbum, quo aegrotus quidam afflictabatur, in proprium corpus transferri, fusis ad Deum precibus impetravit. Filiam, quam piè educaverat, subita morte extinctam vitae restituit. Ejus cellula coelesti splendore saepe visa est collucére. Frequentes Daemonum fraudes, insidias, et vexationes solo Crucis signo muníta superavit. Jejuniis denique, vigiliis ac lethali morbo confecta, quartodecimo Kalendas Junii anno reparatae salutis millesimo ducentesimo quadragesimo sexto, aetatis suae septimo supra vigesimum placidissimè animam Deo reddidit; ejusque corpus Florentiae in Ecclesia Sanctae Crucis Ordinis Minorum honorificè sepultum, et percrebescente statim miraculorum fama, tertio post mense honorificentiùs elatum, non intermissa fidelium veneratione, approbante Innocentio Duodecimo, ad haec usque tempora colitur.

℞. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

IN III. NOCTURNO.

Hom. s. Gregorii Papae in Ev. Simile est regnum coelorum thesauro abscondito. *de Comm. nec Virg. nec Mart.*

XXV. MAII.

S. MARIAE MATRIS S. JACOBI A. VID.

Duplex.

De Com. nec Virg. nec mm. 1. *loco com.* s. Urbani.

XI. JUNII.

DEDIC. ECCL. CATH. PISTORIEN.

Dup. 1. *cl. cum Octava tam in Cath. quam in Civ., sed extra Civitatem dup.* 1. *cl. sine Octava.*

XV. JUNII.

S. BARNABAE APOST. *Dup. ma.*

(d. ass. ex 11. hujus) *ut in Breviario* 11. *hujus.*

XVI. JUNII.

In Cath. et Civit. de VI. die infra oct. ut in Brev.
Extra Civit. de Feria.

XVII. JUNII.

S. PETRI DE PISIS CONF. *Dupl.*

ORATIO.

DEus qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum: da nobis beati Petri Confessoris tui ita inhaerere vestigiis, ut assequamur et praemia. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus Gambacurta, Pisis in Etruria nobili genere natus, in ipso juventutis flore Patriam, parentes, atque divitias propter Christum relinquens, in Erémum secessit, ac in Cessanae Monte Agri Urbinatis aliquamdiu intentam divinis rebus vitam duxit: ex pia Christifidelium stirpe anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo Coenobio cum parva Ecclesia in honorem Sanctissimae Trinitatis extructo, una cum duodecim sociis, ad mundi contemptum et eremiticae vitae cultum incensis, prima suae Congregationis jecit fundamenta; quam a sancto Hieronymo (in quem praecipua veneratione affectus vixit) nuncu-

pa-

pavit, ejusque virtutes imitari contendit. In idem propositum pios sodales potissimum est adhortatus; profecitque in dies morum sanctimonia.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

CHaritate in Deum flagrabat quam maxime; ita vero proximorum saluti studuit, ut ob illorum multitudinem, qui ad meliorem frugem ipsius opera se receperant, brevi multa monasteria sint constructa. Dei Genitricem singulariter coluit, ejusque patrocinium non uno obsequii genere meruit. In Divinorum meditatione assidue incumbens, media etiam nocte ad Deum laudandum surgebat. Corpus fere quotidie jejuniis et flagellis macerabat, super paleas vel humi cubans duriter, ac vix necessarium carpebat somnum. Ad nudam carnem vestem asperam instar cilicii adhibuit. Paupertatis amans et cultor, nec quidquam habuit proprium, et instituti sui asseclas pauperes propter Christum appellari voluit. Suas et fratrum calami-

mitates patienter tolerabat; benignitate et animi demissione emicuit; singulorum vero indigentiae famulari, tum autem vilissima quaeque obire munera in deliciis habuit.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DOnis a Deo ob sanctitatem auctus, quamplurimos morbis gravibus afflictatos sanitati restituit. Daemones ab humanis corporibus miserrime oppressis et cruciatis discedere compulit: multis in extremo discrimine opitulatus est. Futura quoque praedixit. Romanis Pontificibus virtutum merito carus et in pretio habitus, et ab ipsis multis cumulatus est beneficiis, quae in institutam a se religiosam familiam redundarunt. Denique octogesimum annum agens, Venetiis, quò coetus sui causa concesserat praenuntiato mortis die, ac Sacramentis Ecclesiae susceptis, decimoquinto Kalendas Julii anno Domini millesimo quadringentesimo trigesimo quinto migravit in caelum, miraculis multis post obitum clarus.

℟.

℟. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meàm: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. *ut in Communi Confessoris non Pontificis.*

XXVIII. JUNII.

In Cath. et Civit. octava Dedic. Eccl. Extra Civit. ss. Marci, et Marcell. mm. *Noct. Fer.*

XXII. JUNII.

In Cath. tantum.

X. MILLIUM CRUCIFIX. MM.

De Comm. plurim. mm. Lect. 1. *Noct. de Scr. occ.* 2. *Noct. de eod. comm.* 2. *loco.* 3. *Noct. Hom. in Ev.* Descendens *de eod. comm.* 2. *loco.* 9. *Lect. s. Paulini, et comm. in Laud.*

XXV. JUNII.

S. GULIELMI ABBATIS. *Dup.*

ORATIO.

DEus, qui infirmitati nostrae ad terendum salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et praesidium collocasti, da nobis, ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, et vestigia prosequamur. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GUlielmus Nobilibus Parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartum decimum aetatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Jacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo praecinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris, et aestus, famis, et sitis summo cum vitae discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sanctum Domini sepul-

chrum

crum peregrinationem molitur; Sed quo minus propositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta, divino numine ad altiora et sanctiora religiosam juvenis indolem retrahente. Porro in solículo monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chameúnias, et jejunia commoratus, divina subnixus ope, caeco lumen restituit; cujus miraculi fama percrebescente jam Gulielmus latére non poterat, quare iterum Hierosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

DEi autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior ac fructuosior tam apud Italos, quam apud exteras Nationes futurus. Tum monasterium in Virgiliani montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum; loco aspero et inaccesso miranda exaedificat celeritate. Socios deinde viros et religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam evangelicis prae-

ceptis et consiliis summopere accommodatam, tum certis legibus ex beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo et sanctissimae vitae exemplis informat.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ALiis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta sanctitas, multos ad eum undique Viros perducit, sanctitatis odore, et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque et immedicabili morbo laborantes, sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quae illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illaesum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis rex in summam viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore obitus regi, aliisque praenuntiato, innumeris virtutibus et miraculis clarus obdormivit in Domino

An-

Anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in Communi Abbatum.*

III. JULII.

In Cath. tantum.

S. MUSTIOLAE V. ET M. *Semid.*

De Comm. VV. et MM. 1. loco cum com. octavae ss. Apost.

Extra Cath. De V. die infr. oct. ss. Ap.

VII. JULII.

S. ROMULI EP. M. ET PRIMI PISTORIENSIUM CATECHISTAE ATQUE BAPT.

De Comm. 1. mart. 1. loco.

XVII. JULII.

B. M. V. HUMILITATIS. *Dupl.*

AD VESPERAS.

Antiph. Dum esset Rex. *cum reliquis Antiphonis, et Psalmis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. Capitulum.* Ab initio. *Hymn.* Ave maris stella. *ibidem.*

℣. Cum essem parvula, placui Altissimo.

℟. Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, quia respexit humilitatem Ancillae suae.

ORATIO.

Deus, qui humilia respicis, et alta à longe cognoscis: da famulis tuis humilitatem Beatae Mariae semper Virginis puro corde sectari, quae virginitate placuit, humilitate concepit Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit, et regnat ec.

AD MATUTINUM.

Invit. Sancta Maria Dei Genitrix virgo, * Intercede pro nobis.

Psal.

Psal. Venite, exultemus Domino.

Hymn. Quem terra, pontus. *Antiph. et Psal. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariae.*

IN I. NOCTURNO.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.
℟. Intende, prosperè procede, et regna.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. *Cap.* 8.

QUae est ista, quae ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum; quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio: lampades ejus lampades ignis atque flammarum.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

AQuae multae non potuerunt extinguere caritatem, nec flumina obruent

bruent illam: Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et ubera non habet: quid faciemus sorori nostrae in die, quando alloquenda est? Si murus est, aedificemus super eum propugnacula argentea: Si ostium est, compingamus illud tabulis cédrinis.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

EGo murus, et ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiens. Vinea fuit pacifico in ea, quae habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vinea mea coram me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui custodiunt fructus ejus. Quae habitas in hortis, amici auscultant: fac me audire vocem tuam. Fuge dilecte mi, et assimilare capreae hinnuloque cervorum super montes aromatum.

℟.

℟. Beata es virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

IN II. NOCTURNO.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.
In Dom. infra Oct. Assumpt.

Lectio iv.

Legis in Actibus Apostolorum, quod redeuntes à monte Oliveti unanimiter perseverabant in oratione. Qui? Si fortè Maria adfuit, nominetur prima, quae supra omnes est, tam filii praerogativa, quam suae privilegio sanctitatis. Petrus, et Andreas, ait, Jacobus, et Joannes, et caeteri, qui sequuntur. Hi omnes perseverabant unanimiter cum mulieribus, et Maria matre Jesu. Itane, et mulierum sese ultimam exhibebat, ut novissima omnium poneretur? Verè carnales adhuc discipuli, quibus nec dum Spiritus erat datus, quia Jesus nec dum fuerat glorificatus, quando

do facta est inter illos contentio de primatu: cùm Maria, quantò major erat, humiliaret se non modò in omnibus, sed et prae omnibus. Meritò facta est novissima prima, quae prima cùm esset omnium, sese novissimam faciebat. Merito facta est omnium Domina, quae se omnium exhibebat ancillam. Merito denique super Angelos exaltata est, quae et infra viduas, et poenitentes, infra eam, de qua ejecta fuerant septem daemonia, ineffabili sese mansuetudine inclinabat.

℞. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in mente Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

OBsecro vos, filioli, aemulamini hanc virtutem. Si Mariam diligitis, si contenditis ei placere, aemulamini modestiam ejus. Nihil enim tam idoneum homini: nihil tam congruum Christiano. Et quidem manifesta satis in Virgine ex hac ipsa mansuetudine virtus humilitatis elúcet. Nimirum collactaneae sunt humilitas et mansuetudo, in eo confederatae germanius, qui dicebat: Discite

a

a me, quia mitis sum, et humilis corde. Sicut enim mater praesumptionis elatio, sic mansuetudo vera nonnisi ex vera humilitate procedit. Nec in sola tamen Mariae taciturnitate commendatur humilitas, sed evidentius resonat in sermone. Audierat: Quod ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei; Et nihil aliud, quam ancillam ejus se esse respondit.

℟. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio vi.

INde ventum est ad Elisabeth, et continuò Virginis gloria singularis eidem per Spiritum revelatur. Denique et mirabatur personam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? Commendabat et vocem salutantis, adjiciens: Ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo. Et beatificabat fidem credentis: Beata, inquiens, quae credidisti, quoniam perfi-

ficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino. Magna quidem praeconia; sed et devota humilitas nihil sibi passa retinére, in eum magis universa refúdit, cujus in se beneficia laudabantur. Tu, inquit, magnificas matrem Domini; sed magnificat anima mea Dominum. -- Quam quidem Domini Matrem in antiquissima ejus Imagine Pistorienses sub speciali Humilitatis titulo, magnifico extructo Templo, singulari religione venerantur. Vetus enim apud eos, et constans fama percrebuit, anno salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo, cùm intestinis Civium odiis universae Patriae clades imminéret, ex eádem Imagine sudorem quemdam purissimum, cujus adhuc appárent vestigia, promanasse; ejusque exinde anniversarius dies decimo sexto Kalendas Augusti quotannis solemni festo, atque ingenti concursu celebratur. Quam verò haec Pistoriensis Populi pietas gtata sibi fuerit, amantissima Mater non semel testari visa est, dum saepe in evidenti discrimine Urbi, et Civibus praesenti praesidio fuit.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣.

℣. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

IN III. NOCTURNO.

℣. Elegit eam Deus, et praelegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. *c.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia s. Bernardi Abbatis.

Super missus est ec. n. 5.

QUae est haec Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo; tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulcra permixtio virginitatis, et humilitatis! Nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exornat humilitatem. Sed quanta, putas, veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat foecunditas, et partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audis

humilem. Si non potes virginitatem humilis, imitare humilitatem virginis. Laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas: illa consulitur, ista praecipitur; ad illam invitatis, ad istam cogeris; de illa dicitur: Qui potest capere, capiat; de ista dicitur: Nisi quis efficiatur sicut parvulus iste, non intrabit in Regnum coelorum.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, intérveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex te.

Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

POtes denique sine virginitate salvari, sine humilitate non potes. Potest, inquam, placere humilitas, quae virginitatem deplorat amissam; sine humilitate autem (audeo dicere) nec virginitas Mariae placuisset. Super quem, inquit, requiescet spiritus meus, nisi super humilem, et quietum? Super humilem dixit, non super virginem. Patet

tet itaque, quia ut de Spiritù Sancto conciperet, sicut ipsa perhibet, respexit humilitatem ancillae suae Deus, potiùs quàm virginitatem. Et si placuit ex virginitate, tamen ex humilitate concepit. Unde constat, quia etiam ut placeret virginitas, humilitas procul dubio fecit.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus à progenie in progenie timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

QUid dicis, virgo superbe? Maria, virginem se oblita, gloriatur de humilitate; et tu, negligendo humilitatem, blandiris tibi de virginitate? Respexit, ait illa, humilitatem ancillae suae. Quae illa? Virgo utique sancta. Virgo sobria, Virgo devota. Nunquid tu castior illa? Nunquid devotior? Aut nunquid tua fortè pudicitia gratior castitate Mariae, ut tu scilicet sine humilitate placere sufficias ex tua, quod illa non potuit ex sua? Denique quantò honorabilior es ex singulari munere castimoniae, tantò tibi tu majorem injuriam facis, quòd ejus in te decórem

rem

rem foedas permixtione superbiae.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Antiph. Dum esset Rex. *cum reliq. ut in Offic. B. Mariae in Sabbato.*

Capitulum. Ab initio. *Hymnus* O Gloriosa.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beata es Maria, quae credidisti: perficientur in te; quae dicta sunt tibi à Domino, alleluja.

Oratio. Deus, qui humilia, *ut supra.*

Ad Horas, Antiphona, Capitula, et Responsoria brevia, ut in Officio B. Mariae in Sabbato.

IN II. VESPERIS.

Omnia, ut in primis, excepta ea, quae sequitur.

Antiphona ad Magnificat.

Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio, ut supra.

XVIII.

XVIII. JULII.

S. CAMILLI DE LELLIS C. *Dupl.*

In Hymno. Iste Confessor. *mutatur* 3. *versus*. 9. *Lect.* s. Symphorosae, *et ejus comm. in Laud.*

ORATIO.

DEus, qui sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singularis caritatis praerogativa decorasti: ejus, quaesumus, meritis spiritum nobis tuae dilectionis infunde: ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad coelestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum. In unitate ejusdem.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CAmillus Bucclanici Theatinae Dioecesis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus est matre sexagenaria, cui gravidae visum est per quietem, puerulum crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium praeeuntem se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus saeculi vi-

vitiis aliquandiu indulsit, donec vigesimumquintum agens aetatis annum tanto supernae gratiae lumine, divinaeque offensae dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactae vitae sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis Beatissimae Virginis Festo die ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur summis precibus exoravit. Voti compos semel atque iterum factus est; sed foedo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinae Providentiae majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor illius religionis bis expetitum, et susceptum habitum bis dimisit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illum regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ROmam profectus, in Nosocomium, quod insanabilium dicitur, receptus est

est; cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate ac sollicitudine vere paterna peregit. Omnium aegrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus et cohortationibus opem ferre sollemne habuit: quibus in muneribus praeclara praebuit admirabilis patientiae, invictae fortitudinis, et heroicae caritatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret; triginta duos annos natus, in primis grammaticae elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus coelesti voce e Christi crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio portendentis, simulacro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a sede Apostolica approbari obtinuit. Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, Infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod Insti-

sti-

stitutum, quam foret Deo acceptum, et animarum saluti proficuum, sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alumnis decedentium agóni opem ferentibus Angelos suggerentes verba saepius se vidisse testatus est.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ARctioribus hisce vinculis aegrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitae periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quaeque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat: utque omnium indigentiis praesto esset, generalem Ordinis Praefecturam coelique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et Urbs contagioso morbo primum, dein-

deinde extrema annonae laboraret inopia, et Nolae in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum et proximum caritate exarsit, ut Angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiae dono et gratia sanitatum praeditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus; cum pelle tantum et ossibus constare videretur, quinque molestis aequae a diutinis morbis, quos misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romae inter suavissima Jesu et Mariae nomina, ad ea verba, mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, qua praedixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii anno salutis millesimo sexcentesimo decimoquarto, aetatis suae sexagesimo quinto, quem pluribus illustrem miraculis Benedictus decimusquartus sollemni ritu Sanctornm fastis adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia s. Augustini Episcopi.
Tract. 83. *in Joan. Evang.*

QUid putamus, fratres mei, numquid nam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem fides, spes, caritas, tria haec, major autem horum caritas. Et si in caritate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa praecepta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe! Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur quod ait idem

idem Apostolus: Plenitudo legis caritas.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

UBi ergo caritas est, quid est quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est quod possit prodesse? Daemon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides et spes; et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum? Quandoquidem non diligit et se ipsum: est quippe impius et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus

Do-

Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix. de ss. Symphorosa et septem Filiis Martyribus, ut in Breviario.

Quando autem transfertur, Lectio ix. erit.

HOc ergo praeceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quidquid aliud praecepit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines; nam ut discerneretur, adjunctum est; sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a caeteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est haec dilectio in omnibus hominibus: pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus.

XIX. JULII.

S. VINCENTII A PAULO C. *Dupl.*

In Hymno Iste Confessor. *mutatur tertius versus.*

ORATIO.

DEus, qui ad evangelizandum pauperibus, et ecclesiastici ordinis decorem promovendum, beatum Vincentium Apostolica virtute roborasti: praesta, quaesumus; ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectienes de Scr. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

VIncentius a Paulo, natione Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus, jam tum a puero eximiam in pauperes caritatem prae se tulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas tum Tolosae, tum Caesaraugustae didicit. Sacerdotio initiatus, ac Theologiae Laurea insignitus in Turcas incidit, qui captivum in Africam adduxerunt: sed in captivitate positus, herum

rum ipsum Christo rursus lucrifecit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara, sese proripiens, ad Apostolica limina iter instituit. Unde in Galliam reversus, Clippiaci primum, mox Castellionis Paroecias sanctissime rexit. Renuntiatus a rege primarius Sacrorùm Minister in Gallia triremibus, mirum quo zelo, et ducum et remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis a sancto Francisco Salesio propositus, tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maxime comprobaverit, judicium sanctissimi Praesulis, qui Sacerdotem Vincentio digniorem nullum se nosse fatebatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illum regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Evangelizandis pauperibus, praesertim ruricolis, ad decrepitam usque aetatem indefessus incubuit, eique Apostolico operi tum se, tum Alumnos Congregationis, quam sub nomine Presby-

te-

terorum saecularium missionis instituit, perpetuo voto a sancta Sede confirmato speciatim obstrinxit. Quantum autem augendae cleri disciplinae allaboraverit, testantur erecta majorum clericorum Seminaria, collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia, et sacrae ordinationis praemittenda exercitia, ad quae, sicut et ad pios laicorum secessus, instituti sui domicilia libenter patére voluit. Insuper ad amplificandam fidem, et pietatem evangelicos misit operarios non in solas Galliae provincias, sed et in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hyberniam, atque ad Barbaros et Indos. Ipse vero vita functo Ludovico decimo tertio, cui morienti hortator astitit, a Regina Anna Austriaca matre Ludovici decimi quarti, in sanctius consilium accitus studiosissime egit, ut nonnisi digniores Ecclesiis ac Monasteriis praeficerentur; civiles discordiae, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit, et exhorruit, amputarentur, debitaque judiciis Apostolicis obedientia praestaretur ab omnibus.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei

et ornavit eum. Et ad portas paradisi.

Lectio vi.

NUllum fuit calamitatis genus, cui paternè non occurrerit. Fideles sub Turcarum jugo gementes, infantes expositos, juvenes dyscolos, virgines periclitantes, moniales dispersas, mulieres lapsas, ad triremes damnatos, peregrinos infirmos, artifices invalidos, ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis et hospitiis, etiamnum superstitibus excepit ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Pichardiam, aliasque regiones peste, fame, belloque vastatas, prolixe refecit. Plurima ad perquirendos et sublevandos miseros Sodalitia fundavit, inter quae celebris Matronarum coetus, et late diffusa sub nomine caritatis Puellarum Societas. Puellas quoque tum de Cruce, tum de providentia, ac sanctae Genovefae ad sequioris sexus educationem erigendas curavit. Haec inter, et alia gravissima negotia Deo jugiter intentus cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere, rem nullam sibi placere praeterquam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum

mum afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesima septima Septembris anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, aetatis suae octogesimo quinto, Parisiis in Domo sancti Lazari, quae caput est congregationis Missionis, placidè obdormivit: quem virtutibus, meritis ac miraculis clarum Clemens duodecimus inter sanctos retulit, ipsius celebritati die decima nona mensis Julii quotannis assignata.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Designavit Dominus, *ut in Comm. Evangelistarum.*

XX. JULII.

S. HIERONYMI ÆMILIANI C. *Dup.*

In Hymno Iste Confessor. *mutatur* 3. *versus. in* 1. *vesp. et in Laud. comm.* s. Margaritae V. et M.

ORATIO.

Deus, misericordiarum Pater, per merita et intercessionem beati Hieronymi, quem Orphanis adjutorem et patrem esse voluisti, concede; ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur, et sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Hieronymus, e gente patricia Æmiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiae addictus, difficillimis Reipublicae temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Tarvisinis praeficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur, manibus ac pedibus vinctus; cui omni umana ope destituto Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem ducit. Urbem ingressus ad Deiparae aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testi-

sti-

stimonium suspendit. Reversus Venetias coepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mirè effusus, sed puerorum praesertim misertus, qui parentibus orbati, egeni et sordidi per urbem vagabantur, quos in aedes a se conductas recepit de suo alendos, et Christianis moribus imbuendos.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illum regnum Dei. Et.

Lectio v.

PEr eos dies Venetias appulerant beatus Cajetanus, et Joannes Petrus Caraffa, postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probato illum in Incurabilium Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque aegrotis pari caritate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphanotrophia erexit, Bergomi praesertim, ubi praeter duo, pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis,

no-

novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis, aperuit. Somaschae demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum: quam subinde auctam et propagatam, nedum Orphanorum regimini, et ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianae Reipublicae utilitatem, adolescentium in litteris et bonis moribus institutioni in collegiis, Accademiis, et Seminariis addictam sanctus Pius quintus inter religiosos Ordines adscripsit, ceterique Pontifices privilegiis ornarunt.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ORphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus a nullo abhorre-

bat

bat opere, quod in proximi bonum cedere praevideret. Agricolis immixtus per agros sparsis dum se illis adjutorem in metendis frugibus praebet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine foeda abstergens, et patienter tractans curabat; putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschae imminet, reperta specu, in illam se abdidit, ubi se flagellis caedens, dies integros jejunus transfigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorumque noxarum poenas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua, precibus servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quae usque in hodiernam diem jugiter manans, et in varias regiones delata aegris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quae per omnem vallem serpebat, dum aegrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex et quinquaginta, quam paullo ante praedixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: quem pluribus in vita, et post mortem miraculis illustrem Bene-

ne-

nedictus decimus quartus Beatorum, Clemens vero decimustertius sanctorum fastis sollemniter adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* 19. *v.* 13.

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

Homilia s. Joannis Chrysostomi.
Homil. 62. *in Matth.*

CUr discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit, et ulnis complectitur, talibusque regnum coelorum pollicetur: id quod etiam dixit superius. Et nos igitur si volumus haeredes esse coelorum, hanc virtutem

cum

cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiae culmen, simplicem esse cum prudentia. Haec vita est angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit ut inimicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verberibus caedatur, eam semper quaerit, et omnibus anteponit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

SI Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non praefert eam matri pannis detritis vestitae, malletque illam incultam videre, quam Reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore extimare solet, et nihil plus requirit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem,

quibus nos, aerumnis premitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus laetatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim regnum coelorum: ut ex proposito voluntatis illa operemur, quae natura sua pueri faciunt.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUia enim Pharisaei non aliunde, quam a nequitia et arrogantia ad agendum ferebantur, ubique Discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus, et primi consessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum, orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos praevenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios se efferre. Nam etiamsi haec parva videntur esse, at ma-

malis ingentibus causam praebent. Sic enim instituti Pharisaei in malorum culmen ascenderunt: salutationes, primos consessus, et medios requirentes, hinc in ardentem gloriae cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

XXI. JULII.

S. ALEXII CONF. *Semid.*

(dies ass. ex 17. hujus) 9. *Lect.* s. Praxedis V. *et ejus comm. in Laud.*

XXV. JULII.

S. JACOBI AP. CIVITATIS PATRONI.

Dupl. 1. cl. cum Octava, ut in Brev. De s. Christophoro *nihil.*

XXVII. JULII.

De Tertia die infr. Oct. Sem. 9. Lect. s. Pantaleonis, *et ej. comm. in Laud.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Petri Chrysologi.

Serm. 28. *Lect. iv.*

QUod sit virtutibus cognata paupertas, terrena et coelestis comproba

 di-

disciplina. Athleta ad luctamen nudus accedit: confligit cum fluctibus nauta nudus: miles in acie: nonnisi expeditus assistit: qui tendit ad philosophiam, totum, quod in rebus est, ante contemnit. Est ergo virtutibus cognata paupertas; et si paupertas virtutum parens, virtutum socia si habetur, sapere convenit, quare Christus ad virtutis officium pauperes sic elegit. Sed in istis quantum vilis mundanus videbatur aspectus, pretiosas tantum animas Dei intuitus tunc videbat. Erant censu pauperes, sed innocentia locupletes: loco humiles, scd sanctitate sublimes: viles arte, sed simplicitate pretiosi: obscuri vita, sed vitae merito perlucentes.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium coelum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt.

Paulo post. *Lectio v.*

CAptores piscium, sed piscatores hominum jam decreti. Venite, inquit, et faciam vos fieri piscatores hominum, ut vitalis escae jactu, ut hamo coelestis verbi, de mortis gurgite a-

ni-

nlmas ad lucem tollerent sempiternam. Captores piscium fiunt hominum piscatores; de labore transeunt ad laborem, quia labor nescit lassescere meditatus; omnia, quae de usu veniunt, non fatigant; virtus exercitio persevérat.

℟. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in coelis.

℣. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobaverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vi.

HInc est, quod Apostolos suos Christus humanis laboribus exerceri voluit, ut eos indefessos redderet in divinis: voluit eis Deus manere fortitudinem, de exercitio praestare virtutem. Et quia fructus próvenit ex labore, voluit eos labores non perdere, sed mutare: ipse ante illis usum laboris indulsit, qui postea eis tolerantiam dedit virtutis. Hinc est, quod regna, gentes, carceres, vincula, tormenta; mortes, saevientes homines terris omnibus sic vicerunt.

℟.

℟. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo coronantur. Gloria Patri. Modo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lect. vii. *Cap.* 20.

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Cap. 20.

NOn sine aliquo momento rerum ita effectum fuisse existimandum est, ut mater filiorum Zebedaei Dominum deprecaretur. Numquid et filiis petendi familiaritas non erat? Sed erat gestorum effectibus prophetandum. Itaque in matre filiorum Zebedaei lex intelligitur sita, quae confidentia privilegii sui pro credentibus ex se populis deprecatur; quae quia superius audierat, pri-

primos novissimos, et novissimos primos futuros, deferri filiis suis orat, ut in Domini regno unus ad dexteram ejus sedeat, alter ad sinistram. Cui Dominus respondit, nescire eam quid oret. Nihil quidem de gloria Apostolorum ambigebatur, et judicaturos eos sermo superior exposuit.

℟. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Lectio viii.

DEnique in medio sermone, an calicem suum possent bibere interrogat. At illi, qui jam martyrii libertatem constantiamque retinebant, bibiturus se pollicentur. Dominus collaudans eorum fidem, ait martyrio quidem eos secum compati posse; sed laevae ejus ac dexterae assidére, aliis a Deo Patre fuisse dispositum. Et quidem, quantum arbitramur, ita honor iste aliis est reservatus, quod tamen nec Apostoli ab eo erunt alieni: qui in duodecim Patriarcharum sede considentes Israelem judicabunt. Caeterum, ut ratio spiritualis

lis intelligentiae plena esset, pro duobus Dominum mater oravit. Duae enim sunt vocationes ex Israel: una discipulorum Joannis, altera Apostolorum et Pharisaeorum. Ideo igitur pro duobus oravit, quia Evangelio Christi hae vocationes geminae crediderunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum doctrina. Gloria Patri. Quorum doctrina.

Nona Lectio de s. Pantaleone mart. ut in Breviar. cum commem. in Laud. Vesperae a Capitulo de sequenti, cum commem. Oct.

DIE XXX. JULII.

De Sexta die infr. Oct. Sem. 9. Lect. ss. Abdon, et Sennen, *et eor. comm. in Laud.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Serm. 1. de Pent. tom. 3., Lect. iv.

Quae sunt tales stellae, sicut Apostoli? Stellae in coelo, Apostoli su-

per coelos. Stellae de igne insensibili, Apostoli de igne intelligibili. Stellae in nocte lucent, in die obscurantur; Apostoli in die et in nocte suis radiis, hoc est, virtutibus effulgent. Stellae, orto sole, obscurantur; Apostoli, sole justitiae resplendente, sua charitate lucescunt. Stellae in resurrectione cadent sicut folia; Apostoli in resurrectione rapientur in aera nubibus. Et in illis quidem sideribus alius Hesperus, alius Lucifer appellatur: in Apostolis autem nullus Hesperus est, omnes Luciferi; et ideo stellis majores Apostoli.

℟. Vidi conjunctos. *ut in* 3. *die*.

Lectio v.

ET quicumque eos luminaria vocaverit mundi, non peccabit: non solum dum essent in corpore, sed etiam magis nunc, quando de hac vita migrarunt; Gratia enim et merita sanctorum non minuuntur morte, non retardantur die, non dissolvuntur in terra, nec nocte obscurantur, nec tenebris obumbrantur. Et hoc res ipsa demonstrat. Piscatores quippe erant, et illis dormientibus retia operabantur. Et tunc quidem pisces capiebant ad mortem, nunc autem homines capiunt ad salutem, claudos facientes currere, caecos illuminantes

tes, leprosos mundantes, daemones effugantes, Testatur multitudo credentium diurna. Vinitores erant, et illis absentibus corpore vinea efflorescit, et botros affert.

℟. Beati. *ut in 3. die*.

Lectio vi. *Paulo post med.*

UBi sunt nunc, qui audent Ecclesiae contraire? Quando novella erat, in nullo potuit laedi: et nunc, quando usque ad coelum pervenit, existimas, eam posse superari? Et tunc quidem, cum undecim essent Apostoli, nullus eos superare potuit, sed pauci homines totum ceperunt mundum: et nunc, quando terra, et mare, et orbis terrarum, et inhabitabiles regiones, et civitates, et omnes fines terrae pietate repleti sunt, putas eam te posse laedere? Sed non poteris: Christus enim propter eam passus est, portae inferi non praevalebunt adversus eam. Facilius coelum exterminari potest, et terra perire, quam aliquid mali pati Ecclesia.

℟. Isti sunt triumphatores. *ut in 3. die*.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Le-

Lect. vii. *Cap.* 20.

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Post initium.

CRedendum est, quod illa maxime causa, vel muliebrem matris affectum, vel carnales adhuc discipulorum animos ad haec postulanda concitaverit, quia meminissent sermonis Domini, cum ait: Cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim; nossentque se inter discipulos specialius a Domino diligi, se specialius cum beato Petro conscios saepe factos arcanorum, quae ignorarent caeteri: quod frequens sancti Evangelii textus indicat. Hinc est enim, quod ipsis quoque, quomodo Petro, novum ab illo nomen imponitur; ut sicut ille, qui prius Simon dicebatur, per fortitudinem ac stabilitatem fidei inexpugnabilis vocabulum Petri meruit; ita et isti Boanerges, hoc est, filii tonitrui vocarentur: quia videlicet et vocem Patris super Dominum in monte clarificatum una cum Petro audirent, et plura aliis discipulis mysteriorum secreta cognoscerent. ℟.

℞. Isti sunt, qui. *ut in 3. die*.

Lectio viii.

QUia vero iidem filii Zebedaei promptum gerebant animum ad bibendum calicem Domini, constat, eos cum caeteris Apostolis dignitatem sedium, quam quaerebant, accepisse; non tamen ea distinctione, qua petebant, sed ambo prius ad sinistram ejus ad tempus, ambo nunc a dexteram ejus sedere perpetuo meruerunt. A sinistris quippe Christi sedebant, cum regendis in hac vita fidelium populis Apostolico jure praesiderent, illo nimirum in regno, de quo ipse ait: Regnum Dei intra vos est. Sedent a dextris nunc in illa, quae mortem nescit, vita, judices mundi cum illo; utramque hanc sedem illis ipso Filio cum Patre parante.

℞. Isti sunt viri. *ut in 3. die*.

9. *Lect.* ss. Abdon ec., *et eor. comm. in Laud.*

I. AUGUSTI.

Octava s. Jacobi Apost. Duplex. 9. *Lectio* ss. Machab. mm. *et comm. in Laud.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectiones de Expositione s. Augustini Ep. Fundamenta ejus in montibus sanctis. *de Comm. Apost. 2. loco, cum suis Responsoriis, ut in Breviario.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* 20.

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyt.
Lib. 3. *Comment. in Matth. c.* 20.

UNde opinionem regni habet mater filiorum Zebedaei, ut cum Dominus dixerit: Filius hominis tradetur principibus Sacerdotum et Scribis, et condemnabunt eum morte, et tradent Gentibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum; et ignominiam passionis timentibus discipulis nuntiaret, illa gloriam postulet triumphantis? Hac, ut reor, ex causa; quia post omnia dixerat Dominus: Et tertia die resurget. Putavit eum mulier post resurrectionem illi-

illico regnaturum, et hoc, quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum: et aviditate foeminea praesentia cupit, immemor futurorum.

℟. Isti sunt, qui. *ut in* 3. *die*.

Lectio viii.

MAter postulat, et Dominus discipulis loquitur, intelligens, preces ejus ex filiorum descendere voluntate. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Calicem in Scripturis divinis passionem intelligimus, juxta illud: Pater, si possibile est, transeat à me calix iste. Et in Psalmo: Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Statimque infert quis iste sit calix: Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

℟. Isti sunt viri. *ut in* 3. *die*.

9. *Lect.* ss. Mach. mm. *et comm. in Laud.*

II. AUGUSTI.

S. STEPHANI PAPÆ, ET M. *Dup.*

Omnia de Comm. 1. *Mart. praeter ea, quae sequuntur propria.*

ORATIO.

DEus, qui nos beati Stephani Martyris tui atque Pontificis annua sole-

lemnitate laetificas; concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus, Per Dominum nostrum ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

STephanus Julii filius, Romanus, beati Cornelii Papae et Martyris Archidiaconus, ac post Lucium ejusdem successor, Valeriano et Gallieno Imperantibus, difficillimis temporibus Romanam rexit Ecclesiam, Novatianos, lapsis omnem ad poenitentiam aditum intercludentes, veluti infestissimos Christianae pietatis hostes, Pontificia auctoritate damnavit, Marciano Arelatensi eorumdem in Galliis Antesignano Episcopali Sede dejecto. Cum plerique sanctitate ac doctrina insignes Episcopi in Asia, atque Africa coactis Synodis, baptizatos ab Haereticis, ac deinde ad Catholicam Fidem accedentes, iterum salutaribus undis abluendos esse sanxissent: Stephanus Apostolicae traditionis assertor; erroneam illorum sententiam gravissimis rescriptis damnavit; sancto Cypriano scribens: Nihil innovetur, nisi quod traditum

tum est. Quod Stephani decretum universa postea Ecclesia sequuta est; idemque contra Donatistas sanctus Augustinus solide propugnavit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

DE Christiana Religione augenda solicitus, plurimos ad Christi fidem convertit; in iis Olympium tribunum cum uxore Exuperia, et filio Theodúlo: item Nemesium tribunum cum tota familia, oculis Lucillae ejus filiae restitutis: qui omnes Jesu Christi martyres fuerunt. Idem semel centum et octo, et iterum alios septuaginta promiscui sexus, ab idolorum superstitione ad Christi cultum adductos baptizavit. Sed vehementer jamjam ingravescente persecutione Imperatorum, Stephanus, convocato Clero, ad Martyrium suos hortabatur, in cryptisque Martyrum assidue Missas, et Concilia celebrabat. Qui cum aliquando raptus esset ab infidelibus ad Templum Martis, ut ei sacrifica-

caret, liberè negavit, se daemonibus eum honorem velle tribuere, qui uni Deo deberetur. Quibus in verbis Martis statua terraemotu concidit, templumque contremuit. Quare omnibus aufugientibus, qui Stephanum tenebant, Pontifex ad suos revertitur in Coemeterium Lucinae.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

CUm verò Stephanus assiduis concionibus, uti proxime dato exemplo jam fecerat, ad Christianam Religionem inter saevientis persecutionis procellas servandam, fideles hortaretur, eosque divinis praeceptis instrueret, dum Missarum solemnia perficit, advenientibus iterum Imperatorum satellitibus, ei in sua sede caput abscinditur. Corpus cum eadem sede conspersa Martyris sanguine a Clericis sepultum est in coemeterio Callisti quarto Nonas Augusti. Vixit in Pontificatu annos tres, menses tres, dies viginti duos. Habuit ordinationes duas

mense Decembri, quibus creavit Presbyteros sex, Diaconos quinque, Episcopos tres. Erga quem beatum Pontificem singulari devotione permotus Cosmus Medices Primus Magnus Dux, institutum abs se sacrum Equitum Ordinem, de ejusdem sancti Stephani nomine nuncupavit, quem a Pio IV. anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo primo approbatum, successores quoque Romani Pontifices insignibus privilegiis cumularunt. Cosmus itidem Tertius Magnus Dux, et Equitum Magister, solemni supplicatione beati Stephani Reliquiis in Principe Equitum Ecclesia Pisis collocatis, ejusdem Officium sub ritu duplici minori in suis Ditionibus recitandum ab Innocentio XI. Pontifice Maximo obtinuit: quod postea Alexander VIII. Pontifex Maximus cum propriis Lectionibus in Ecclesiis Equestris Ordinis, ac ab Equitibus Sacerdotibus, uti de Patrono, persolvendum indulsit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN

IN III. NOCTURNO.

Homilia s. Gregorii Papae in Evang. Si quis vult post me venire. *de comm.* 1. *m.* 2. *loco.*

Pro Ecclesiis, et Personis utriusque sexus Ordinis Equestris dicti Sancti, praeter Lectiones supradictas, adest Oratio propr. et Antiph. ad Benedictus, et Magnificat in utrisque Vesp. ut infra.

Ad Magnificat in 1. *Vesp. Antiph.*

Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad coelestia regna, effuso sanguine, gloriosus migravit.

Ad Benedict. Antiph.

Sepelierunt Stephanum Sacerdotes et Levitae, et fecerunt planctum magnum super eum, qui praeibat ante faciem Domini parare viam ejus.

Ad Magnific. in 2. *Vesp. Antiph.*

O virum ineffabilem, cui in sua sede pro Christi nomine caput abscinditur. O beatum Pontificem, cujus anima Paradisum obtinet, ubi gloria et honore coronatus, Equitibus suis in Crucis signo certantibus gloriosos de immani hoste triumphos impetrare non cessat, alleluja.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui ad majorem tuae fidei exaltationem sub vexillo sanctae Crucis Milites tuos in beati Martyris et Pontificis Stephani protectione institui voluisti: concede nobis famulis tuis; ut qui ejus natalitia solemniter celebramus, certantes in terris in hoc signo, hostium tuorum superbiam elidere, et tecum in coelis cum eo regnare mereamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat, ec.

VII. AUGUSTI.

In Cath. tantum.

S. ALBERTI CONF. *Dupl.*

Omn. de Comm. Conf. non Pont. 1. *loco.* 9. *Lect.* s. Donati Ep. et M. *et ej. comm. in Laud.*

IX. AUGUSTI.

Vigilia s. Laurentii.

S. PETRI AD VINCULA.

(d. ass. ex Kalendis hujus) *Duplex ma.* 9. *Lect. de Hom.* vigiliae, *comm.* s. Pauli, et vig. *in Laud.*

XI.

XI. AUGUSTI.

S. RUFINI EP. ET M. *Dupl. ma.*

Ejus Corp. honorifice asservat. in Cath.

Omnia de Comm. 1. *m.* 1. *loco*. 9. *Lect.* ss. Tiburt. et soc. mm. *et cor. com. in Laud.*

XIII. AUGUSTI.

In Cath. tantum.

S. CAJETANI CONF. *Dupl.*

(dies ass. ex 7. hujus) *ut in Brev. cum comm.* ss. Hippolyti, et Cassiani mm.

XVI. AUGUSTI.

S. ROCHI CONF. *Duplex.*

LL. 1. *Noct. de Script. occur. rel. de Comm. Conf. non Pont.* 1. *loco, et comm. Octavar.*

XVIII. AUGUSTI.

S. HYACINTI CONF. *Dupl.*

(d. ass. ex 16. hujus) *ut in Brev. et comm.* s. Agapiti m.

XXI. AUGUSTI.

S. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL VID. *Dupl.*

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. praeter ea, quae sequuntur.

ORATIO.

Omnipotens, et misericors Deus, qui beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiritus fortitudine per omnes vitae semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus meritis, et precibus concede, ut qui infirmitatis nostrae conscii de tua virtute confidimus, coelestis gratiae auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum nostrum ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Joanna Francisca Fremiot a Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus ab ineunte aetate eximiae sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra ae-

aetatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in haec verba: En quomodo haeretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata Deiparae Virginis tutelae se commendavit, et famulam, quae ad mundi amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens a saeculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a Patre tradita virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate Pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata; quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Viro in venatione interempto perfectioris vitae consilium iniens, conti-

tinentiae voto se obstrinxit, Viri necem non solum aequo animo tulit, sed in publicum indultae veniae testimonium occisoris filium e sacro Fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, et honorificas iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandae in posterum dimoveretur, illius voto innovato, Sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in die charitate fervescens pauperes, derelictos, aegros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, et manantibus foetido pure ulceribus labia admovere non exhorrebat.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem, * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Le-

Lectio vi.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua e domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et sacri Instituti Visitationis Sanctae Mariae fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrime custodivit; et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianae vero animi demissionis, et obedientiae, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se praebuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longe lateque diffuso, verbo, exemplo, et scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem, et charitatem Sororibus excitatis, meritis referta, et Sacramentis rite susceptis Molini anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, die decimatertia Decembris migravit ad Dominum, ejusque Animam occurrente S. Francisco Salesio in coelos deferri S. Vincentius a Paulo

procul distans aspexit. Ejus corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante, et post obitum claram Benedictus XIV. Beatorum, Clemens XIII. albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem diem duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens XIV. Pont. Max. celebrari praecepit.

℟. Fallax gratia et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Ev. Simil. est Reg. Coel. Thesauro ec. *de eod. Comm.*

XXVI. AUGUSTI.

S. FELICIS PRESBYTERI PISTORIENSIS CONF. *Dupl. ma.*

(Ejus Corp. honorificè asservatũr in Cath.) *Omnia de Comm. Conf. non Pont.* 1. *loco*. *Comm.* s. Zephyrini m.

XXVII. AUGUSTI.

S. JOSEPHI CALASANCTII C. *Dupl.*

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

ORA-

ORATIO.

DEus, qui per sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiae, ac pietatis juventutem, novum Ecclesiae tuae subsidium providere dignatus es; praesta quaesumus, nos ejus exemplo, et intercessione ita facere, et docere, ut praemia consequamur aeterna. Per Dominum ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOsephus Calasanctius a Matre Dei Petraltae in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis, futurae in pueros charitatis, et eorum institutionis indicia praebuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis Fidei, et sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentiae operam daret, nobilis potentisque foeminae illecebris fortiter superatis, virginitatem quam Deo voverat, inoffensam, insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellae Novae, Aragoniae, et Catalauniae regnis

in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At caelesti visione, et Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

IN Urbe summa vitae asperitate, vigiliis, et jejuniis corpus affligens in orationibus, et coelestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue urbem depopulante, una cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut praeter subsidia aegrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defuncto-

ctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiae, ac pietatis spiritu adolescentulos, praecipue pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur: Ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae Provincias, et Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot aerumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et sancti Jobi exemplum diceretur.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

QUamvis Ordini universo praeesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros praesertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque do-

domum comitari consuevit. In eo summae patientiae, et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui Beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orantibus benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, et absentia cognoscendi donis, et miraculis clarus, Deiparae Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque Coelitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum praenunciasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romae obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor, et Lingua post saeculum integra, et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto Decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente Decimotertio inter Sanctos solemniter est relatus.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; In-

Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

IN illo tempore: Accesserunt Discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas, major est in Regno Coelorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.
In Cap. 18. *Matt. Hom.* 60.

VIdete, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium moenia erexerit, et quantum studium, curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui cu-

curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam patris exemplo corroborat.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

DOminum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quae humilia, viliaque nimium videntur; sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia haec pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque, oro, videantur. Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

℟ Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua ho-

hora Dominus vester venturus sit. * Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

SI non est nobis satis ad salutem quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare: cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quae nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, caeterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus.

III. SEPTEMBRIS.

S. EMYGDII EP. ET M. *Dup.*

Omnia de Comm. 1. Mart. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO.

DEus qui Beatum Emygdium Martyrem tuum, atque Pontificem Idolorum victoria, et miraculorum gloria decorasti: concede propitius, ut eo interveniente, malorum spirituum fraudes vin-

vincere et coruscare virtutibus mereamur. Per Dominum ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Emygdius è nobili Francorum prosapia Treviris natus, anno aetatis vigesimo tertio, Parentibus idololatris frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germano, et Valentino vitam duxit, humanis spretis oblectamentis, rebus divinis plenius incumbebat: erga Proximum charitatis ardore aestuabat, idcirco ad procurandam multorum salutem Romam se contulit. Hospitio exceptus in Insula Tiberis, hospitis filiam per quinquennium immedicabili morbo languentem Baptismo sanavit.

℟ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣ Descenditque cum illo in foveam; et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Le-

Lectio v.

MOx oculis coeci coram populo signo Crucis apertis, a multitudine eum filium Apollinis eredente in templum Æsculapii rapitur. Ibi Christi servum se professus, ejus invocatione magnum numerum aegrorum, nequidquam Idoli opem implorantium, valetudini restituit, Aras diruit, Æsculapii signum confractum in Tiberim projecit. Quibus rebus, et mille trecentorum Gentilium praeter Æsculapii Sacerdotes, conversione inde sequuta, irritati Postumii Titiani Praefecti Urbis minas, Angeli monitu declinans, Sanctum Marcellum Pontificem adiit, a quo Episcopus ordinatus, et Asculum missus est.

℟ Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣ Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

MUltis in itinere miraculis ingenti multitudine Christo adjuncta, simul ac Asculum Emygdius pervenit, Doemones e simulacris Idolorum per cuncta Fana ejulatibus editis, Peregrinum

num, doloris sui causam indicarunt. Quem cum concitata Plebs ad cedem quaereret, excitus tumultu Polymius Civitatis Praeses eum ad se vocatum multis, sed irritis verbis ad Jovis, et Angariae Deae Asculi Patronae venerationem hortatur, promissis etiam in praemium nuptiis propriae filiae Polisiae, quam Emygdius ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille, et sexaginta homines, educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polymius sancto Episcopo caput abscidit, quo facto, truncus ejus mirabiliter erectus abjectum humo proprium caput attollens manibus, per spatium tercentorum passuum ad Oratorium portavit; inde ad templum maximum translatus est, ubi magna religione Asculi populi, et concursu exterorum hanc usque in diem colitur. Incidit ejus beata mors, persecutione Diocletiani durante.

℟ Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣ Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

IN

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

IN illo tempore dixit Jesus Discipulis suis: Cum audieritis praelia et seditiones nolite terreri: oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: Et terraemotus magni erunt per loca. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 1. *in Evang.*
Lectio vii.

DOminus et Redemptor noster paratos nos invenire desiderans senescentem Mundum quae mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compescat. Appropinquantem ejus terminum quantae persecutiones praeveniant, innotescit: ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum ejus judicium vel persecutionibus attriti timeamus.

℟ Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣ Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capi-

te

te ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

HUic etenim lectioni S. Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus praemisit dicens: Exurget gens contra gentem, et regnum adversum regnum: Et erunt terraemotus magni per loca, pestilentiae, et fames. Et quibusdam interpositis, hoc, quod modo audistis, adjunxit; Erunt signa in Sole, et Luna, et Stellis, et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris, et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia jam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus.

℟ Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit.

℣ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

NAm gentem contra gentem surgere, earumque pressuram terris insistere plus jam in nostris temporibus cernimus

mus, quam in Codicibus legimus. Quod terraemotus Urbes innumeras obruant, ex aliis Mundi partibus scitis, quam frequenter audivimus; pestilentias sine cessatione patimur: signa vero in Sole, et Luna, et Stellis adhuc aperte minime vidimus, sed quia et haec non longe sint ex ipsa jam aeris immutatione colligimus. Te Deum.

XVIII. SEPTEMBRIS.

S. JOSEPHI A CUPERTINO. *Dup.*

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. praeter ea, quae sequuntur propria.

IN I. VESPERIS.

Ad Magn. Ant. Mòrtuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

ORATIO.

DEus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius, ut meritis et exemplo seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditàtes elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, et regnat ec.

IN I. NOCTURNO.

De Epistola secunda beati Pauli Apost. ad Corinthios.

Le-

Lectio i. *Cap.* 4. *v.* 6. *ad* 12.

DEus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur; dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui.

℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii. *Cap.* 5. *v.* 1. *ad* 9.

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, aeternam in coelis. Nam et in hoc ingemi-

scimus habitationem nostram, quae de coelo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam, et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut assorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem). Audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum.

℟ Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in aeternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii. *Cap.* 12. *v.* 1. *ad* 10.

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium coelum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit (quoniam ra-

ptus est in Paradisum; et audivit arcana, verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor; pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam, et si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae Angelus Satanae qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me; et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟ Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero Sanctorum.

℣ Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad caelestia regna. Et Gloria Patri. Et.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOsephus a Cupertino, Oppido in Salentinis, Dioecesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, De-

Deique amore praeventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno molestoque morbo patientissime tolerato Deiparae Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in coenobio Chryptulae, inter laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitae institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum ac poenarum genere corpus afflixit, spiritum vero sanctae orationis altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut caritas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetate diffusa, miro planeque singulari modo in dies coruscaverit.

℟ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seducto-

ctoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ELuxit praecipue ardentissima ejus caritas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti caecum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchae ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibique mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quaedum in aliquibus ex turpitudine obscoenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, cum de-

ni

nique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

℟ Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣ Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

HÆc beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in Proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel sacrae

In-

Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam verò populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus oblīterata. At Deus qui ponit humiles in sublime, quique Servum suum, dum viveret, coelesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis quibus ipse antea praedixerat, loco, ac tempore, anno aetatis suae sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vi-

vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. 22.*

IN illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, et Pharisaeis in parabolis, dicens: Simile factum est Regnum Coelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Lib 2. *Homiliar. Homil.* 38. *circa med.*

QUia jam, largiente Domino nuptiarum Domum, idest sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestrae habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem, non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fi-

fidem dicimus, quis sine baptismate, et fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandae sibi Ecclesiae nuptias venit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

SOla quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus Mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis er-

ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit; sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso, et Sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad coelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

SCiendum verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis texitur: ita in duobus praeceptis charitas habetur, in dilectio-

ne scilicet Dei, et Proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et Proximum tuum sicut te ipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges Proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis praecepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Te Deum laudamus.

Ad Ben. Ant. Ostendit mihi Dominus fluvium aquae vivae, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, et Agni.

IN II. VESPERIS.

Ad Magn. Ant. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

XXII. SEPTEMBRIS.

B. MARIÆ DE CERVELLIONE V. *Dupl.*

Omn. de Comm. Virg. praeter ea, quae sequuntur propria, et com. ss. Mauritii, et soc. mm.

IN I. VESPERIS.

Ad Mag. Ant. Flagellis, et catena Maria corpus domabat: silentio, et abstinentia animum custodiebat: orationibus incessanter instabat; docens Christi sponsas vas incorruptibile in sanctificatione, et honore possidere.

ORATIO.

DEus, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius; ut intercedente beata Maria famula tua, de praesentis vitae fluctibus educti, ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum, ec.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Epistola beati Pauli Ap. ad Corinth. De Virginibus, *ut in eod. Comm.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MAria, nobili familia de Cervellione Barcinone in Hispania nata, et

a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem et octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat in publicum rarius prodire, aegrotantibus domesticis sedulo adesse, et in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens, defuncto patre, habitum Ordinis sanctae Mariae de Mercede prima ex feminis suscipiens, sanctimonialibus ejusdem Ordinis ducem, magistram, et exemplar se praebuit; ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine, una cum voto de laborando pro redimendis captivis, emisit.

℟ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣ Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

MAtre è vivis sublata, cum aliquot honestis feminis ejusdem instituti piam sanctamque vitam peregit: solita quotídie mulierum a suis fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in Hospitali domo lavare, quinquies in hebdomada sacra Euchari-

stia

stia refici, terque jejunare, solo pane et aqua contenta, quotidianis flagellis insuper, et ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis nunquam infregit: ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur Coeli, et Angeli laetantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, et pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat; nullum officii genus praetermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, et vinctos educeret de carceribus.

℟ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

FUturas maris tempestates praenuntiabat, illasque saepe suis orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes: Unde ei Mariae de Subsidio, vulgò de Socos, nomen est inditum. Denique post multarum virtutum insignia, Barcinone migravit ad Domi-

minum decimo tertio Kalendas Octobris anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui; quod nonagesimo post anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniae Rege, caeterisque aulae et civitatis Primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, asservatum.

℟. Afferentur Regi Virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Hom s. Gregorii P. in Ev. Simile erit regnum coelorum decem virg. *de eod. Comm. 9. lect. de s. Maurit.*

AD BENEDICTUS.

Ant. Adducentur in laetitia, et exultatione Regi Domino virgines post Mariam, ut in sanctitate, et justitia, serviant illi, et quocumque ierit, ipsum Agnum sequantur.

IN

IN II. VESPERIS.

Ad Mag. Ant. Mare, et venti Mariae obediunt, Angelici candoris virtute pollenti: aquae multae cesserunt ardori charitatis ejus.

XXIII. SEPTEMBRIS.

S. LINI P. ET M. *Semid.*

Omnia ut in Brev. sed in Cath. omittitur comm. s. Theclae v. et m.

XXV. SEPTEMBRIS.

In Cath. s. Theclae v. et m. (d. as. ex 23. hujus) *sem. lect.* 1. *noct. de scr. occur. lect.* 4. *pr. ut in Brev.* 23. *hujus rel. de com. v. et m.* 1. *loco*.

Extra Cath. s. Thomae a Villanova (d. ass. ex 18. hujus) *ut in Brev.*

XXVI. SEPTEMBRIS.

In Cath. s. Thomae a Villanova (d. as. ex 18. hujus) *com.* ss. Cypriani, et Justinae mm. *ut in Brev.*

Extra Cat. ss. Cypriani, et Justinae mm. *noct. fer.*

XX. OCTOBRIS.

S. JOANNIS CANTII CONF. *Dupl.*

IN I. VESPERIS.

Hymnus.

GEntis Polonae gloria,
Clerique splendor nobilis,
Decus Lycaei, et Patriae
Pater, Joannes inclyte.
Legem superni Numinis
Doces Magister, et facis;
Nil scire prodest: sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum Limina
Pedes viator visitas;
Ad Patriam quam tendimus;
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem
Signata sacro sanguine,
Christi colis vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi vulnera
Haerete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas:
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

ORA-

ORATIO.

DA quaesumus omnipotens Deus, ut sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes; ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

COrpus domas jejuniis,
Caedis cruento verbere,
Ut castra poenitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur et nos sedulo
Gressus Parentis optimi,
Sequamur, ut licentiam
Carnis refraenet spiritus.
Rigente bruma providum
Praebes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
O qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, et exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique Sancte Spiritus:
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

IN

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOannis in Oppido Kenty Cracoviensis Dioecesis, quo Cantii cognomen duxit, Stanislao et Anna piis et honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia spem fecit maximae virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiae, ac Theologiae primum Auditor, tum per omnes Academiae gradus ascendendo Professor, ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audientium non illustrabat modo, sed ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, et faciens. Sacerdos factus nihil de litterarum studio remittens, studium auxit christianae perfectionis. Utque passim offendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi et populo placare oblato quotidie, non sine multis lacrymis incruento sacrificio, satagebat. Ilkusiensem Parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus postea dimisit, ac postulante Academia, ad pristinum docendi officium rediit.

℟

℟ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Quidquid temporis ab studio superer at, partim saluti proximorum, sacris praesertim concionibus, curandae, partim orationi dabat, in qua coelestibus quandoque visionibus, et colloquii dignatus fertur. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendae, Hierosolymam peregrinatus sit, ubi et martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum praedicare non dubitavit. Quare etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret; tum ut sui (sic enim ajebat) purgatorii poenas exposita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo itinere a latronibus olim spoliatus, et num quid haberet praeterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde ali-

quot

quot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, et largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienae famae ne quis detraheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modo sed detractis quoque sibi vestibus, et calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

℟ Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣ Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Brevis illi somnus, atque humilis vestis, quae nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret; virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin et per annos ante obitum triginta circiter et quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, quum vicinae, quam praesensit, morti,

se

se diu diligenterque praeparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiae sacramentis rite munitus, dissolvi jam cupiens, et esse cum Christo, pridiè Nativitatis ejus, in coelum evolavit miraculis ante et post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiae Ecclesiam sanctae Annae delatus est, ibique honorifice sepultus. Auctaque in dies Populi veneratione ac frequentia, inter primarios Poloniae, ac Lythuaniae Patronos religiosissime colitur. Novisque coruscans miraculis a Clemente decimotertio Pontifice Maximo decimoseptimo Kalendas Augusti anno millesimo septingentesimo sexagesimoseptimo solemni ritu Sanctorum Fastis adscriptus est.

℟ Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣ Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homil. ut in Comm. Conf. non Pontif. 1. loco.

Ad

Ad Laud. Hymn. ut in primis Vesp.

IN II. VESPERIS.

Hymnus.

TE deprecante corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.
Phtisi, febrique, et ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis e faucibus.
Te deprecante tumido
Merces abactae flumine,
Tractae Dei potentia
Sursum fluunt retrogradae.
Quum tanta possis, sedibus
Coeli locatus, poscimus,
Responde votis supplicum
Et invocatus subveni.
O una semper Trinitas!
O trina semper Unitas!
Da supplicante Cantio
Æterna nobis praemia. Amen.

XXI. OCTOBRIS.

In Cath. s. Ursulae et sociar. vv. et mm. *Dupl. Lect.* 1. *Noct. de Scr. occurr.* 2. *Noct. de Serm. s. Cypr.* Nunc nobis. *de Comm. Virginum* 2. *loco*. 3. *Noct. Hom. de Comm. Virg.* 1. *loco*. 9. *Lect.* s. Hila-

larionis *ex duabus fiat una et ej. comm. in Laud. ec*

Extra Cath. s. Hilarionis Abb. *Noct. fer. comm.* s. Urulae et soc. mm.

XXV. OCTOBRIS.

SS. CRESCII, OMNIONIS, ET EMPTII MM. *Dupl.*

(Dies ass. ex d. hester.). *Omnia de Comm. plur. mm. praeter ea, quae sequuntur.*

ORATIO.

Quaesumus omnipotens Deus, ut beatorum martyrum tuorum Crescii, Omnionis, et Emptii, numquam nobis desit auxilium, quorum venerabilem tribuis celebrare triumphum. Per Dom.

Lect. 1. *Noct. de Script. occurr. rel. de Comm. plur. mm.* 2. *loco.* 9. *Lect.* ss. Chrysanthi et Dariae mm. *ex duabus fiat una.*

XVII. NOVEMBRIS.

In Cath. s. Greg. Thaumaturgi *sub ritu dupl.*

Extra Cath. Ejusdem sem. ut in Brev.

XXIV. NOVEMBRIS.

In Cath. s. Frigdiani Ep. et C. (d. ass.

ass. ex 18. hujus) *dupl. Lect.* 1. *Noct. de Scr. occurr. rel. de Comm. Conf. Pont.* 1. *loco*. 9. *Lect.* s. Chrysogoni m. *ex duab. una et ejus comm. in Laud.*

Extra Cath. s. Joannis a Cruce Conf. *dupl. ut in Brev.* 9. *Lect. ut in Cath.*

XXVI. NOVEMBRIS.

In Cath. s. Joannis a Cruce C. (d. ass. ex 24. hujus) *dupl. ut in Brev.* 24. *hujus*. 9. *Lect.* s. Petri Alexandrini Ep. et m.

Extra Cath. s. Petri Alexandrini Ep. et m. *Noct. Fer.*

F I N I S.

EMENDABIS

In pag. penultima Praefactionis legendo Gratiamdei pro *Gratiadeum*.

Anteponendo Officium MATERNITATIS B. M. V. Officio PURITATIS ejusdem B. M. V. illud invenies pag. CLI. hoc pag. CXXXIX ut etiam adnotavimus ibi in utraque pagina.

In pag. 10. addendo.

DIE XII. DECEMBRIS.

S. EULALIAE V. et M. dupl. maj. (*d. ass. ex* 10. *hujus*) *Omnia de comm. vv. et mm.* 1. *loco commemor.* Octavar. *et* Feriae.

In pag. 119. delendo XXVIII. Junii et scribendo XVIII. Junii.

